

URHEILUAMPUJA

www.ampumaurheiluliitto.fi

Suomen Ampumaurheiluliiton jäsenlehti 3/2023

KRAKOW MAŁOPOLSKA
EG2023
3rd EUROPEAN GAME

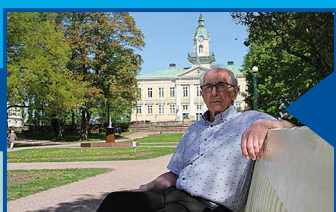
Huikea skeet-kisa:
MAAILMAN-
ENNÄTYS
SUOMEEN!

Skeetin ja trapin ikuisuuskysymys ratkeaa? → 18–20

Juhlijoita: Vehanen, Nissinen ja Nammo Lapua → 6–13

Älä käytä kännykkää kisapäivänä! → 14–15

LAPUA

LAPUA® PIENOISKIVÄÄRINPATRUUNAT KAIKKEEN URHEILUAMMUNTAAN!

**Testaa aseeseesi parhaiten sopiva
patruunaerä testikeskuksissamme!**

PIENOISKIVÄÄRIN TESTAUSPALVELUT SUOMESSA

LAPUA

Tmi: Olli Punkari
Vanhan Paukun tie 1
62100 LAPUA
040 737 4955
info@lapuatestcenter.fi

KONNEVESI

Best-Tester Oy / Veijo Sivula
Voipiovuorentie 50
44300 KONNEVESI
045 677 0599
vsivula@gmail.com

*** tutustu koko .22 LR patruunavalikoimaamme osoitteessa lapua.com**

Juhlimme tänä vuonna Lapuan patruunatehtaan 100-vuotista taivalta! —

LAPUA100

PERUSTETTU 1927

95. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.

ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644

lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Olli Törni, puh. 0400 930 527

olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi

Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722

juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka PunaMusta, Forssa

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Laurila

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Palvelusihteeri Olli Törni

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutus­päällikkö Kustaa Ylitalo

Valmennuksen johtaja Ville Häyrynen

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Laitinen

Seurakehittäjä Marko Keskitalo

KANNEN KUVA: LASSI PALO, KUVASSA SKEETIN JOUKKUEKISAN ME-MIEHET EETU KALLIOINEN, TOMMI TAKANEN JA TIMI VALLIONIEMI.

Saara Toivonen practicalin valmennuskoordinaattoriksi

Teksti LASSI PALO

Saara Toivonen on nimitetty Ampumaurheiluliiton practicalin valmennuskoordinaattoriksi. Toivosen sopimus on määräaikainen ja osa-aikainen. Se päättyy vuoden 2024 marraskuun lopussa.

– Aloitan työt hyvillä ja avoimin mielin. Olen harrastanut practicalia kymmenen vuoden ajan, ja olen kilpaillut edes kerran jokaisella asetyypillä, jolla lajia voi harrastaa. Haluan auttaa ampumaurheilijoita urallaan eteenpäin, Kellokoskella perheineen asuva Toivonen, 40, sanoo.

– Toivon, että jatkossa saavutamme valmennustoiminnassamme saman pitkäjänteisyyden, jonka olemme saavuttaneet neljä vuotta sitten alkaneen Raine Peltokosken luotsaaman Lady-valmennusjoukkueen kanssa.

TOIVONEN VALITTIIN Ampumaurheiluliiton vuoden 2018 pistoolipractical-ampujaksi. Hän on saavuttanut neljä SM-kultaa ja kolme SM-hopeaa. Kiväärissä hän voitti vuonna 2016 SM-pronssia ja MM-joukkuepronssia 2017.

– Uskoakseni siis ymmärrän kattavasti

Saara Toivonen aloittaa heti työnsä practicalin valmennuskoordinaattorina.

millaisista eroista ja yksityiskohdista practical-ammunnan eri divisioonissa on kyse.

Toivonen on myös suorittanut practical-ammunnan Range Officer -tuomarikoulutuksen 2016 ja toiminut ratatuomarina kotimaassa ja kansainvälisesti.

Toivonen palaa elokuussa vanhempainvapaaltaan takaisin siviilityöhönsä aselupa-asiantuntijaksi.

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 3/2023

4 Pääkirjoitus: Jos haluat oppia, opit.

5 ISSF:n erikoinen sääntö

✱ 6 kiperää: Jukka Laakso.

6 Kunniapuheenjohtaja Alpo

Vehanen täyttää 80 vuotta.

10 Puheenjohtaja Vesa Nissin

tilannekatsaus.

12 Lapuan patruunatehdas

täytti 100 vuotta.

14 Optikon vakava varoitus

kännykänkäytöstä.

17 Kaivatut kirjaukset hallitusohjelmaan.

18 Skeetin ja trapin keskinäinen "roustaus".

22 Hieno menestys Euroopan kisoissa!

24 Missä mennään pistooliammunnassa?

26 Timi ja Nea Vallioniemi.

28 A-HA:n puheenjohtaja Timo Suni.

30 Yleisön pyynnöstä: Timo Nissilä.

32 **Noi 20 kysymystä:** Pertti Könönen.

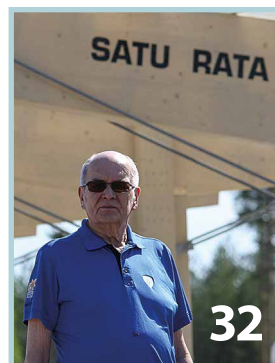
34 Seurakyselyn tuloksia. Koukkin korneri.

36 Aluekierueen yhteenveto. Satunurkka.

38 Aamupostille SAL:n media-palkinto.

40 Nuorisouukeama. Radoilta kerättyä.

42 Tiedotuksia ja tapahtumia.

44 Svenska sidor.

46 Sarjakuva ✱ 10 napakkaa: Mikko Saarinen.

47 **Finaali:** Maija Hoppu.

hakuammuntaa

SUOMEN MIESTEN skeet-joukkueen (Eetu Kallioinen, Tommi Takanen, Timi Vallioniemi) Euroopan kisoissa tekemä uusi joukkuekilpailun maailmanennätys. ✱ **Sivut 22–23**

222

Jos haluat oppia, opit

"Ulkomaalainen valmentaja on Suomessa yleensä vain vähän aikaa ja lähtee vähin äänin pois ansaitsemineen rahoineen. Hän valmentaa jo valmiiksi osaavia ampumaurheilijoita. He siis tulevat ja lähtevät tietoisesti." Näin on usein sanottu.

Ihmiset kuitenkin paitsi olettavat myös kieltävät itseltään asioita ilman syytä. Voi veikata, että valmentajat jaksaisivat keskustella ammunnasta ja harjoittelusta ihan niin paljon kuin vain saavat aikaa. Eikä kukaan ole kieltänyt seuraamasta ulkomaalaisten valmentajien työskentelyä.

Oppiminen sinällään vaatii oppijalta halun oppia. Halu oppia näkyy aktiivisuutena mennä mukaan, kysyä ja katsoa sen sijaan, että passiivisesti vain odottaa, että joku tulee ja "opettaa".

Jos asenne muistuttaa alussa olevaa sitaattia, niin tuskin kukaan mitään oppiikaan. Entä jos yrittäisimme tietoisesti oppia uusilta valmentajilta mahdollisimman paljon? Seurata heidän tekemisiään, sanomisiaan ja kysellä urheilijoilta valmennuksesta.

Minkä takia heidän valmentamistaan tulee seurata eikä vain odottaa mitä he opettavat? Olympialajien huippuampumaurheilijoiden "luottopakki" Mikko Saarinen on todennut, että osa valmentajien osaamisesta on sitä kuuluisaa hiljaista tietoa. Sen ongelma piilee siinä, että jos sen osaa sanoittaa, se ei ole enää hiljaista. Eli valmentajat osaavat valmentaa ja toimia tietyllä tavalla tietyissä tilanteissa, mutta he eivät osaa kertoa, miten ja miksi he sen tekevät.

Teemme useita asioita myös oikein eli omasta lajikulttuuristakin pitää säilyttää ne hyvät jutut. Saarisen mukaan voisimme kuitenkin poimia kaiken sen lisätiedon, joka on saatavilla. Vaarana tosin tässä on se, että kajoamme lajikulttuuriin lainalaisuuksiin, kuten esimerkiksi siihen, ettei kahta kilpailua voi voittaa peräkkäin. Tai jos harjoituksissa kulkee, niin pitää ampua viimeinen ohi.

Voisimmeko muuttaa uskomuksiamme ja sitä kautta osaamistaamme? Ampumaurheiluliitossa on ollut ja on maajoukkueen palveluksessa ulkomaalaisia valmentajia. Jotkut heistä ovat tehneet alussa mainitun kaltaisen "pikavisiitin", mutta on Suomeen tuotu oikeasti myös muiden maiden lajikulttuuria sekä osaamista, kokemusta ja vaatimustasoa.

Entä jos tapamme toimia ei olekaan aina se maailman paras, vaan vain Suomen paras? Onko mahdollista, että mallit eivät olekaan aina niitä, jotka johtavat jatkuvaan menestykseen? Mitä jos ottaisimme kaikki hyvät asiat muiden maiden ja osaajien lajikulttuureista? Säilyttäisimme edelleen urheilullisen identiteettimme ja arvomme, kuten rehellisyyden, periksiantamattoman kilpailun ja vastuullisuuden, Saarinen toteaa.

Ulkomaalaiset valmentajat tuovat parhaimmillaan lisää osaamista myös yksittäisille ampujille, ja hyvä valmentaja osaa auttaa monissa eri taidoissa. Lajitaidoissa huippu-urheilijan on oltava riittävän hyvä, jotta "kalliin" valmentajan palkkaaminen kannattaa.

Yksityiskohdat, joita siis huippukoutseilta saa, ovat pieniä mutta sitäkkin tärkeämpiä. Tuorein esimerkki nähtiin kesäkuun lopussa Euroopan kisojen skeetissä.

Om du vill lära dig, så lär du dig

"Utländska tränare brukar vistas i Finland endast en kort tid och resa hem i tystnad med pengarna de förtjänat. De tränar sportskyttar som redan är skickliga från förut. Med andra ord kommer och går de med sin kunskap." Så sägs det ofta.

Förutom att anta saker har vi en tendens att neka oss själva saker utan orsak. Det är fullt möjligt att tränarna skulle orka prata om skytte och träning så länge vi gav dem tid. Ingen har heller förbjudit oss att observera utländska tränare när de arbetar.

Själva inläringen kräver att den som ska lära sig något vill lära sig. Den viljan visar sig som deltagande, frågor och observation i stället för att man bara passivt skulle vänta på att någon kommer och "lära" en.

Om attityden liknar citatet i början av texten, sker knappast någon inläring. Tänk om vi medvetet försökte lära oss så mycket som möjligt av nya tränare? Observera dem, hör på dem och fråga idrottarna om träningen.

Varför ska vi observera dem när de arbetar i stället för att bara vänta och se vad de lär oss? Mikko Saarinen, som är en riktig "klippa" för OS-grenarnas elitskyttar, har konstaterat att en del av tränarnas kunskap är så kallad tyst kunskap. Problemet med det är att man måste kunna uttrycka det i ord för att den inte längre ska vara tyst. Tränarna kan träna och agera på rätt sätt i olika situationer, men nödvändigtvis kan de inte berätta hur och varför de gör så.

Det är många saker som vi gör rätt, och vi måste se till att bevara de goda sakerna i vår idrottskultur. Enligt Saarinen kunde vi ändå ta till oss all den tilläggsinformation som finns tillgänglig. Faran finns dock att vi då trotsar vår idrottskulturs logik, till exempel den att det inte går att vinna två tävlingar i rad. Eller att man måste skjuta det sista skottet förbi om träningen gått alltför bra.

Kan vi ändra på vårt sätt att tänka och den vägen också på vår kompetens? Sportskytteförbundet har haft och har också utländska tränare för landslaget. En del av dem har stannat här en kort tid i stil med citatet i början, men Finland har också på riktigt fått ta del av andra länders idrottskultur och kompetens, erfarenhet och kravnivå.

Är det möjligt att vårt sätt inte alltid är världens bästa, utan endast Finlands bästa? Är det möjligt att våra modeller inte alltid är sådana som leder till ständig framgång? Kunde vi börja använda det goda från andra länders och experters idrottskulturer? Vi skulle bevara vår idrottsliga identitet och våra värden såsom ärlighet, orubblig tävlingsvilja och ansvarsfullhet, konstaterar Saarinen.

Utländska tränare kan också medföra ytterligare kompetens för enskilda skyttar, och en bra tränare kan hjälpa med många olika saker. En elitidrottare måste ha tillräckligt goda grenfärdigheter för att det ska löna sig att anlita en "dyr" tränare.

Detaljerna vi lär oss av topptränarna är små men desto viktigare. Det nyaste exemplet på det fick vi i slutet av juni vid Europeiska spelens skeet-tävling.

LASSI PALO
SAL:n viestintäpäällikkö /
SAL:s kommunikationschef

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

"Tuplaroolia ei voi olla"

Krister Holmberg ottaa vastaan Kansainvälisen ampumaurheiluliiton tuomarikortin, vaikka se vaikuttaakin hänen kilpailustatukseen. "Äärimmäinen ja mielestäni vanhanaikainen sääntö."

Teksti & kuva LASSI PALO

Liikkuvan maalin ampuja **Krister Holmberg** on tehnyt päätöksensä: hän ottaa vastaan Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) tuomarikortin (B-licence), vaikka hän ei sen jälkeen voi enää kilpailla kansainvälisissä arvokilpailuissa.

– Se on äärimmäinen ja mielestäni myös vanhanaikainen sääntö. Otan tuomarikortin kuitenkin vastaan elokuussa Bakussa järjestettävien MM-kilpailujen jälkeen, Holmberg sanoo.

Holmberg ja Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja **Ville Häyrinen** suorittivat ISSF:n tuomarikurssin toukokuussa Tshekin Pilsenissä.

– Se on vähän kaksijakoinen asia. Tietyllä tavalla ymmärrän säännön, mutta jos lajia halutaan viedä eteenpäin, olisi hyvä saada myös aktiiviurheilijoita mukaan. Pelko siitä,

Krister Holmberg edusti Suomea ilma-aseiden EM-kilpailuissa Norjan Hamassa vuonna 2022.

että minä urheilijana ja tuomarina yrittäisin jotenkin vaikuttaa kilpailun kulkuun, on täysin aiheeton. Sääntö on muistutus vanhanaikaisesta ajattelusta ISSF:ssä.

VILLE HÄYRISEN mukaan urheilijan "ID" lakkaa, kun hän saa ISSF:n tuomarikortin. Tuplaroolia ei voi olla, hän tiivistää.

– Minä uskalsin se jo ottaa, hän nau-rahti.

Häyrinen miettii pitkään, kun häneltä kysyy mielipidettä kyseisestä säännöstä.

– Sillä varmistetaan äärimmäisellä taval-la, että roolit eivät mene sekaisin. Tuomari ei saa olla joukkueen jäsen.

Holmberg voi laittaa tuomarikorttinsa "hyllylle", jos hänet valitaan kansainväli-siin arvokilpailuihin edustamaan Suomea. Häyrinen mukaan se on ilmoitusluontoinen asia ISSF:n toimistoon.

– Tämä on erikoinen tilanne, koska Suomessa ampumaurheilijoilta vaaditaan tuomarikortti, jos he osallistuivat kilpailuihin, Holmberg sanoo. ⚙️

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja **VILLE HÄYRISEN** toimi Suomen joukkueen-johtajana Puolan Wroclawissa kesä-heinäkuussa järjestetyissä Euroopan kisoissa.

LASSI PALO

1 Minkä arvosanan annat Suomen ampumaurheilijoille, jotka saavuttivat kolme mitalia (1+1+1) ja yhden ME:n sekä neljä neljättä sijaa?

Haulikkoampujilta aika kovatasoinen setti, joten annan 9,5. Aleksi Leppä ampui myös hyvin jäädessä pienoiskiväärissä niukasti ulos finaalista.

2 Mihin asioihin olet erityisen tyytyväinen? Kärki on kapea mutta terävä. Pärjäsimme Euroopan parhaita vastaan. Mitalit sen osoittivat.

3 Millaiset Euroopan kisat kokonaisuudessaan olivat? Pitkät. Yhte-näisyys ja monilajisuus puuttuivat, koska Wroclawissa järjestettiin vain ampumaurheilu.

4 Millaisin tavoittein Bakun MM-kisoihin elokuussa?

Jos saamme Bakussa saman mitalisaldon olympialajeissa, onnistuminen on täydellinen. Lisäksi tulevat liikkuva maali ja 300m kivääri.

5 Maapaikkoja Pariisin olympialaisiin ei vielä ole. Miltä näyttää? Bakussa on jaossa neljä paikkaa jokaisessa olympialajissa. Niitä voi saada nyt kauempaakin kärjestä. Huippuam-pujamme voivat niitä saavuttaa.

6 Millaisen "buustin" suomalaisen huippuampumaurheilu sai Wroclawista? Yksi kisa ei vielä buustia tee, mutta pystymme pärjäämään, vaikka kärki on kapea. Haulikko on nyt vahvin lajiryhmämme olympialajeista.

LASSI PALO

"Olympialajien peruskilpailu"

Ampumaurheiluliiton
kunniapuheenjohtaja
Alpo Vehanen lyhentäisi
ampumaurheilun
olympialajien
peruskilpailuja ja finaaleja.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Suomen Ampumaurheiluliiton kunniapuheenjohtaja **Alpo Vehanen** täyttää 80 vuotta elokuun 31. päivänä.

Urheiluampuja-lehti tapasi hänet toukokuun lopussa Porissa. Keväinen aurinko heli kaupunkia, ja jäätelöt menivät kaupaksi Raatihuoneenpuistossa.

– Puiston jäätelökioskit sijaitsevat vähän liian lähellä kotiamme, Vehanen naurahti, kun hän asettui kuvattavaksi.

Onnittelijoiden ei kannata lähteä Poriin ajamaan ja poiketa matkalla kukkakauppaan, sillä Vehanen juhlii merkkipäiväänsä perheensä kanssa.

– Kun täytin 50 vuotta, silloin mentiin vähän isomman kaavan mukaan. Ajattelin tuolloin, että olkoon nyt sitten näin. Sen jälkeen on menty matalammalla profililla, eikä minkäänlaista vastaanottoa ole nykyään. Saatan lähteä matkalle vaimoni kanssa, mutta mitään ei ole vielä suunniteltu.

VEHANEN VALITTIIN Ampumaurheiluliiton puheenjohtajaksi joulukuussa 1998, kun kuuden vuoden ajan puheenjohtajana toiminut **Markku Nöyränen** luopui tehtävästä. Helsingin Sanomat uutisoi tuolloin, että "Nöyräsen tilalle valittiin yksimielisesti Hartwall Oy:n kenttäpäällikkö Alpo Vehanen".

Vehanen johti Ampumaurheiluliittoa Nöyräsen tavoin kuuden vuoden ajan (1999–2004). Hänet kutsuttiin liiton historian neljänneksi kunniapuheenjohtajaksi vuonna 2010. Kutsu yllätti Vehasen "totaalisesti".

– En olisi koskaan voinut kuvitellakaan, että saisin tällaisen huomionosoituksen.

Vehanen sanoo ymmärtäneensä kunniapuheenjohtajan roolinsa niin, että jos hänet kutsutaan johonkin tilaisuuteen, hän voi sinne mennä, mutta oma-aloitteisesti hän ei lähde kovin moneen paikkaan. Vehanen on ottanut julkisesti kantaa ampumaurheilijoiden pukeutumiseen palkintokorokkeella, mutta muuten kannanotot ovat jääneet vähiin. Jääkiekosta tuttuja "kummolamaisia jyrähtelyjä" sovinnoiselta herrasmieheltä on turha odottaa:

– Ei minun sanoillani olisi sellaista painoarvoa kuin Kummolalla. On viisasta olla

Ampumaurheiluliiton kunniapuheenjohtaja Alpo Vehanen viihtyy kotinsa lähellä sijaitsevassa

hiljaa senkin takia. Meillä on jokaisella oma tyyliinsä, ja Kummolalla on tapana sanoa asiat suoraan niin kuin ne ovat. Joskus se on hyvä, mutta ei välttämättä aina.

Ovatko laji-ihmiset sinuun yhteydessä?

– Ei nyt tule mieleen, että viime vuosien aikana olisi kukaan ollut yhteyksissä liiton tai lajin asioiden takia. Kyllä minä olen saanut olla ihan omissa oloissani.

– Totta kai arvostan suuresti kunniapuheenjohtajan nimikettä. Olen yrittänyt toimia niin, että aina kun on johonkin kutsuttu, olen pyrkinyt läsnä olemaan.

VEHANEN SEURAA ja harrastaa ampumaurheilua edelleen aktiivisesti. Hän har-

mittelee sitä, että alueen suurimmassa sanomalehdessä Satakunnan Kansassa "ampumaurheiluherkkua" ei ole kovin paljon tarjolla. Ampumassa hän käy kesäisin järjestettävissä puulaakiammunnoissa. Vehasen laji on pistooliammunta. Edustustehtäviin hän ei yltänyt. Vuonna 1995 tuli kuitenkin Satakunnan Ampujien riveissä pienoispistoolin Suomen mestaruus.

– Olen aikeissa osallistua maanantaikisojen lisäksi Salossa ja Jyväskylässä kesällä järjestettäviin kisoihin. Ampumaurheilussa saa ajan paremmin kulumaan kuin jos istuisi tässä työhuoneessa ja katsoisi ikkunasta ulos tuohon tai tuohon suuntaan. Ei tässä kuitenkaan enää minkäänlaisia tuloksia tule. Hyvä,

lut ja finaalit lyhyemmiksi”

Raatihuoneenpuistossa.

jos jossain lajissa pääsee ysin vauhtiin, Vehanen naurahti.

Vehanen sanoo ampuvansa ikään kuin vanhasta muistista, ja samalla seurustellaan kavereiden kanssa.

Sosiaalinen kanssakäyminen on tärkeää muissakin lajeissa. Vehanen yhtyykin erään ikämieskiekkoilijan kysymykseen, miksi veteraanikiekkoilijat maksavat kalliista jäädä, kun herjanheittoon ja yhdessäoloon riittäisi pelkkä pukukoppi.

– Joo, se on ihan hyvin todettu, Vehanen nauroi.

– Kun olen vuosikymmenien ajan ollut lajissa mukana, siinä on oma kaveripiirinsä. Muita harrastuksia minulla ei oikein ole.

VEHANEN MUUTTI muutama vuosi sitten Arja-vaimonsa kanssa omakotitalosta Porin keskustaan kerrostaloasuntoon, missä he ovat viihtyneet erittäin hyvin. Kaikki on lähellä – myös ne äsken mainitut jäätelökioskit.

Kun Vehaset vihittiin vuonna 1967, he kävelivät Turun tuomiokirkon sata metriä pitkän käytävän edestakaisin. Kävely on säilynyt ohjelmassa vuosikymmenten ajan, ja lenkit ovat pidentyneet, sillä he kävelevät vähintään kolme kertaa viikossa noin seitsemän kilometrin lenkin – eivät kuitenkaan orjallisesti ihan säässä kuin säässä, mutta säännöllisesti joka tapauksessa. Kävelysten keistä kertyy yhteensä noin 1200 kilometriä vuodessa.

– Aikoinaan minä kuljin yksin ja Arja kulki yksin. Mutta olemme nyt lähentyneet niin, että kävelemme yhdessä. Muutaman vuoden kuluttua meillä on timanttihää.

Aika näyttää, miten niitä juhlitaan.

VEHANEN ON kotoisin Piikkiön kunnasta, joka kuuluu nykyään Kaarinaan. Arja-vaimo on lähtöisin Kemiön kupeesta. Vehanen aloitti työuransa Turussa Coca-Colan parissa. Satakuntaan hän siirtyi 1970-luvulla ja jäi pois työelämästä 56-vuotiaana, kun siihen tarjoutui mahdollisuus. Kenttäpäällikön tehtävien jälkeen hän keskittyi ampu-maurheilun kehittämiseen liiton puheenjohtajana.

– Valintani tuli minulle täysin odottamatta, ei minulla ollut hajuakaan sellaisesta tilanteesta. En olisi koskaan voinut kuvitella itseäni puheenjohtajana, kun joku kysyi halukkuuttani tulla ensin hallitukseen. Olin jättänyt työelämän, ja kun minulla oli aikaa, vastasin myöntävästi.

Puheenjohtajavuodet olivat kiireisiä. HS:n vuoden 1998 joulukuussa julkaisemassa artikkelissa kerrotaan, että Vehanen piti tärkeimpänä tehtäväänä yhtenäisyyden palauttamista ampumaurheiluväen keskuuteen. Vehasen mukaan kenttä oli kokenut liiton johdon etäiseksi, ja eri tahojen lähentämiseksi puheenjohtaja aikoi kiertää ahkerasti maata ja ampumaurheiluseuroja.

Ongelmat olivat HS:n mukaan päässeet kärjistymään monestakin syystä. Yksi syy oli Vehasen mukaan luki- ja Suomessa järjestetyt suurkisat, joihin liiton johto keskeytti.

Vehanen muistaakin hyvin, kun Lahdessa järjestettiin Kansainvälisen ampu-maurheiluliiton (ISSF) kaikkien lajien MM-kilpailut vuonna 2002. Kisoja edeltävänä vuonna hän kirjasi kalenteriinsa 105 matkapäivää.

– Tunnen melko hyvin Porin-tien, hän hymähti.

VEHANEN MUISTELEE puheenjohtajavuosi-
saan nyt hyvillä mielin. Hänellä ei ole min-
käänlaisia ikäviä muistoja.

– Ainoa asia, joka minua harmittaa ja johon me emme olleet ihan yksin syyllisiä, oli se, että vuoden 2002 MM-kilpailut eivät menneet taloudellisesti ihan putkeen. Lahden stadionin rakentamisessa oli omat vai-
vansa ja hintansa, ja tuntui siltä, että kaikki urheilun rahat menivät Lahden MM-hiih-
toihin (2001). Sitten tuli vielä hiihdon do-
pingskandaali.

Ampumaurheilun MM-kilpailut menivät Vehasen mielestä taloutta lukuun ottamatta lopulta muuten hyvin. Hän huokaisikin nyt, että ”ta-
lous vähän valvotti”.

– Siitäkin on selvitty. Minulla ei ole ollut eikä ole

jatkuu

mitään hampaankolossa mihinkään suuntaan.

VEHANEN VAKAVOITUU, kun häneltä kysyy ampumaurheilun tulevaisuudesta. Hän on siitä ”kovasti huolestunut”.

– Varsinkin luotilajien tulevaisuudesta siinä mielessä, kun katsotaan SM-kilpailujen osanottajamääriä. Parhaimmillaan pistoolissa on 30–40 osanottajaa, kun ”kulta-ajalla” eli 1980-luvulla osanottajia saattoi olla 150. Tilanne on huolestuttava, ja rohkenen sanoa, että se on romahtanut aikaisempaan verrattuna.

Junioreiden SM-pistoolissa voi saada mitalin pelkällä osanotolla, eikä tämän vuoden aikuisten maailmancupissa ole ollut yhtään suomalaista mies- eikä naispistooliampujaa.

Vehasen sanavalinnat jyrkkenevät keskustelun edetessä: hän jopa pelkää suomalaisen pistooliammunnan kuolemista.

– Se tulee kuolemaan sen takia, että lupakäytännöt menivät nykyisenkaltaiseksi aikarajoineen, todistamisineen ja kaikkineen. Haistan vähän niin, että se oli harkittu teko, jolla halutaan lopettaa lajin harrastaminen. Kun lait tulivat voimaan, osasin jo silloin nähdä, että tästä ei hyvä seuraa. Tämä on suurin syy lajin näivettymiseen.

No, tulihan se sieltä: kummolamainen jyrähdys!

Mutta on paljon hyvääkin, kuten esimerkiksi haulikkoampujien ja liikkuvan maalin ampujien menestys sekä tietysti myös ei-ISSF-lajien mainiot saavutukset, Vehanen luetteli.

Kunniapuheenjohtaja miettii ampumaurheilun tulevaisuutta myös lyijyasioiden kautta. Jos lainsäädännöllinen kehitys ja suhtautuminen lyijyyn etenevät jatkossakin kuten nyt, tulevaisuus näyttää huonolta, hän sanoi.

– Kyllä kaikkiin asioihin voi vaikuttaa tai yrittää vaikuttaa, mutta en ole oikein vakuuttunut siitä, että voimmeko me yksin näitä lyijyasioita tehdä.

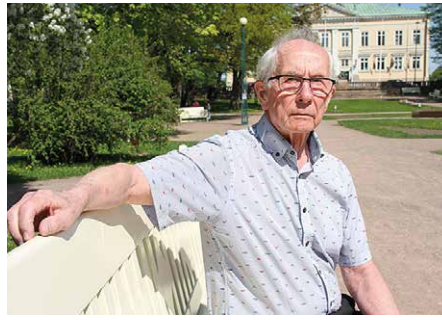
SUOMALAISEN AMPUMAUURHEILUN menestys on tärkeää myös siksi, että laji saisi näkyvyyttä ja osin sitä kautta uusia harrastajia. Suomella ei ole vielä yhtään maapaikkaa ensi vuonna Pariisissa järjestettäviin kesäolympialaisiin. Aikaikkuna umpeutuu alle vuoden kuluttua.

– Kyllä minä tietysti sydämestäni toivon, että olympiapaikka tai -paikkoja saavutettaisiin, koska niillä on suuri julkisuusarvo koko lajille. Aika näyttää, saadaanko niitä vai ei. Mutta ne pitää ansaita, arpomalla niitä ei saa.

Lontoon olympialaisissa (2012) oli neljä suomalaisampujaa, Rio de Janeirossa (2016) kaksi ja Tokiossa (2021) kolme. Lontoossa oli kaksi pistooliampujaa, yksi haulikko- ja yksi kivääriampuja. Riiossa ja Tokiossa oli vain haulikkoampujia,

– Ei tämäkään ihan hyvä kehityssuunta ole, Vehanen totesi.

– Kansainvälinen tulostaso on karannut kiväärissäkin meiltä kauas. Kiväärissä teh-

Ampumaurheiluliiton nuorisopalkinto on nimetty kunniapuheenjohtajan mukaan Vehasen maljaksi.

dään ihan käsittämättömiä tuloksia, sillä keväisessä maailmancupissa miesten ilmakiväärin kärki ampui 639,7 pistettä.

Vehasen mukaan isot maat ovat tulleet ryminällä lajiin mukaan. Suomessa huipulle tähtäävien määrä pitäisikin saada moninkertaiseksi nykyisestä, jotta säännöllistä menestystä voisi tulla.

– Nyt olemme ohuen pajunoksen varassa. Skeetissä ja trapissa sen sijaan kärjessä on enemmän leveyttä.

Taustalla on pohdittu, että kiväärin ja pistoolin tilanteeseen on syynä myös se, että Puolustusvoimissa ja Rajavartiolaitoksessa oli aiemmin huomattavasti paremmat mahdollisuudet harrastaa ja harjoitella ampumaurheilua.

Nyt kun vastaavanlaista joukkoa eli edustusryhmiä ei enää ole, kuva on huomattavasti karumpi. Vehanen ei halua kommentoida asiaa sen enempää kuin myöntämällä asioiden olevan juuri näin. Esimerkiksi pistoolin maajoukkue oli käytännössä sama kuin PV:n edustusryhmä.

Vehanen kertoo kuulleen kommentin, jonka mukaan PV ei voi tukea jonkun F1-ajamista – miksi siis ammuntaakaan.

– Ammunta toki kuuluu PV:n toimintaan, Vehanen kuittasi.

VEHANEN ON lukenut edellisestä Urheilumpuja-lehdestä huippu-urheilun laajan katsauksen siitä, mitä kansainväliselle huipulle pääseminen nykyään edellyttää ja vaatii. Kolmeen sanaan tiivistettynä: armoittoman kovaa työtä.

– Menestyminen ampumaurheilussa vaatii nykyään lähes ammattilaisuutta. Onko meillä sitten resursseja ilmakiväärin kaltaisiin 640 pisteen tuloksiin, hän kysyi.

– Kaikki eivät ole valmiita ottamaan riskejä ja keskittymään pelkästään ampumaurheiluun. Siinä on taloudellinen riski, jota kaikki eivät voi ottaa. Toivottavaa tietysti olisi, että nykyistä useampi voisi ottaa askeleen eteenpäin, mutta silloin toimeentulon pitäisi olla jollain tavalla taattu. Valmennukseen en voi ottaa muuta kantaa kuin sen, että siellä tehdään varmasti kaikki voitava niillä resursseilla, jotka heille on annettu.

VEHANEN POHTII haastattelun lopuksi myös Ampumaurheiluliiton tulevaa pu-

heenjohtajan valintaa ja ISSF:n sääntöuudistuksia.

Vesa Nissinen on ilmoittanut luopuvansa puheenjohtajan tehtävistään ensi vuoden jälkeen. Hän on johtanut liittoa tuolloin kahdeksan vuoden ajan.

– Jännä tilannehan se on nähdä, kuka tulee Nissisen seuraajaksi. Aika menee nopeasti, ja viimeistään syksyllä pitäisi käynnistää seuraajan hakeminen. Se tulee olemaan mielenkiintoinen projekti, Vehanen sanoi ja on sitä mieltä, että olisi parempi, jos myös uusi puheenjohtaja tulisi lajin sisältä.

– Tämä on niin kapea oma tieteenalansa, hän perusteli näkemystään.

– Pidän sitä vaihtoehtoa parempana, mutta ei ulkopuolelta tulevaa voi kokonaan sulkea pois, sillä jos joku innokas ulkopuolinen osoittautuu päteväksi, niin mikä ettei. Mutta eri lajeissa on nähty, ettei jatkuvuus välttämättä ole kovin pitkä, jos toiminnanjohtajana tai puheenjohtajana on lajin ulkopuolelta tullut.

VEHANEN PITÄÄ väärinä venäläisjohdon ideoimia ISSF:n ja Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) sääntöuudistuksia. Hänen äänensävyänsä muuttuu harvoin kuulluksi tiukaksi ja ei kovin sovinnoilliseksi, kun hän sanoo, että on ”täysin käsittämätöntä, että finaalit kestävät aivan h-tin pitkään”.

– Ei se ole mikään finaalit, jos se kestää melkein maratonin verran, hän hivenen kärjisti ja sanoi:

– Finaali saa kestää enintään 15–20 minuuttia. Kun miettii olympialaisten televisiointia, niin kuka jaksaa katsoa puolentoista tunnin finaalit? Ei kukaan.

Vehanen ei pidä hyvänä myöskään sitä, että esimerkiksi viime vuonna Egyptissä järjestetyissä kivääri- ja pistoolilajien MM-kilpailuissa jaettiin 68 kultamitalia. Kisat kestivät kuusitoista päivää.

– On syytä pohtia, miten jatkossa toimitaan. Lajien määrä on suuri, ja kolmen viikon setti on järkyttävä. Ei se ole enää yleisölaji. Ketään ei voi kiinnostaa kolmea viikkoa.

Vehanen nostaa esiin myös laukausten määrän vähentämisen, jos ammutaan desimaalituloksia. Peruskilpailuissa voisi tuolloin ampua 40 laukausta 60 laukausten sijaan.

– Kilpailut lyhenisivät tuolloin olennaisesti. Kiväärin asentokilpailuakin lyhennettiin jo 3x20 laukausten kilpailuksi. Siinä mentiin oikeaan suuntaan.

Vehanen on sitä mieltä, että yli pitkien kisojen uudistuksia kannattaa ja on syytä harkita, jotta ampumaurheilun olympiakelpoisuus säilyisi tulevaisuudessakin. Los Angeles vuonna 2028 on turvattu, mutta entä vuosi 2032?

– Ampumaurheilun tulevaisuus on turvattu, sillä uusia lajeja pyrkii olympialaisiin koko ajan. Radikaalejakin ratkaisuja saatetaan tarvita, sillä olympiastatukseen menettäminen olisi vihoviimeinen juttu. 🚩

Mis sie tarvitset hyvää asekaappia

Corrosafe- asekaappien turvallisuusluokka SFS3492 on Poliisi- hallituksen hyväksymä ja täyttää reilusti aselain vaatimukset turvakaapille, yli viiden asean ja/ tai ERVA-aseiden säilytykseen.

CORROSAFE CS16K
Kuvan kaappi lisävarustein.

CORROSAFE 16K
Kuvan kaappi lisävarustein.

Liittojen jäsenille
**koodilukko
ilman lisähintaa**
asekaapin oston yhteydessä.
Arvo 180,-

METSÄSTÄJÄLIITTO
KOTI KÄKELLE METSÄSTÄJILLE

RUL RESERVILÄISLIITTO

Koukkusarja 35,-

Laatikko 355 30,-

**Lokerikko 435x529
190,-**

**Lokerikko 235x529
160,-**

Tutustu uusittuun mallistoomme!

www.corrosafe.fi

Erkki 0400 391 725 Tapio 0400 635 179
corrotech@corrotech.fi

www.corrotech.fi/verkkokauppa

CORROSAFE 6K

alk. 905,- (+toim. 94,-)
Kaappiin sopii max. 6 asetta.
Korkeus 150 cm, leveys 44 cm,
syvyys 32 cm, paino 125 kg.

CORROSAFE 12K

alk. 1015,- (+toim. 94,-)
Kaappiin sopii max. 12 asetta.
Korkeus 150 cm, leveys 44 cm,
syvyys 40 cm, paino 135 kg.

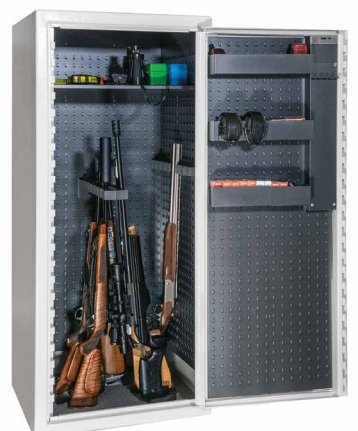
CORROSAFE 16K

alk. 1150,- (+toim. 94,-)
Kaappiin sopii max. 16 asetta. Kor-
keus 150 cm, leveys 55 cm, syvyys
40 cm, paino 150 kg.

CORROSAFE CS16R

alk. 2375,- (+toim. 158,-)
Kaappiin sopii 16 asetta. Korkeus 170 cm,
leveys 75 cm, syvyys 65 cm, paino 250 kg.

CORROSAFE CS30

alk. 1820,- (+toim. 158,-)
Kaappiin sopii max. 30 asetta. Korkeus 170 cm,
leveys 75 cm, syvyys 65 cm, paino 225 kg.

Tutustu tuotteisiin ja lisävarusteisiin netissä **www.corrosafe.fi**

PS. Tuemme Kultahipputoimintaa 35,- eurolla jokaisesta SAL:n jäsenen ostamasta Corrosafe-asekaapista

CORROTECH
STEEL HOUSE
Tornio

"Seuratoimintaa ammatt

"Miten seuratoimintaa ammattimaistetaan ja saadaan se kasvuhakuisemmaksi? Ajan henki olisi nyt käytettävä hyväksi eikä tilanne välttämättä kestä kauan", Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja Vesa Nissinen sanoo.

Teksti & kuva LASSI PALO

Suomen Ampumaurheiluliiton liittokokous valitsi viime lokakuussa helsinkiläisen **Vesa Nissisen** jatkamaan liiton puheenjohtajana. Hän aloitti tehtävässään vuonna 2017 eli käynnissä oleva kaksivuotiskausi (2023–2024) on järjestyksessään neljäs. Ja viimeinen:

– Minulla on aina ollut se periaate, että kaikessa demokratiassa pitää olla vaihtuvuutta ja uusia tuulia. Luottamus on ollut suurta, mutta varautukaa henkisesti siihen, että kahden vuoden kuluttua on aika vaihtaa puheenjohtajaa. Olen kahden seuraavan vuoden ajan kaiken luottamuksen arvoinen, Nissinen sanoi kokousväelle valintansa jälkeen.

Puheenjohtajan mieli ei ole sittemmin muuttunut eikä muutu, vaikka häntä pyydetäisiin vielä jatkamaan:

– On oikein, että ihmiset vaihtuvat – niin puheenjohtajat kuin hallitustenkin jäsenet. Luottamustehtäviin voi kasvaa kiinni, eikä uusia ideoita välttämättä enää tule vuosien jälkeen. Vaihtuvuus on systeemin kannalta tervettä ja oikein, hän sanoi kesäkuun viimeisellä viikolla tehdyssä haastattelussa.

KUN NISSISEN kausi päättyy puolentoista vuoden kuluttua, ei hän ole sanojensa mukaan "häviämässä mihinkään" ampumaurheilun parista. Miksi olisikaan, sillä se on hänelle tuttu ja rakas laji jo vuosikymmenien ajalta.

Nissinen aloitti Mikkeliissä seuratoiminnan vaihtamalla tauluja pienoiskivääriradalla 7-vuotiaana. Matkan varrella plakkariin on kertynyt kymmenien vuosien kokemus ampumaurheilun järjestötoiminnasta, monen tasoisia valmennustehtäviä, Suomen mestaruuksia kivääriammunnassa ja satojatuhausia laukauksia eri aseilla. Nyt näköpiirissä on kansainvälisiä tehtäviä globaalisti harrastetun lajin parissa, mikä olisi luonnollinen jatkumo pitkälle uralle.

Tämäkin vuosi on tapahtumia täynnä,

Vesa Nissinen käynnistämässä Ampumaurheiluliiton uuden strategian laatimista kesäkuisena

sillä Nissinen sai kevättälvelle opetusneuvoksen arvonimen, ja hän täyttää 60 vuotta syyskuun 8. päivänä. Juhlapäiväänsä Nissinen viettää matkoilla.

KUN NISSISEN valittiin puheenjohtajaksi **Pia Julinin** jälkeen, hän sanoi, että on kaksi asiaa, joiden puolesta hän puhuu eli avoimuus ja läpinäkyvyys: "Jos ne toimivat, syntyy luottamus, jolloin asiat saadaan toimimaan." Ei liitolla voi olla salaisuuksia, ja sen toiminnan pitää kestää tarkastelu mistä tahansa näkökulmasta hän sanoo nyt.

Toinen asia, jonka Nissinen nosti valintansa yhteydessä vahvasti esiin, oli se, että "vahvuutemme on vaikuttaa yhtenäisenä liittona ja sitten yhteistyössä tärkeimpien tahojen kanssa voidaan pitää hienon lajimme puolta".

– Meillä on vain kourallinen palkattua henkilökuntaa, ja valtava määrä työtä tehdään vapaaehtoisvoimin. Vuorovaikutteisen johtamisen pitää toimia, ja puheenjohtajan tehtävä on varmistaa, että se toimii.

Nissinen on ollut puheenjohtajana johdonmukainen, sillä samat teemat ovat edelleen esillä.

"Liitto voi toimia vain liiton tasolla, ja ampumaurheilu tehdään seuroissa. Seurojen liitolle maksama jäsenmaksu (26 euroa/aikuisjäsen) ei nykymaailman mittakavassa ole juuri mitään kaikista niiden saamista palveluista. Monissa lajeissa sama euromäärä voi olla maksu yhdestä liikuntakerrasta."

Vesa Nissinen

imaistettava”

perjantai-iltana Sporttitalossa Helsingissä.

– Liitto voi toimia vain liiton tasolla, ja ampumaurheilu tehdään seuroissa. Seurojen liitolle maksama jäsenmaksu (26 euroa/aikuisjäsen) ei nyky maailman mitataavassa ole juuri mitään kaikista niiden saamista palveluista. Monissa lajeissa sama euromäärä voi olla maksu yhdestä liikuntakerrasta.

NISSISEN MUKAAN seurojen toimintakulttuurin muutos onkin ”kohtalonkysymys”. Niiden on opittava toimimaan liiketaloudellisin perustein, tekemään omaa varainhankintaa ja perimään palveluistaan ”asiallinen korvaus”.

– Nollabudjeteilla ei ratoja uudisteta eikä toimintaa viritetä uuteen uskoon, puheenjohtaja korostaa ja puhuu toiminnan ammattimaistamisesta, joka mahdollistaisi myös aktiivisen nuorisotoiminnan, joka on kaiken ydin. Eli: lisää uusia harrastajia ja valmentajia.

– Kaikki liitot ovat samassa tilanteessa. Liitto ei voi tehdä nuorisotyötä, mutta se voi tarjota erilaisia palveluja, kuten seura-kehittäjän palvelut. Ampumaurheiluliiton yrittämisestä tämä ei ainakaan ole kiinni.

Urheiluampuja-lehden 5/2016 kansi, kun Vesa Nissinen valittiin liiton puheenjohtajaksi.

Harmillista on, että usein joko liiton palveluja ei osata tai haluta käyttää.

Ampumaurheiluliitto on strategiansa mukaisesti laittanut ”paukkuja” seuratoiminnan kehittämiseen. Se on iso teema myös uudella strategiakaudella (2024–2028).

– Miten seuratoimintaa ammattimaistetaan ja saadaan se kasvuhakuisemmaksi? Ajan henki olisi nyt käytettävä hyväksi eikä tilanne välttämättä kestä kauan, Nissinen viittaa tuoreeseen hallitusohjelmaan ja laajasti virinneeseen haluun aloittaa ampumaharrastus tai tiivistää sitä.

NISSINEN SANOO, että myös Ampumaurheiluliiton pitää kehittää omaa varainhankintaansa, koska varsin todennäköistä on, että liikuntajärjestöille jaettavissa valtionavuuissa tulee lähivuosina merkittäväkin notkahdus. Hän puhuu ”liike-elämältä saatavan tuen lisäämisestä”.

– Tuntuu tyhmältä puhua rahasta, mutta siitä on pakko puhua. Töitä olisi tarjolla todelliselle arjen sankarille, joka saisi rahoituspohjaamme laajennettua yksityiselle puolelle.

Samaan hengenvetoon Nissinen korostaa, että hän jättää seuraajalleen – kuka hän sitten onkaan – hyvässä taloudellisessa tilanteessa olevan liiton.

– Mihinkään ei kuitenkaan voi tuudittautua, koska maailma on täynnä yllätyksiä.

Ampumaurheiluliitto on ylittänyt nelivuotisen strategiansa puolivälin. Vuodet 2020–2021 olivat koronavuosia, joten kyse oli poikkeuksellisesta ajanjaksosta. Koronavuosi seurasi järkyttävä Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan. Se on jatkunut nyt puoleentoista vuoden ajan.

KUN NISSINEN kertasi aikaansa puheenjohtajana, ensimmäisenä merkittävänä asiana oli **Anne Laurilan** valinta liiton toiminnanjohtajaksi. Laurila seurasi tehtävässään pitkään toiminnanjohtajana toiminutta **Risto Aarrekeivä**. Nissisen mielestä vaihto meni sujuvasti:

– Saimme Annelta työnäytteen, kun hän toimi ensin jonkin aikaa talous- ja kehityspäällikkönä. Kuten yrityksissäkin, puheenjohtaja ja toiminnanjohtaja on liiton tärkein henkilösuhde. Olen mielestäni onnistunut sparraamaan ja tukemaan Annea työssään, ja yhdessä olemme kehittäneet myös säännöllisesti kerätyn palautteen perusteella. Myös hallitus tekee itsearvion ja kehityssuunnitelman itselleen vuositain.

Ampumaurheiluliitto juhli 100-vuotisjuhlavuottaan vuonna 2019. Päätapahuma oli Hollolan Hälvälässä järjestetty haulikkolajien maailmancup, joka onnistui paitsi urheilullisesti myös taloudellisesti. Nissinen kehuu kisaorganisaatiota, jota johti pääsihteerinä toiminut **Curt ”Quije” Sjöblom**.

AMPUMAUHEILULIITON toiminta on Nissisen mukaan ”balanssissa”, vaikka lajeja on kahdeksan. Määrä ei ole Nissisen mukaan maailmalla kovin yleinen yksittäiselle ampumaurheiluliitolle:

– Oli tärkeää, että teimme aikoinaan ”päänselvityksen” eli kävimme liiton rahoitus pohjan läpi, kun niukkoja resursseja jaetaan. Se ei muuttanut faktoja mutta rauhoitti tilanteen, Nissinen sanoi ja kehuu lajien saavutuksia ”huikeiksi” ennen kuin koronaviiruspandemia keskeytti kaiken toiminnan maaliskuussa 2020.

– Mahtavia juttuja on tapahtunut, mukaan lukien koko Suomea palveleva ympäristölupahanke.

Nyt ampumaurheilun toiminta on palautunut lähes koronavuosia edeltävälle tasolle, mutta lisää nuoria kaivattaisiin toimintaan mukaan.

Huippu-urheilussa sen sijaan tapahtuu taas mahtavia juttuja. Viimeisin esimerkki tästä löytyy tämän Urheiluampuja-lehden kannesta. 🚩

Satavuotias patruunatehdas

Kaikkien aseihmisten tuntema Lapuan Patruunatehdas täytti toukokuussa 100 vuotta.

Teksti PEKKA SUURONEN
Kuvat PEKKA SUURONEN, LAPUA

Tehdas perustettiin Lapuanjoen varrelle 23.5.1923 nimellä Valtion Kivääripanostehdas. Seuraavana vuonna sen nimeksi muutettiin Valtion Patruunatehdas (V.P.T.) josta lyhenteestä tuli myös keskisytytteisen hylsyn kantaleima pitkäksi aikaa.

Pääasiakkaana alkuun oli nuoren itsenäisen Suomen Puolustusvoimat (PV). Päätuotteena oli kiväärikannan myötä valittu Suomen standardi sotilaspatruuna 7,62 x 53R, "kolmen linjan patruuna". Lapua kehitti ja osti koneet sekä hylsyn että luodin valmistukseen. Lapua kehitti 1930-luvulla "torpedoluodin" D-47, josta tuli myös siviiliampujien suosima tarkkuuspatruunan luoti.

Suomi isännöi ampumaurheilun MM-kilpailuja Helsingin Malmilla vuonna 1937. Sotilaskivääriluokassa ammuttiin Sakon toimittamilla kivääreillä m/28-30 ("Pystykorva") ja Lapuan D-46 patruunoilla. Näillä ammuttiinkin neljä kultamitalia ja kaksi uutta maailmanennätystä.

Eräs innokas ampuja oli Lapuan metalliverstaan työntekijä **Kullervo Leskinen** (1908–1989), viidentoista ammunnan maailmanmestaruuden saavuttanut suomalainen ampuja. Ennätys, jota ei ole rikottu tähän päivään.

Sodan pilvet taivaalla

SUOMI AJAUTUI talvisotaan kuuluisien Mainilan laukausten saattelemana. Sodan aikana Lapualla tehtiin pitkää päivää. Työvoima nousi tuhanteen henkilöön. Lapuan toimintoja hajautettiin muun muassa Kokkolaan, Ähtäriin ja Vaajakoskelle. Lisäksi tehtiin kotitöitä ympäri Etelä-Pohjanmaan.

Kuin ihmeen kaupalla päätehdas Lapualla säästyi ilmapommituksilta, vaikka aivan vieressä sijaitsi "magneettina" toimiva Suomen pääradan (Helsinki–Oulu) silta, joka ylitti Lapuanjoen. Sen tuhoaminen olisi katkaissut rautatieyhteyden etelän ja pohjoisen välillä. Tehdas oli toki maalattu naamioväreillä, kuten Tourulan, Vihtavuoren ja Tikkakosken tehtaakin.

Sodan jälkeenkin valmistettiin patruunoita, mutta alennetulla volyymilla. Tehtiin myös työllisyysyistä "hanttihomia", kuten auton varaosia, talonrakennus-

Lapualla on moderni konekanta, joka sopeutuu tämän päivän haasteisiin.

tarvikkeita, huonekalujen osia, saranoita, polkupyörän polkimia jne.

Vuonna 1947 aloitettiin pienoiskiväärin patruunoiden valmistus, josta oli myöhemmin tuleva vallan merkittävä juttu. Siihen aikaan "piekkarin patruuna" oli pienriistapatruuna ja myös maataloudessa käytetty lahtipyssyn patruuna. Eipä silloin nähty unta, että "lapualaisista" joskus tulisi maailmanluokan kilpailupatruuna.

Urheiluammunnan suosio nousee

KUN SODAN TRAUMAT oli saatu pyyhittyä mielistä, urheiluammunta nousi jälleen harrasteeksi muun muassa Suomen Ampumaurheiluliiton ohjaamana.

Ampumaurheilun MM-kilpailut pidettiin Helsingin Malmilla vuonna 1937. Siitä lähtien ampumaurheilu on ollut monissa piireissä lähellä sydäntä. Ampumaratoja syntyi, ja ampumaharrastus oli sosiaalisesti hyväksyttyä. Monissa suuryrityksissä harrastettiin "puulaakiammuntaa". Yritykset sponssasivat, jopa rakensivat ampumaratoja.

Lapuakin rupesi panostamaan urheilupatruunoihin, monesti aloitteen tullessa ulkomaiden maahantuoilta.

Patruunatehtaan räjähdys

HUHTIKUUN 13. päivä 1976 oli päivämäärä, joka muutti Lapuan suunnan monellakin tapaa. Aivan Lapuan keskustassa sijaitsevassa reunanallisten patruunoiden lataamossa räjähti. Ruuti tuli yläkerrasta painovoimalla lataamoon, ja ruutia oli "vintillä" paljon. Yläkerran räjähdettyä rakennus sortui työntekijöiden päälle.

Onnettomuudessa kuoli 40 työntekijää – valtaosin naisia – ja loukkaantui 60. Lapualla sanottiin, ettei ollut perhettä, jota onnettomuus ei olisi koskettanut. Julistettiin maansuru. Hautajaisiin osallistuivat muun muassa presidentti **Urho Kekkonen** ja pääministeri **Martti Miettunen**.

Onnettomuuden seurauksena turvamääräyksiä muutettiin kaikissa maailman patruunatehtaissa, myös Lapualla. Uudet lataamot rakennettiin noin seitsemän kilometrin päähän Lapuan keskustasta umpimetsään Jouttikalliolle.

Näissä maavallien suojaamissa rakennuksissa saa olla kerrallaan rajattu määrä ihmisiä, ruutia ja pohjanalleja. Ruuti- ja nallivarastot ovat erillään lataamoista.

Omistaja on vaihtunut tiuhaan

SODAN JÄLKEISINÄ turbulentteina vuosina Lapuan omistajat vaihtelivat. Valtion Metallitehtaat, Valmet, Puolustusministeriö, Suomen Puolustusvälineollisuus, Patria Industries... mutta aina kuitenkin pääomistaja on ollut Suomen valtio tavalla tai toisella. Tehtaan nimet vain ovat vaihdelleet.

Suurehko muutos tuli, kun Lapua liitettiin norjalaiseen Nammo Groupiin vuonna 1998. Norjan valtio ja Patria omistavat Nammon tasaosuuksin 50–50.

Nammon pääkonttori on Norjan Raufossissa, runsaat sata kilometriä Oslost pohjoiseen. Omistuspuhjan muutos ei suuremmin Lapualla päivärutiineissa näkynyt, mutta Norjan puolikasomistus toi taloudellista selkärankaa.

Osin sen avulla Nammo Lapua hankki omistukseensa sulkemisuhan alla olleen Vihtavuoren ruutitehtaan ranskalaiselta Eu-

Nammo Lapuan toimitusjohtaja on Raimo Helasmäki.

rencolta 2014. Nammo Vihtavuori on nyt siis osa Nammo Lapuaa.

Vihtavuoren ruutitehdas perustettiin vuonna 1922 nimellä Valtion Ruutitehdas. Tehtaan omistus on nyt tasan 50–50 Norjan valtion ja Patrian kesken. Nammo Lapua hallinnoi tehdasta ja myös markkinoi sen tuotantoa maailmanlaajuisesti.

22 Long Rifle -tuotanto

BERLIININ MUURI murtui 1989. Itä-Saksassa oli kielet solmuun vääntävä tehdas-konsortio nimeltä Anhaltinische Chemische Fabriken, jonka eräänä osana vaikutti Schönebeckin patruunatehdas. Se tunnettiin tavaramerkillä SK Schönebeck. Tämä valmisti .22-reunallisia patruunoita ja haulikonpatruunoita. Treuhandsanstalt oli saksalainen virasto, jonka tehtävänä oli pilkkoa ja realisoida monia entisen DDR:n teollisuuslaitoksia.

Lapua sai vihiä myyntiaikeista. Lapuan varatoimitusjohtaja **Juha Mikkola** lähetettiin tutkailemaan SK:n ostoja. Siitä tulikin pidempiaikainen projekti, jonka kestäessä Mikkola toi perheensäkin Schönebeckiin pariin otteeseen.

Neuvottelut Treuhandsantaltin kanssa olivat aikamoista vääntöä ja kestivät pitkään, mutta lopputulemana Lapua osti vuonna 1992 SK Jagd- und Sport Munition -patruunatehtaan (perustettu 1829). Mukana tuli jonkin verran reaaliomaisuutta, mm. ampu-marata ja venäläinen varuskunta! Lapuan 22 LR-tuotanto siirrettiin Schönebeckiin, koska

siellä oli uudempi konekanta.

Schönebeckin aikana Lapuan 22 LR patruunat ovatkin nousseet maailmanluokan patruunoiksi. Näillä patruunoilla kotkalainen **Juha Hirvi** ampui olympiahopeaa Sydneissä vuonna 2000.

Lapua ja Yhdysvallat

LAPUA AVASI 2010-luvulla pienimuotoisen patruunalataamon Mesassa Arizonassa. Toiminta-ajatuksena oli valmistaa viranomaispatruunoita. Tähän avattiin myös "Test Center" eurooppalaisen mallin mukaan, jossa oli 100m ampumatunneli. Täällä on tuulen vaikutus eliminoitu täysin.

Vuonna 2016 Lapua hankki kasa-ampujen hyvin tunnetun luodinvalmistajan Berger Bulletsin omistukseensa.

Vuonna 2017 muodostettiin Yhdysvaltain keskilänteen Missouriin Capstone Precision Group, joka edustaa ja markkinoi brändejä Lapua, SK, Vihtavuori ja Berger Bullets. Nyt Lapua Groupin markkinointi Yhdysvalloissa oli omissa käsissä.

Lapua Test Centerit

NÄITÄ ON nyt useita eri puolilla maailmaa. Tarkoituksena on eliminoida muuttujia mahdollisuuksien mukaan ja katsoa, mikä patruuna käy missäkin 22 LR aseessa parhaiten. Centreissä on luodinnopeusmittareita ja elektronisia taululaitteistoja.

Lisäksi on saatavilla useita patruunaeriä. Kun testaaja löytää patruunaerän, josta ampujan oma ase "tykkää", ampuja voi ostaa erästä sovitun siivun. Patruunat lähetetään ampujan kotimaahan paikalliselle Lapua-maahantuojaalle.

Ensimmäinen Test Center syntyi "Vanhalle Paukulle" **Arvi Välikkilän** vetämänä. Toiminta on sittemmin siirtynyt **Olli Pun- karille**. Toinen Suomen Test Center sijaitsee Konnevedellä Keski-Suomessa. Sitä vetää **Veijo Sivula**.

Muissa maissa Test Centreitä löytyy Saksan Schönebeckissä, Norjan Røykenissä, Yhdysvalloissa Arizonan Mesassa ja Ohion Marengossa.

Lapua tänään ja huomenna

LAPUAN KANTATEHDAS Lapualla työllistää runsaat 200 henkilöä. Liikevaihto on noin 60 miljoonaa euroa. Nammo Vihtavuorella on noin 100 työntekijää.

Nykymaailmantilanteessa voisi ajatella, että Lapualla ja Vihtavuorella mennee ihan hyvin. Suomen liittyminen Natoon tuo Suomeen uuden sotilaskaliiperin 5,56 NATO. Tästä seuraa omat haasteensa. 🛠️

Kännykkä käteen vasta kis viimeisen laukauksen jälkeen

Optikko kehottaa käyttämään kännykkää kisapäivänä vasta viimeisen laukauksen jälkeen. Kännykkään katsominen vaatii silmältä kolminkertaisen työmäärän verrattuna tietokoneen katsomiseen.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Näky on varsin tuttu: ampumaurheilijat räpläävät kännyköitään kisapäivän aikana. Kännykän tuijottaminen alkaa viimeistään aamiaisella ja jatkuu bussissa sekä vielä radalla ja hetki ennen kilpailun alkua. Näin ei kuitenkaan kannattaisi tehdä. Kännyköissä katselutäisyys on yleensä noin 30 senttiä, mikä aiheuttaa lisää silmään liittyvää jännitystä ja rasitusta sekä silmien kuivumista. Kun mobiililaitteiden kanssa tekemisissä olleen ampumaurheilijan pitää katsoa hetken kuluttua kauas, ei hän näekään tarkasti.

Lahden Silmäaseman optikko **Timo Koljonen** on tuttu sadoille suomalaisille ampumaurheilijoille. Vilkkaimpana vuonna hänellä on ollut asiakkaana noin 250 ampumaurheilijaa.

Koljonen tietää, että myös ampumaurheilijoiden keskuudessa houkutus on niin suuri, ettei malteta sulkea kännykkää tai tablettia, vaikka edessä olisi kauden tärkein kilpailu, johon on panostettu kenties vuosien ajan.

KÄNNYKKÄASIAA käsiteltiin Urheiluam-pujassa edellisen kerran seitsemän vuotta sitten. Tilanne ei ole ohjeista ja lempeistä varoituksista huolimatta mennyt lainkaan parempaan suuntaan.

Silmän rasittumisen lisäksi ampumaurheilijan ajatukset saattavat karata epäolennaisiin asioihin ratkaisevalla hetkellä, ja keskittyminen häiriintyy. Ehkä tuhoisinkin seurauksin, koska koskaan ei voi tietää, millaisia viestejä mobiililaitteista tulee.

Mobiililaitteiden käyttö vaikuttaa ihmisiin eri tavalla, mutta varmaa on, että se vaikuttaa – toisilla enemmän ja toisilla vähemmän. Näin on myös silmien kanssa. Kännykkää katsoessa silmä tekee lähityötä Koljosen mukaan ”tosi rajusti”, ja kun sen jälkeen katsotaan kauas ja mekanismin pitäisi rentoutua, sinne saattaakin jäädä lihasjännitys päälle.

Koljonen vertaa tilannetta kuntosalilla tehtyyn rajuun treeniin. Lihakseen saattaa tulla kramppi, joka ei heti rentoudukaan, kun pudotetaan painot lattialle.

– Sama juttu silmän kanssa: kun on katsottu kännykkää pitkään ja tuijotettu sitä erittäin läheltä, voikin olla niin, että kun ampuja alkaa tehdä ampumasuoritustaan, näkö ei tarkennu ihan täysin kauas, kun sinne on jäänyt se kramppi päälle.

– Ennen kaikkea silmä on tietyllä tavalla valmiiksi väsynyt. Kun silmän lihaksessa on kramppeja, niin siellä on verenkierto normaaliin verrattuna vähän huonompaa ja monta muutakin silmäfysiologiaan liittyvää asiaa.

Kun ammunassa puhutaan erittäin pienistä asioista, niin tuo ei siis todellakaan ole mikään optimaalinen tilanne?

– Ei, ei todellakaan. Silmän palautuminen on tosi yksilöllistä eikä siihen oikein voi antaa mitään lukua. On olemassa sellaisia ihmisiä, joilla on erityisen voimakas spasmitaipumus eli heillä jää voimakkaasti ja helposti kramppi päälle. Jollain toisella se ei jää yhtä helposti päälle. Palautumisaika on myös yksilöllistä. Se voi olla tunti tai päivä, Koljonen sanoo.

OPTIKOT PUHUVAT dioptriasta (dioptria = metrin käänteisluku), joka on optisen taittokyvyn voimakkuuden yksikkö. Silmän lähitarkennuksen eli akkommodaation laskukaava menee niin, että jos ihminen katsoo esimerkiksi metrin etäisyydelle, niin silloin silmä tarkentaa 1/1m eli 1 dioptrian verran.

– Silloin se tarkoittaa, että minä teen silmilläni yhden dioptrian verran lähitarkennusta metrin etäisyydelle. Sitten otetaan toinen esimerkki. Minä alan katsoa puolen metrin etäisyydelle: 1/0,5m eli 2 dioptriaa. Tarkennan siis kaksi dioptriaa.

Sitten mennään Koljosen mukaan tyyppiselle kännykän etäisyydelle, joka on 33 senttiä. Kun se katselutäisyys muutetaan dioptrioksi (1/0,33m = 3 dioptriaa) silmän tarkennuksen eli akkommodaation tarve on jo kolme dioptriaa.

– Kännykkään katsominen vaatii kolminkertaisen työmäärän verrattuna tietokoneen katsomiseen metrin päästä. Lähitarkennuksen tarve siis lisääntyy eksponentiaalisesti katselutäisyyden pienentyessä. Jos joku katsoo 20 sentin päästä, joka on harvinaista mutta nuorilla mahdollista, niin se lähitarkennuksen tarve on jo viisi dioptriaa (1/0,2m = 5 dioptriaa). Eli 33 ja 20 sentin välinen ero on jo kaksi dioptriaa silmän si-

Trap-ampuja Pihla Pulliainen näyttää miten tähdätään.

sällä tapahtuvaa muutosta.

– Ongelma – ja myrkkyy – on tosiaan kännykän katsomisessa. Kännykkä itsessään ei ole sen pahempaa katsottavaa kuin vaikkapa sanomalehti, mutta kun sitä pidetään niin kauhean lähellä.

SEITSEMÄN VUODEN takaisessa Urheiluampujan jutussa kännykkäasiaan otti myös kantaa historialliset kuusi kertaa olympialaisissa kilpailut ja olympiamitalinkin voittanut kivääriampuja **Juha Hirvi**. Hän sanoi, ettei kisoista kertovia nettijuttujakaan kannata lukea eikä viestejä, joissa joku voi kysellä kuulumisia. Hän korosti

Kisapäivän reen

ään Orimattilan radalla kansainvälisen nuorisocupin IJSC:n yhteydessä.

osuvasti, että kisaviikko on omaa aikaa, johon muita ei saa päästää mukaan.

Hirveltä kysyttiin myös, pitäisikö joukkueenjohdon ottaa kännykät talteen, jos muu ei auta.

– Jos tilanne ei muuten mene urheilijoille perille, niin sitten kyllä, mutta toivottavasti siihen ei tarvitse ryhtyä. Toivottavasti urheilijat ymmärtävät oman etunsa. Mitään ei saa pilata jollain pikkujutulla.

Hirvi korosti myös sosiaalisen puolen merkitystä. Hänestä olisi tärkeää, että kisaviikon aikana porukka olisi yhdessä ja asioista juteltaisiin. Eli kun ollaan treeneissä, kilpailussa tai syömässä, pitäisi olla aidosti

läsnä, eikä tuijottaa kännykkäänsä hartiat kyyryssä.

KOLJOSEN VIESTI kaikille ampumaurheilijoille – lajista riippumatta – on samansuuntainen kuin Hirven. Se on selkeä ja yksinkertainen: käytä kännykkää kisapäivänä vasta viimeisen laukauksen jälkeen!

Urheilijat monesti antavat helposti korjattavissa asioissa liikaa periksi, ja yksi asia on juuri tämä kännykän käyttäminen, kuten Hirvikin sanoi. Vaikka siitä on varoitettu, niin silti sitä käytetään jopa hetki ennen kilpailun alkua. Kuten jo todettua, se ei hyvää tee. Muutaman sekunnin vilkaaisu ei vielä

ongelmia aiheuta, mutta valitettavan harvoin se jää siihen muutamaan sekuntiin.

Koljonen ei aina puhu urheilijoiden kanssa kännykän käyttämisestä. Hän nostaa asian esille sellaisissa tapauksissa, kun hän näkee mittaamalla, että silmissä on sen tyyppisiä asioita tai ongelmia, jotka voisivat hyvinkin liittyä kännykän käyttöön.

– Silloin otan sen ihan erityisesti puheeksi.

KOLJONEN NOSTAA esiin – paitsi tässä haastattelussa myös urheilijoiden kanssa – kännykän käyttämiseen liittyvän toisen ongelman,

jatkuu

joka on silmien kuivuminen. Koljonen ja hänen kollegansa puhuvat ihmisen kivikautisista aivoista, jotka eivät ole muutaman sadan vuoden aikana sopeutuneet teolliseen yhteiskuntaan: aina, kun ihminen tekee jotain tarkkuutta vaativaa, tarkkaa näkemistä vaativaa tehtävää, niin silmän räpäyttelyväli harvenee.

Annetaan Koljosen avata tätäkin näkökulmaa, nyt evoluutiobiologisesti: ”Kun me olemme metsästävässä ja meillä on riista näkökentässämme, silmän räpäyttäminen voi olla jossain kriittisessä tilanteessa haitallinen, koska se vie näkökyvyn hetkeksi. Sen takia neurologiamme on rakentunut niin, että kun me jäämme käyttämään jotain oikein tarkasti, niin silmät pysyvät räpähtämättä auki. Silmiä räpäytetään vasta sitten, kun on ihan pakko eli kun silmiä alkaa kirvellä. Nyt sama toimii nyky-yhteiskunnassa niin, että kun me katsomme kännykkää, tuijotamme tietokonetta tai luemme tai teemme mitä tahansa tarkkuutta vaativaa työtä, niin kivikautiset aivomme luulevat, että olemme metsällä, jolloin ei saa räpäyttää silmiä, vaan pitää tuijottaa. Sekuntikellolla katsottuna silmien räpäytysväli harvenee tuolloin huomattavasti.”

– Se on se, joka kuivattaa silmää. Eli räpäytyksen yksi tärkeimmistä tehtävistä on pumpata silmään kyynelnestettä. Luomien sisällä on kyynelrauhaset, joista kyynelnestettä tulee, ja sen pumppuvoima on räpäytys. Jokainen räpäytys tirskauttaa mikroskooppisen pienen määrän kyynelnestettä silmän pinnalle, ja kun silmää räpäytellään harvemmin, pumppumeکانismi häiriintyy.

Koljonen korostaa, ettei kännykkä läheta mitään eriskummallista säteilyä, joka kuivattaisi silmää, vaan kuivumisen aiheuttaa tarkka tuijottaminen.

– Ammunta on siis yksi tapahtuma, jossa silmät kuivuvat, koska siinä tuijotetaan tarkasti ja tähdätään. Silmän kuivuminen on vähintään yhtä aliarvostettu keskustelunaihe ampujapiireissä kuin kännykän käyttäminen. Monesti silmän kuivuminen on kokemusteni mukaan jopa vielä pahempi ongelma kuin kännykän tuijottamisesta aiheutuva kramppi, koska se voi hetkellisesti sumentaa näön ihan täysin – kuin silmän eteen vedettäisiin vähäsi aikaa harmaa verho.

KOLJOSEN MUKAAN ihmiset eivät aina ymmärrä, että heitä voi vaivata kuivasilmäisyys, koska he ajattelevat, että siihen liittyy aina roskantunne. He eivät siis osaa ajatella, että kuivasilmäisyyttä kannattaisi lähteä hoitamaan.

– Ainoa oire voi todella olla se näkeminen. Jos silmä on kunnolla kuiva, niin se muuttaa väliaikaisesti jopa silmän taittovoi-
maa.

Eli: jos ampujalle on määritelty vaikka +1 linssi silloin, kun silmä on kunnolla kostea ja normaalissa tilassa. mutta silmä onkin ollut rutikuiva jonkin aikaa, silmään voi tulla esimerkiksi puolen dioptrian hajataito. Tällöin linssi ei olekaan enää optimaalinen. Kun näkö ei ole enää optimaalinen,

Timo Koljonen työskentelee optikkona Lahden Silmäasemalla.

tähtäyskuva heikkenee. Eikä hyviä osumia enää tule.

Voi siis puhua jopa traagisesta ajatusmal-
lista: jos on tehnyt töitä tuhansien tuntien ajan töitä saavuttaakseen tavoitteensa tai unelmansa, sitten ”mokaakin” koko paketin sinänsä ihan turhalla asialla.

Koljosella on ollut useita asiakkaita, jotka ovat sanoneet, että heidän näkönsä on heikentynyt. Loppujen lopuksi ja kaikkien tutkimusten jälkeen on kuitenkin todettu, ettei näkö ole oikeasti muuttunut miksiäkään. Kyse on ollut kuivasilmäisyydestä, joka on ollut paitsi ”huonolla tolalla” myös huonosti hoidettu.

– Oikea hoito on ollut se ratkaisu.

Koljonen pitää kuivasilmäisyyttä terminä ”osittain huonona ja harhaanjohtavana”. Syy on se, että kuiva silmä ei aina ole kokonaan kuiva, ja joskus se suorastaan vuotaa.

– Mielestäni parempi termi olisi kyynel-
nesteen häiriö, Koljonen sanoo ja käy seikaperäisesti läpi kyynelnesteen ja -rauhaset sekä silmän voiteluominaisuudet.

– Hirveän tärkeä tieto on se, ettei kuiva-
silmäisyyden hoidon tarvetta läheskään aina voi tunnistaa itse. Välillä voi tietää, että on kyynelneste ongelma, mutta ei aina.

JOTTA KUKA TAHANSA ampumaurheilija voisi pelata niin sanotusti varman päälle, nyt tarkkana, sillä Koljonen antaa ohjeet viimeisten päivien kisavalmistautumiseen:

Silloin kun haluaa ladata kaikki panokset ja hoitaa asiat viimeisen päälle joltain tiettyä päivää tai tärkeää kilpailua varten, niin silloin kannattaa aloittaa kaksi vuorokautta aikaisemmin runsaampi silmien kostuttaminen.

– On hyvä kostuttaa silmiä tasaisesti vähän joka päivä, mutta juuri ennen kisaa aloitetaan ekstrakostutus. Kaksi tippaa vuorokaudessa ovat ne vuorokauden tärkeimmät. Juuri ennen kuin menee illalla nukkumaan, niin laitetaan tipat silmiin, ja aamulla kun herää, niin laitetaan toiset tipat.

Koljonen perustelee tätä niin, että kun

unen aikana luomet eivät juurikaan liiku, pumppuvoima puuttuu eikä kyynelne-
ste leviä silmiin. Unessa silmät monesti kuivuvat erityisen paljon.

– Illan viimeisen ja aamun ensimmäisen tipan tarkoitus on ”taklata” tilanne unijakson molemmin puolin. Yhteensä kannattaa lisätä tippojen määrä kuuteen vuorokaudessa: yksi illalla, yksi aamulla ja neljä tippaa päivän aikana lisää. Syy tälle on se, että jos silmä pääsee kunnolla kuivumaan, niin silmän pinnalle voi tulla mikrohiertymää. Sinne voi tulla esimerkiksi aiemmin mainittua hajataittoa vähän lisää, ja sen korjaantuminen kestää. Silmän pinnan täyskorjaantuminen kestää noin vuorokauden.

Se tarkoittaa sitä, että jos silmien kustutus aloitetaan vasta kisapäivän aamuna mutta silmään onkin tullut jo edellisellä viikolla vähän hankaumaa, kisapäivän aamuna laitettu tippa ei enää tuota täyttä tehoa.

– Se kannattaa aina laittaa joka tapauksessa, vaikka se olisi unohtunutkin, koska siitä on pikkuisen apua, mutta parasta apua ei saada sillä tavalla, että kostuttaminen aloitetaan vasta kisapäivänä.

Kaksi päivää etukäteen aloittamisen idea on Koljosen mukaan siinä, että silmän pinta hoidetaan varmasti kuntoon.

– Mitään haittaa kostuttamisesta ei ole. Kostutustipat eivät sisällä lääkeaineita, eivätkä ne muuta silmän fysiologiaa mitenkään. Ei ole myöskään dopingsäännöksiä, jotka estäisivät käyttämästä niitä. Ainoa asia, joka täytyy muistaa, on käyttää säilöntäaineettomia tippoja. Säilöntäaineelliset tipat saattavat aiheuttaa yliherkkyyssreaktioita.

Kisapäivänä kännykkä käyttöön siis vasta viimeisen laukauksen jälkeen. Se olisi Koljosen mukaan paras ratkaisu paitsi silmien myös keskittymisen kannalta. Kuivasilmäisyyttä ei voi aina itse tunnistaa eli hoida sitä, vaikka et itse tunnistaisi.

– On pieni vaiva olla kisapäivä ilman kännykkää, jos oikeasti fokus on maailman huipulla. Tätä tunnetta voi harjoitella pienemmissä kisoissa. 🌀

"Hallitus turvaa Suomen ampumaratojen toiminnan ja edistää uusien perustamista"

Liiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkö Lotta Laitinen pitää ohjelmaan tehtyjä kirjauksia erittäin hyvinä eikä olisi uskonut näkevänsä päivää, että kaikki ampumaharrastajat huomioidaan näinkin tarkasti hallitusohjelmassa.

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkö **Lotta Laitinen** pitää hallitusohjelmaan tehtyjä ampumaurheiluun liittyviä kirjauksia erittäin hyvinä.

–Pääsääntöisesti se viesti, jota on tuotu edellisellä hallituskaudella valiokuntakuulemisissa, yhteistyössä puolustusministeriön kanssa sekä hallitusohjelma neuvotteluissa, on mennyt perille, hän sanoo.

Hallituksen muodostajan **Petteri Orpo** (kok) johdolla käydyissä hallitusneuvotteluissa saavutettu neuvottelutulos julkaistiin kesäkuun 16. päivänä. Neuvotteluja käytiin seitsemisen viikkoa.

Sittemmin pääministeriksi valittu Orpo ja muut neuvotteluihin osallistuneet puheenjohtajat **Riikka Purra** (ps), **Anna-Maja Henriksson** (rkp) ja **Sari Essayah** (kd) kertoivat hallitusohjelman sisällöstä ja tavoitteista tiedotustilaisuudessa, joka pidettiin samaan aikaan, kun Ampumaurheiluliitto aloitti uuden strategiansa (2025–2028) tekemisen.

Kun Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja **Anne Laurila** luki hallitusohjelmaan tehdyn ampumaurheilua koskevan linjauksensa, paikalla olleet antoivat aplodit.

Ajoitus oli täydellinen, sillä hetkeä aikaisemmin oli kuultu kuusi alustusta, joissa vahvistettiin yhteinen tilannekuva.

HALLITUSOHJELMAN NIMI on Vahva ja välittävä Suomi, ja siihen on kirjattu: "Hallitus vaikuttaa EU:n lyijynkäyttökiellon (osana REACH-asetusta) valmisteluihin siten, ettei se häiritse vapaaehtoisen maanpuolustuksen toimintaedellytyksiä. Vapaaehtoinen maanpuolustus ja maanpuolustusvalmiuksia tukeva urheiluammunta tulee rajata kiellon soveltamisalan ulkopuolelle. Hallitus toimii aktiivisesti ampumaratojen saamiseksi pois rajoituksen piiristä, eikä hyväksy EU:n lyijynkäyttökiellon ja -rajoitusten laajentamista luoteihin."

Ja edelleen: "Hallitus turvaa Suomen ampumaratojen toiminnan ja edistää uusien ampumaratojen perustamista ottaen

Jaana Joutsenkorpi (vas.), **Lotta Laitinen** ja **Antti Hannula** seurasivat strategiapäivän tauolla Ylen tv-uutisia hallitusneuvottelujen päättymisestä. Takana istuvat **Jarmo Engblom** ja **Matti Viljakainen**.

"Ampumaratatyössä tullaan edelleen tavoittelemaan rataverkoston parantamista kaikkien lajiratojen näkökulmasta. Ja tässä kuten muissakin asioissa tavoitellaan piippujen pitämistä samaan suuntaan."

Lotta Laitinen

AMPUMAUURHEILULIITON ympäristö- ja olosuhdepäällikkö Lotta Laitinen osallistui Säätytalolla käytyihin hallitusneuvotteluihin kertomalla ampumaratojen tilanteesta ja tuomalla esiin ampumaratojen säilyttämiseen ja perustamiseen liittyviä ongelmia ratkaisuihin.

Kuulemisissa hän toi esille, myös Komission ajamaa lyijyammusrajoituksen mahdottomuutta ampumaradoilla sekä sen katastrofaalisia seurauksia ei pelkää ampumaurheilulle ja metsästäjien ampumaharjoittelulle, vaan koko Euroopan huoltovarmuudelle ja sotilaalliselle puolustuskyyvylle.

Laitinen pitää ohjelmaan tehtyjä kirjauksia erittäin hyvinä eikä olisi uskonut näkevänsä päivää, että kaikki ampumaharrastajat huomioidaan näinkin tarkasti hallitusohjelmassa.

– Seuraavaksi edessä onkin iso työmaa vaikuttamistyössä, että rata-asioihin budjetoitaisiin resursseja ja että työt käynnistyisivät myös ministeriöissä.

LAITISEN MUKAAN eri ampumaharrastajia edustavien järjestöjen tiivis ja vuosia kestänyt yhteistyö on mahdollistanut sen, että viesti ampumaratojen ahdingosta, siihen vaikuttavista tekijöistä sekä lyijyammusrajoituksen katastrofaalisista seurauksista saatiin hallitusohjelmaan.

– Ampumaratatyössä tullaan edelleen tavoittelemaan rataverkoston parantamista kaikkien lajiratojen näkökulmasta. Ja tässä kuten muissakin asioissa tavoitellaan piippujen pitämistä samaan suuntaan, hän toivoi. 🚩

huomioon alueellisen tarpeen ja arvioiden mahdolliset lainsäädäntötarpeet huomioiden keskeisten maanpuolustus-, reserviläis-, ampumaurheilu-, ja metsästysjärjestöjen sekä viranomaisten tarpeet. Sujuvoitamme ampumaratoja koskevia ympäristölupaprosesseja sekä lainsäädäntöä. Ulkoampumaratojen määrän tavoite on noin 1 000 ampumarataa vuosikymmenen loppuun mennessä. Painopiste on kivääri- ja toiminnallisten ratojen riittävässä määrässä koko maassa."

”Roustaus” päättyi rehtiin

Yksi ampumaurheilun ikuisuuskysymyksistä on, kumpi on vaikeampi laji – skeet vai trap. Totuus lieenee se, ettei skeet-ampujien lapsista voi tulla trap-ampujia eikä päinvastoin.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Urheiluampuja-lehti päätti ottaa selvää, mistä oikein on kysymys, kun puhutaan skeetin ja trapin vaikeudesta.

Tokion olympialaisten skeetin olympianelonen ja EM-pronssimitalisti **Eetu Kallioinen** ja vuosi sitten trapin maailmancupin Bakussa voittanut **Noora Antikainen** päättivät ottaa haasteen vastaan ja kokeilivat naapurinsa lajia. Samalla he heittivät kehiin niitä herjoja ja kuittailuja, joita ovat toisen lajista kuulleet.

”Roustaus” tapahtui – totta kai – hyvässä hengessä ja pilke silmäkulmassa Orimattilan haulikkoradalla. Tuomarina toimi Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja **Ville Häyrinen**.

(Roast on yhdysvaltalaisperäinen komediatapahtuma, jossa roastin kohteena oleva päähenkilö istutetaan yleisön eteen kuuntelemaan itseensä kohdistuvia herjoja.)

NOORA ANTIKAINEN (NA): Minä ehkä voitän tämän sanallisen osion ja Eetu ammunnan. Sitten se on tasapeli.

EETU KALLIOINEN (EK): En arvosta sellaista. Ei se ole kilpailua, jos tulee tasapeli.

Urheiluampuja (UA): Noora, miksi trap?

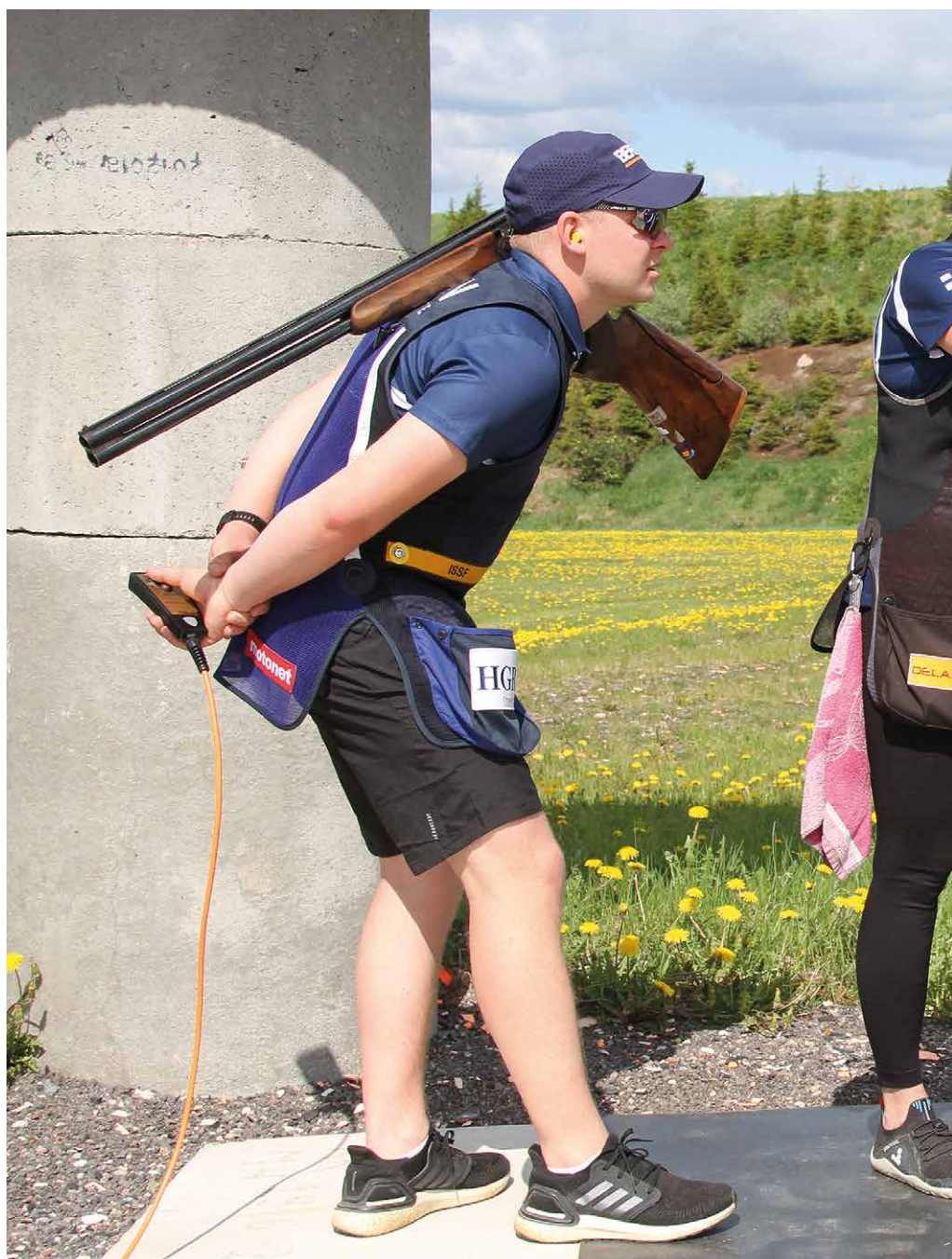
NA: No, kaksoistrapin jälkeen vaihtoehdot olivat trap tai skeet. Siinä vaiheessa koin, että minun on helpompi siirtyä kaksoistrapista trapiin kuin skeetiin, joka oli jotenkin niin erilaista siihen verrattuna, mitä olin aiemmin ampunut. En kokenut olevani Kimberly Rhode, ja se on varmaan näkynytkin. Skeet olisi ollut tosi iso muutos. Se oli hyvin helppo valinta, koska ammuin tuolloin ensimmäisen vuoden ajan vielä molempia lajeja eli kaksoistrapia ja trapia. Se oli tosi vaikeaa, mutta yritin sillä saada itseni sisälle trapiin.

UA: Eetu, miksi skeet?

EK: Siihen on hyvin selkeä syy: rakas isäni vei minut skeet-radalle, kun olin pieni. Mitään muuta syytä ei ole eikä siinä ollut oikeastaan muuta vaihtoehtoa. Eikä minulla ollut halua mihinkään muuhun.

UA: Kumpi laji on vaikeampaa ja miksi?

EK: Skeet on selvästi vaikeampaa. Siinä

pitää nostaa ase poskelle.

NA: Okei, mutta eikö teille anneta ne kiekot aina samalla lentoradalla? Te tiedätte myös kiekon korkeuden. Olen kuullut, että kun skeetissä ampuu kiekon ohii, se ei lentänyt sillä lentoradalla, missä sen piti lentää. Siihen eivät voi vaikuttaa esimerkiksi tuulet – eiväthän?

EK: Trapissa kiekko lentää aina pois päin. On aika yksinkertaista, kun tietää, että tuossa on merkki, mistä kiekko lähtee aina pois päin. Skeetissä sellaisia kiekkoja kutsutaan helpoiksi. Eihän se voi vaikeaa olla vai?

NA: Okei. Minulla on täällä paperilla asioita kirjattuina. Sitten kun saadaan tehdä oikein ”loppuroustausta”, minulla on muutama hyvä kommentti.

UA: Noora on tehnyt kotitehtäviä ja jututtanut useita trap-ampujia edellisenä viikonloppuna järjestetyissä kisoissa.

NA: Korostan, että minulla ei ole mitään skeet-ampujia vastaan. Ihmettelen vain sitä mahdollonta jatkaamista ampujan takana. Kaikki menee ihan samalla tavalla – kuin toistensa kopioina. Esimerkiksi se teidän ”seuraamishommanne” on tosi huvittavan näköistä!

EK: Minä en tarvitse apua, koska olen seurannut trapin tekemisiä useiden vuosien ajan. Siinä on aika monta asiaa, jotka minua kiinnostavat.

NA: Jos ajatellaan tuloksellisesti, niin onhan skeetin tulostaso aika paljon korkeammalla kuin trapin. Te pystytte tekemään

n kädenpuristukseen

**Eetu
Kallioinen neuvo
Noora Antikaista
skeetissä, jossa Anti-
kaisella oli vaikeuksia
saada kiekkoa kiinni.
He ampuivat
tasaisesti
trapia.**

toistoja, koska tiedätte joka ikisen paikan liikeradat: miten vartalo liikkuu, miten silmät liikkuvat, miten aseet. Kaiken pystytte harjoittelemaan. Me emme tiedä mitä seuraavaksi tulee, kun menemme seuraavalle paikalle.

EK: Jos lasket kiekot, niin sitten tiedät, että viisi on mennyt. Trapia ampuneena olen tuon jo oppinut.

Viisi minuuttia on kulunut

EK: On skeetissä se, että tietää aina, mitä tulee ja mistä tulee, ja sitten toistaa sitä samaa. Huonoissa olosuhteissa trapin tulostaso on heti paljon huonompi kuin skeetissä. Skeetin taso pysyy kovempana. Mutta sitten

taas toisaalta: jos on tosi hyvä sää, niin kyllä trapissa voi hyvällä radalla olla korkeampi tulostaso, jos on helppo seema.

NA: Enpä noista helpoista seemoista tiedä! Jos yleisesti katsoo, niin miesten skeetissä voi olla ulkona finaalista 122:n tuloksella.

Ville Häyrinen: Jos otetaan ihan kadunmies ampumaan skeetiä ja trapia, kumpaan kiekkoon hän osuu ensin?

EK: Riippuu ihan siitä, mitä ammutaan. Ei siinä taikuri tarvitse olla, jotta osuu skeetissä seiskan B:ssä. Eikä myöskään trapissa, jos ampuu suoraan menevään semikorkeaan kiekkoon.

NA: Trapissa suoran peräkiekon ampuminen voi olla paljon vaikeampaa kuin millä se näyttää. Trapissa vaikuttaa tosi paljon

myös se, että ”paketin” pitää pysyä tiukemmin kasassa, kun taas skeet perustuu enemmänkin liikkeeseen ja nostoon.

UA: Entä kiekkojen lentosuunnat ja ampumapaikat – miten näette toistenne lajit?

NA: Skeetissä esimerkiksi ne tuplat, joita ammutaan finaaleissa, eivät ole helppoja. En koe, että skeet olisi lajina helppo, vaikka siinä pystyy tekemään toistoja tosi paljon ja eri tavalla kuin me trapissa teemme.

EK: Vaikka trapissa ammutaan ns. pois-päin menevää kiekkoa, jotkut matalat kiekot ovat ihan sairaan vaikeita. Se on tosi haastavaa, kun trapissa ampuu ohi sitä samaa kiekkoa. Skeetissä, jossa kierretään rinkiä, tietää, että kun tulee kasille, niin siellä on aina ne ”helpot” viimeiset kiekot. Trapissa ei periaatteessa ole yhtään helppoa kiekkoa, koska jokainen on aina vaikea. Vaikka olet vetänyt ensimmäiset 20 rikki, niin voit ampua viisi viimeistä ohi. Trapissa ne ovat mielestäni vaikeampia, kun taas skeetissä on ne vaikeat kiekot ja niin sanotut helpot kiekot.

UA: Entä sitten harjoitusmäärät?

NA: Skeetissä ammutaan määrällisesti paljon enemmän kuin trapissa. Skeetissä laitatte viereen 500 kiekkoa ja tykitätte niitä menemään, jolloin päivään saa paljon helpommin enemmän kiekkoja kuin me.

EK: Voimme harjoitella monipuolisesti tuplaa, yksittäistä kiekkoa tai jakkaraa. Trapissa se ei ole yhtä helppoa, mutta ei kuitenkaan mahdotonta. Mutta totta kai meillä tulee tuplaa harjoitellessa enemmän määrää. Olemme toki myös paljon ahkerampia harjoittelemaan, koska me emme ole kahvilla koko ajan.

NA: Tuo oli kyllä nyt! En allekirjoita.

EK: Skeetissä tiedetään hyvin, että traparit ovat aina cappuccinolla.

NA: No, okei. Ei voi yleistää.

10 minuuttia

NA: Trapissa on kyllä hyvät treenimahdollisuudet Suomessa, se pitää tuoda esille.

EK: Se on totta. Orimattila on ihan huippupaikka treenata trapia. Se on myös todettava trapin harjoittelua seuranneena, että jos me skeet-ampujat menemme ampumaan trapia, meillä menee yhteen rinkiin 5–10 minuuttia. Trap-ampujilla menee äkkiä 20 minuuttia. Siinä on myös iso ero, sillä ampuisimme tosi paljon nopeammin teidän lajianne. Me emme silleen hiero, kuten trap-ampujat tekevät. Mutta se on heidän juttunsa, antaa heidän tehdä niin.

NA: Kyllä, osa käyttää ampumiseen tosi paljon aikaa. Jos harjoituksissa joku käyttää ampumiseen tosi paljon aikaa ja itse ampuisi erilaisella rytmillä, niin kyllä siinä voi turhautua.

VH: Ovatko skiittarit ihmisinäkin nopeampia?

EK: Totta kai, ammuimme me kaksi kiekkoa kerralla.

NA: Oletteko te sähköitä ihmisiä?

EK: Ehkä me ollaan.

UA: Eetu on ampunut ilmeisen paljon trapia, mutta Noora ei juurikaan skeetiä?

EK: Minä ammun vähän kaikkea. Näen asian niin, että jos on hyvä ampumaan kaikkea, niin on hyvä myös omassa lajissaan. Se monipuolistaa taitoja, ja siksi tykkään haastaa itseäni ampumalla myös trapia.

VH: Kohta Eetu väittää, että hän voittaa minut kiväärillä.

EK: Riippuu siitä mitä ammutaan! Pidän järkevänä harjoitella kaikkea. Kun olimme täällä Urheilukoulun leirillä, ammuin yhtenä päivänä noin 300 kiekkoa trapia, tänä vuonna kaikkiaan ehkä noin tuhat.

NA: Tuon tässä esille sen, että Eetu ampuu työkseen. Hänen työnantajansa mahdollistaa sen. Minä käyn töissä ja teen tätä ikään kuin toisena työnäni eikä minulla ole yhtä paljon aikaa, mahdollisuuksia eikä resursseja laittaa ampumaurheiluun.

EK: Jos olisi, olisitko harjoittelemassa skeet-radalla? En usko siihen.

NA: Harjoittelen olympiatrapia ja 1-trapia. Siinä ovat minun lajini. Voin sanoa sen, että aikani riittää nyt vain oman lajini tekemiseen.

15 minuuttia

UA: Tokion olympialaisissa muutamat suomalaistoimittajat puhuivat olympialaisten lajivalikoimasta ja lajeista. Eräs urheilutoimittaja sanoi, että jos olympialaisten lajiohjelmasta pitää karsia jotain pois, niin valinnan voi tehdä trapin ja skeetin välillä, koska ne ovat niin samanlaisia lajeja. Mitä vastaatte?

EK: Ei voi puhua samasta lajista.

VH: Miten esimerkiksi sitten 100 ja 200 metrin juoksut?

UA: Puhumattakaan uinnista?

EK: Trap ja skeet ovat täysin eri lajeja. Ensinnäkin: suurin ero on se, että skeetissä pitää nostaa ase. Toiseksi: radat ovat erilaisia. Trapissa ammutaan pois päin menevää kiekkoa ja skeetissä tuplakiekkoja. Ei ole mitään samaa.

NA: Yleisemmin: jos sanoo, että olen ampuja ja ammun trapia, niin heti kysytään, onko se se laji, jossa kierretään näin (puoliympyrää). Ensimmäisenä tuodaan esille skeet.

EK: Se on normikansalle ehkä helpompi ymmärtää, kun kierretään jotain ja ammutaan tuplakiekkoja eikä vain pois päin meneviä kiekkoja.

NA: Tiedätkö, miksi te ammutte puoliympyrästä?

EK: No, kerro.

NA: Skeetissä ammuttiin ennen koko ympyrästä, mutta kun porukkaa alkoi vastapuolella kuolla niin paljon, niin päätettiin ampua puoliympyrästä.

EK: Siinä on se ero, että jos trap-ampujat olisivat kiertäneet sitä ympyrää, he eivät olisi edes osuneet toisiinsa. Skeet-ampujat sen sijaan osuivat. Fiksuimmat jäivät jäljelle.

Noora Antikainen ja Eetu Kallioinen löivät kättä päälle hauskan kesäpäivän päätteeksi: "Arvostamme toistemme lajeja erittäin paljon."

UA: Molemmat lajit kuitenkin ansaitsevat olympiastatuksensa?

EK: Ehdottomasti. Jos vain toinen poistettaisiin, mikä perustelu sille olisi?

NA: Jos skeet poistettaisiin olympialaisista, en usko, että skeet-ampujat ryhtyisivät ampumaan trapia tai päinvastoin. Kun ollaan sillä tasolla, millä nyt ollaan, niin se olisi todella iso muutos vaihtaa lajista toiseen. Olemme nähneet mitä kaksoistrapille tapahtui.

EK: Osa siirtyi trapiin onnistuneesti ja osa tyytyi yrittämään. Vaikka puhutaan trap-lajeista, niin ero on hirveän iso olympia- ja kaksoistrapissa.

20 minuuttia

UA: Katsotaanko nyt sitä Nooran muistilappua?

NA: Joo. Mistä tunnistaa skeet-ampujan bussipysäkillä? Kun ne katsoo aikatauluja näin. (Antikainen tekee kädellään skeet-ampujen tutun seurantaliikkeen.)

EK: Okei. Tämä oli hyvin erikoinen, koska itseasiassa trap-ampuja tekee näin ja näin (nostelua) ennen kuin ne pyytää kiekon.

NA: Siinä on kaikenlaisia juttuja...

EK: Joku pyörittelee päätään ja joku asettelee päätään kolme minuuttia perän harjalle, kun skiitissä se osataan nostaa kerralla.

NA: No, nyt tämä on kyllä kaikista pahin. Ootko sä valmis?

EK: Olen. Ei minua satu.

NA: Kaupassa myytiin aivoja. Oli trappareitten aivoja ja oli skiittareitten aivoja. Osaatko sanoa miksi trappareitten aivot maksoivat 5000 euroa ja skiittareitten aivot 10 000 euroa?

EK: No varmaan siksi, koska skiittareiden pitää olla fiksumpia, koska he ampuvat kahta kiekkoa.

NA: Ei, vaan siksi, koska skiittareitten aivot ovat niin vähällä käytöllä.

EK: Oijoi, nyt oli kyllä aika ilkeä.

NA: No, siinä ne minun muistiinpanoni sitten olivat!

EK: Menikö sinulla koko viikonloppu

näitä kerätessä...?

NA: Aloitin tämän projektin jo aiemmin Tshekeissä, koska mä olin vaan silleen, että vitsi, en mä oikeasti osaa mitään roustata. Ja tiesin, että minulla on vielä Eetu vastassa.

EK: Ihan hyvä, että valmistauduit.

25 minuuttia

EK: Minun on kysyttävä vielä se, että kun te trap-ampujat olette metsällä, niin kuljeteko te sielläkin koko ajan ase poskella?

NA: En tiedä, koska en käy metsällä.

EK: Olin kerran metsällä Patrik Nummelan kanssa. En ole varma, oliko hänellä ase koko ajan valmiiksi poskella. Saattoi olla, en nyt muista. Niin vielä se, että skeet-ampujat ovat luonnollisesti trappareita parempia metsästämään, koska osaamme nostaa aseensa kohteeseen.

NA: Varmasti, en epäile sitä hetkeäkään. Mutta kato, kun minä en metsästä, en osaa nyt sanoa oikein mitään.

EK: No, sitten sinä et pysty kommentoimaan.

NA: Olen ollut Sadun (Mäkelä-Nummela) kanssa hirvimetsällä. Olin ihan umpijässä. Ajattelin, että tämä ei ole kyllä minun juttuni. Ei ole. Että minä odotan, että tuleeko tuolta nyt joku.

30 minuuttia

UA: Päätyikö tämä keskustelu nyt ratkaisemattomaan?

EK: Varmasti. Ratkaistaan tämä nyt tuolla ampumalla eli ketkä ovat parempia ampumaan.

NA: Onneksi Urheiluampujan juttuun kirjoitetaan, että Eetu pystyy työajalla treenaamaan kaikkia lajeja ja minä en.

EK: Hei, mutta sinä olet treenannut ampumaurheilua jo monta kymmentä vuotta!

NA: Haluat siis nyt tuoda esille sen, kuinka vanha minä olen?

EK: Kun minä olin vuoden ikäinen, olit jo MM-kilpailuissa. Kyllä sinun ikääsi mennessä olisi jo pitänyt oppia kaikki lajit. 🍀

nonamesport.com

Tunnusta rohkeasti
seuran värejä.
Seura-asut SAL
yhteistyökumppani
nonamelta!

Yhteydenotot:

Kari Arponen

040 5527 988

kari.arponen@nonamesport.com

Huippuonnistuminen Eur

Suomi saavutti kolme mitalia Euroopan kisojen ampumaurheilussa. Lisäksi tuli neljä nelossijaa. "Huippuonnistuminen", Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Ville Häyrinen summasi.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Sata suomalaisurheilijaa kilpaili kesä-heinäkuussa puolentoista viikon ajan Puolassa Euroopan Olympiakomiteoiden liiton (EOC) järjestämässä monilajitapahtumassa, joka tunnetaan nimellä Euroopan kisat. Suomen joukkueessa oli kaksitoista ampumaurheilijaa.

Euroopan kisojen (European Games) idea on tarjota eurooppalaisille urheilijoille samanlainen alueellinen suur tapahtuma kuin muilla mantereilla on. Aasian kisat ja läntisen pallonpuoliskon yhteiset Pan-Amerikan kisat perustettiin jo vuonna 1951, Afrikan kisat 1965.

Euroopan kisoja hahmoteltiin jo 1990-luvulla. Ensimmäiset Euroopan kisat järjestettiin Azerbaidžanin pääkaupungissa Bakussa 2015 ja toiset Valko-Venäjän Minskissä 2019. Kolmannet kisattiin Puolassa 21.6.– 2.7.

EUROOPAN KISOJEN kilpailuformaatti vaihtelee lajikohtaisesti. Osassa lajeista kyseessä on EM-arvon omaava kilpailu, osassa olympiakatsastuskilpailu, kuten ampumaurheilussa, tai muu kansainvälinen kilpailu. Jokaisella lajilla oli Euroopan kisoissa omat kilpailutapahtumansa, jotka oli keskitetty useisiin kaupunkeihin ympäri Puolaa. Varsinaisena järjestäjäkaupunkina toimi Krakova. Ampumaurheilu järjestettiin Wrocławissa. Ampumaurheilussa oli mukana 389 urheilijaa, jotka edustivat 45 maata.

Puolassa kilpailtiin 29 lajissa, ja maahan saapui noin 7 000 urheilijaa 48 Euroopan maasta.

SUOMEN OLYMPIAKOMITEAN huippu-urheiluyksikön kisa- ja laji ohjelmista vastaava johtaja **Leena Paavolainen** sanoi ennen kisojen alkua, että Euroopan kisoilla on merkitystä sekä olympialajeille että ei-olympialajeille.

– Euroopan kisat ovat eurooppalaisille urheilijoille ikään kuin yhteinen startti kohti Pariisin olympialaisia, sillä peräti 19 lajissa Euroopan kisat ovat osa Pariisin karsintajärjestelmää, Paavolainen sanoi kesäkuussa.

Suomen skeet-miehet Eetu Kallioinen, Tommi Takanen ja Timi Vallioniemi pitivät hauskaa palkintokanssa.

Ampumaurheiluliiton skeetin päävalmentaja Pietro Genga ja Eetu Kallioinen.

Suomen joukkueen johtajana Euroopan kisoissa toiminut Paavolainen painotti myös, että Euroopan kisat on myös Suomen joukkueelle erinomainen testimahdollisuus reilun vuoden päässä odottavia kesäolympialaisia silmällä pitäen.

– Huippu-urheiluyksikkö on uudistunut ja rakennamme uutta asiantuntijatiimiä kohti olympialaisia. Euroopan kisat on hyvä mahdollisuus testata tiimin toimivuutta ja toimintatapoja urheilijoiden tukena.

SUOMEN JOUKKUEESEEN valittiin urheilijoita 17 lajissa. Euroopan kisat olivat urheilullisesti kovatasoiset, sillä Euroopan

Suomen trap-naiset Satu Mäkelä-Nummela, Noora Antikainen ja Mopsi Veromaa sijottuivat neljänneksi joukkuekilpailussa.

parhaat urheilijat hakivat Puolasta itselleen olympiapaikkoja. Useissa lajeissa kamppailtiin myös EM-mitaleista.

Kuten aiemminkin Euroopan kisojen ampumaurheilussa, Wrocławissa oli jaossa olympiamaapaikkoja. Jaossa oli kaikkiaan kaksitoista maapaikka Pariisin olympialaisiin 2024 – yksi jokaisessa henkilökohtaisessa olympialajissa.

Suomi saavutti Euroopan kisoissa kolme mitalia – yhden kutakin väriä. Suomen miesten skeet-joukkue voitti kultaa ja teki karsinnassa uuden maailmanennätyksen 222. Joukkueessa ampuivat **Eetu Kallioinen**, **Tommi Takanen** ja **Timi Vallioniemi**. Kal-

oopan kisoissa

ntokorokkeella Italian ja Kyproksen ampujien

lioinen sai pronssia miesten skeetin henkilökohtaisessa kilpailussa. **Satu Mäkelä-Nummela** oli toinen naisten trapissa.

KALLIOINEN, Mäkelä-Nummela, **Noora Antikainen** naisten skeetissä ja **Marjut Heinonen** naisten skeetissä olivat siis lähellä saavuttaa maapaikan Pariisin olympialaisiin, jotka järjestetään runsaan vuoden kuluttua. Antikainen ja Heinonen pääsivät Wrocławissa mitaliotteluihin ja sijoituivat lajeissaan neljänneksi.

– Mitali ei tullut helpoimman kautta, vaan oli monta vaihetta. Olen tyytyväinen, vaikkakin harmittaa, koska tiesin mitä voitajalle oli tarjolla, Kallioinen viittasi jaossa olleeseen olympiamaapaikkaan.

Mäkelä-Nummela on osallistunut olympialaisiin neljä kertaa (Peking 2008, Lontoo 2012, Rio de Janeiro 2016 ja Tokio 2021). Pekingin olympiavoittajan tavoitteena on päästä myös Pariisiin kilpailemaan:

– Tämä oli nyt tämä... Täältä paikka olisi ollut helpointa ottaa, koska seuraavissa kisoissa ammutaan vieläkin kovempaa. Se on taivaan tosi, hän viittasi elokuussa Azerbaidžanin Bakussa järjestettäviin MM-kilpailuihin. Bakussa on jaossa neljä maapaikkaa jokaisessa olympialajissa.

Aleksi Leppä sijoittui Euroopan kisojen

Euroopan kisat, ampumaurheilu: Mitalitaulukko

Maa	Kulta	Hopea	Pronssi	Yht
Italia	9	1	6	16
Unkari	4	0	0	4
Sveitsi	3	1	0	4
Saksa	2	3	5	10
Ranska	2	2	1	5
Norja	2	1	2	5
Ukraina	2	0	1	3
Puola	1	2	1	4
Turkki	1	2	0	3
Suomi	1	1	1	3
Kreikka	1	1	1	3

Mitaleja saavutti kaikkiaan 24 maata.

päätöslajissaan eli miesten 50m pienoiskivääriin asentokilpailussa (3x20 ls) yhdeksänneksi.

Hän tähtäsi tulostaululle 590 pistettä ja jäi niukasti kahdeksan parhaan finaalista, sillä kahdeksanneksi sijoittunut Italian **Simon Weithaler** teki saman tuloksen, mutta hänellä oli ”napakympejä” enemmän kuin Lepällä (36–27).

– Yhdeksäs sija toki harmittaa, kun en päässyt finaaliin ampumaan olympiapaikasta, mutta toisaalta se on hyvä sijoitus näin kovassa kilpailussa. Tämä loi taas uskoa, hän sanoi.

”HUIPPUONNISTUMINEN.” Näin luonnehti Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja **Ville Häyrinen** suomalaisampujien menestystä Euroopan kisoissa. Hän toimi Wrocławissa ampumajoukkueen joukkueenjohtajana.

– Jos saamme Bakussa saman mitalisaldon olympialajeissa, onnistuminen on täydellinen, Häyrinen sanoo toisaalla tässä lehdessä (sivu 5).

Bakussa järjestetään Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) kaikkien lajien MM-kilpailut, joissa on jaossa mitalien lisäksi neljä maapaikkaa Pariisin olympialaisiin kussakin olympialajissa. 🚀

Naisten trapin hopeamitali: **Satu Mäkelä-Nummela**.

Naisten skeetin nelossija: **Marjut Heinonen**.

Naisten trapin nelossija: **Noora Antikainen**.

Trapin parikilpailun neljäs sija: **Noora Antikainen ja Jukka Laakso**.

Miesten pienoiskivääriin yhdeksäs sija: **Aleksi Leppä**.

Valmennuksen puitteet o lisää motivoituneita pisto

Pistooliampunnan maajoukkueen ja tehoryhmän kakkosvalmentajana toimiva tamperelainen Petri Eteläniemi tietää kuinka kovan työn takana huipulle nousu on. Tärkeintä on luja tahto kehittyä.

Teksti & kuvat MIKA VUOLLE

Petri Eteläniemen ura pistooliampunnan huipulla ajoittui 1980-luvun lopulle ja 1990-luvun alkupuolelle, kohokohtina olympiapistoolin MM-pronssimitali vuodelta 1990, Barcelonan vuoden 1992 olympialaisten 10. sija sekä nuorten Euroopan mestaruus urheilupistoolissa ja kaksi pronssia vakiopistoolissa.

Isopistoolin vuonna 1989 lauottu SE 593 pistettä on edelleen hänen nimissään.

Ura maailmalla päättyi vuoden 1996 olympialaisten jälkeen. Oli tullut perhettä, ja Eteläniemi siirtyi työelämään. Lisäksi vuoden 1996 olympialaisten valintaprosessi oli ollut raskas: paikka avautui villillä kortilla vasta viime tingassa, ja hän tunsikin lähteneensä takamatkalta olympiakisoihin.

Kaksi olympiadia puoliammattimaista toimintaa riitti sillä kertaa. Seurasi puoleentoista vuosikymmenen mittainen tauko, kunnes Pohjois-Hämeen Ampujien **Lasse Schuman** soitti Eteläniemelle ja kysyi tämän halukkuutta tulla radalle vähän ”koutsamaan” nuorempia. Elämä oli tasaantunut, ja Eteläniemi suostui.

– En kauaa jaksanut radalla potkia hylsyjä, vaan aloin taas itsekkin harrastaa pistooliampuntaa. Pudotus oli kyllä aluksi kova ja aika lailla piti opetella uudelleen koko homma, kansalliseen kärkeen paluun tehnyt Eteläniemi muistelee.

PISTOOLIVALMENNUKSESSA on nykyään omat haasteensa. Pistooliampunnan harrastajamäärät ovat selvästi vähentyneet menneistä vuosikymmenistä ja sitä myöten aines, josta nousee huippu-urheilijoita, on aiempaa kapeampi.

Kehityskäyrä harrastajamäärien osalta on sojottanut uhkaavasti alaspäin jo pidemmän aikaa.

Korona-aika aiheutti pistooliampuntaakin notkahduksen, josta ei ole edelleenkaan

"En kauaa jaksanut radalla potkia hylsyjä, vaan aloin taas itsekkin harrastaa pistooliampuntaa."

Petri Eteläniemi

kunnolla palauduttu. Näppituntuma on, että perusharrastajat harjoittelevat nykyään vähemmän kuin takavuosina.

– Johnin kanssa totesimme, että varsinkin nuoria aikuisia, ikäluokan 20-40 vuotta harrastajia, saisi olla selvästi enemmän. Siitäkin porukasta voi kohota maailman kärkeen, kuten **Sakari Paasonen** aikoinaan, Eteläniemi viittaa keskusteluihin Ampumaurheiluliiton pistoolilajien päävalmentaja **John Leighton-Dysonin** kanssa.

ENNEN PISTOOLIN SM-kisoissa oli useita eriä ja karsintaakin siitä, kuka pääsee mukaan. Nykyään sellaista määrää harrastajia ei ole.

Ongelma ei ole kuitenkaan yksinomaan ampumaurheilua koskeva, vaan se on myös monissa muissa yksilöurheilulajeissa. Nykyään on niin paljon vapaa-ajan aktiviteetteja ja monet suuntaavat ajatuksensa ja energiansa ihan muualle kuin urheiluun.

Elämä on myös muuttunut hektisempään suuntaan. Opiskelu ja työelämään pääsy on

ovat kunnossa – pistooliampujia kaivataan

Petri Eteläniemi uskoo suomalaisen pistooliammunnan mahdollisuuksiin palata maailman huipulle. Tehoryhmässä (kuva vasemmalla) on mukana monia lupaavia nuoria.

aiempaa vaativampaa ja vie paljon energiaa. Peruskoulun jälkeiset vuodet ovat tärkeää aikaa, eivätkä kaikki ehdi panostaa riittävästi asioihin, jotka eivät elätä, kuten ampu-maurheilu, josta ani harva saa leipänsä.

– Kovasti teemme töitä nuorten tehoryhmän kanssa, mutta tällä hetkellä elämme suvantovaihetta. Kiväärissä on enemmän väkeä. Odotan kyllä parannusta aktiivisten pistooliampujien määrässä sen myötä, kun liitto on aloittanut seuroille suunnatun ohjaajakoulutuksen, johon itsekin osallistun. Vasta perustettu Talent-ryhmän pilottihanke toivottavasti antaa myös osaltaan lisää eväitä kehittymiseen ja kansalliselle/kansainväliselle huipulle pyrkiville urheilijoille.

OSANSA PISTOOLIAMMUNNAN suvantovaiheessa on siltäkin, ettei viime vuosina ole tullut näkyvää kansainvälistä menestystä Suomeen toisin kuin kiväärissä ja haulikossa. Menestys kun ruokkii aina itseään. Viimeinen olympiamitali on **Rauno Biesin**

olympiapistoolin pronssi Los Angelesin vuoden 1984 kisoista ja **Kai Jahnsson** on viimeisin olympiafinalisti ammuttuaan Lontoossa 2012 ilmapistoolissa kahdeksanneksi.

– Hyvää tekisi, jos pistoolilajeissa saataisiin menestystä tai arvokisojen finaali paikka.

Vaikka harrastajamäärät ovat vähentyneet, valmennukselliset edellytykset ovat kohentuneet huomasti Eteläniemen omista huippu-urheiluajoista.

– Valmennuksellinen tietotaito on nykyään ihan toista kuin takavuosisikymminä. Esimerkiksi mentaalivalmennus oli omana aikanani ihan lapsenkengissä. Fysiologinen tietämys on harpannut sekini eteenpäin, Kihun kanssa on tehty hyvää yhteistyötä. Kuivaharjoittelun ja venyttelyn merkitys on korostunut. Valmennuksen ja harjoittelun tekniset apuvälineet ovat nykyään erinomaisia, ja niistä saadaan paljon tarpeellista tietoa. Myös patruunoita testataan nykyään paljon enemmän ja siinä hommassakin on käytössä hyviä apuvälineitä.

Avainasia on jatkuva oppiminen. Ammunta vaatii aina pitkäjänteistä, kovaa työtä, eikä menestyminen ole silti automaatio. Tulostaso maailmalla kovenee vuosi vuodelta.

Nuorten kanssa on kuitenkin muistettava varoa, ettei motivaatio lopu. On monia esimerkkejä siitä, että nuori ampujalupa palaa loppuun ja kilpaura katkeaa kuin seinään.

ETELÄNIEMEN MUKAAN puitteet huippujen luomiseksi Suomessa ovat kunnossa. Tietoa on ja apuvälineet ovat kunnossa. Esimerkkeinä arvokkaasta valmennustiedosta hän mainitsee Urheiluampujan numerossa 2/2023 olleet Leighton-Dysonin haastattelun ja **Ville Häyrisen** 30 000 laukauksen säännön.

– Meidän ei tässä haastattelussa tarvitse keksiä pyörää uudestaan, Eteläniemi toteaa lehteä esitellessään.

Tarvitaan vain lisää sellaisia lahjakkuuksia, joilla on halu kehittyä. Kaikesta tarjolla olevasta avusta huolimatta kaikkein tärkeintä on kuitenkin urheilijan oma motivaatio.

– Meillä on hyvät edellytykset auttaa pistooliampujia kohti maailman huippua. Urheilija itse on kuitenkin se, joka tekee isot päätökset, että haluaako hän uhrata tarpeeksi vapaa-aikaansa lajin parissa.

Miksi kannattaa harrastaa pistooliampumuntaa? Petri Eteläniemi punnitsee pitkään vastausta.

– Kyllä se on se onnistumisen riemu omasta kehittymisestä, kun askel askeleelta oppii ensiksi osumaan tauluun ja vähitellen saa laukaukset pysymään mustassa. Siitä tulee niin paljon mielihyvää eikä radalla ollessa mieti, onko maitoa jääkaapissa vai pitäisi-
kö käydä kaupassa. Ja pitkä harrastusura on mahdollinen. Lajin parissa pystyy olemaan nuoresta pitkälle seniorisarjoihin. 🍷

”Hyvä että tulee kilpailua

Timi Vallioniemi on noussut vuodessa skeet-ampujana uudelle tasolle. Tänä vuonna yksi iso tavoite täyttyi, kun hänet valittiin Euroopan kisojen joukkueeseen.

Teksti HEIDI LEHIKONEN
Kuva ANSSI MÄKINEN

Ala-Hämeen Ampujia edustavan **Timi Vallioniemen**, 26, tie tähän pisteeseen maailmancup- ja aikuisten arvokilpailuedustajaksi on ollut pitkä. Paljon on tapahtunut sen jälkeen, kun hän 11-vuotiaana veljensä **Jannen** innoittamana ajautui ampumaurheiluun.

– Lähdin kokeilemaan ja tuli innostuttua. Pitkään on innostus riittänyt, hän muistelee hymyillen Lopen ampumaradalla.

Ensimmäisenä vuotenaan hän osallistui jo Metsästäjäliiton kilpailuihin, joissa hän ampui metsästystrapia. Sitä seuraavana vuonna hän osallistui metsästyshaulikkoon ja aloitti skeetin harrastuksen. Isoveli oli tuolloin maajoukkueen tehoryhmässä mukana.

– Sitä kautta pääsin nykyisen valmentajani valmennukseen, kun **Louhelaisen Jaakko** alkoi katsoa minunkin ammunnan perään. Sillä tiellä on vieläkin pysytty.

VALLIONIEMI ON ollut onnekas, kun hän sai jo alkuvaiheessa osaavan valmentajan viemään häntä ampujana eteenpäin. Louhelaisen merkitystä uralleen hän kuvaakin ”tosi isoksi”.

– Pääsin heti nuorena poikana hyvän valmentajan alaisuuteen. Näen, että kun aloittelee ampumista, on tärkeää, että siinä on joku neuvomassa ja opastamassa, ettei tee ihan joka asiaa väärin.

Mikä ratkaisi, että lajiksi tuli skeet eikä trap?

– Lähipiiri. Ja ehkä Lopella skeet oli isompi laji. Näen itse myös, että skeet on monipuolisempi laji trapiin verrattuna. Se ehkä innosti lajin valintaan.

Vallioniemi pelasi nuorempana jalkapalloa ja ampumaurheilun ohella salibandya kymmenkunta vuotta.

– Taisi olla joku kesä, kun meni polvesta kierukka rikki. Silloin tuli vietettyä enemmän aikaa ampumaradalla. Huomasin, että tulostaso alkoi kehittyä aika paljon, menestystä tuli. Silloin alkoi valikoitua, että ammunta tulee olemaan päälaji itselläni.

NYKYÄÄN VALLIONIEMIEN arki täyttyy pitkälti töistä ja ampumaurheilusta. Hän asuu

Nea Vallioniemi on nimetty Suomen nuorten MM-joukkueeseen Changwoniin, ja Timi Vallioniemi

Vantaalla, käy päivätoissa rakennesuunnittelijana Helsingissä ja harjoittelee Lopella ja Hyvinkäällä.

Työnantaja suhtautuu ampumaurheilun takia tuleviin poissaoloihin erittäin hyvin, mutta tilanne ei silti ole optimaalinen.

– Itselleni hidasteena on, että teen päivätoita. Maailman huipuilla on enemmän aikaa käyttää harjoitteluun. Uskon, että voin tulla vielä paremmaksi ampujaksi, kun saan harjoittelumäärää nostettua.

Haastattelupäivän iltana Vallioniemi on jälleen ajanut puolitoista tuntia Lopelle ampumaan oltuaan seitsemästä kolmeen päivätoissa.

– Harjoitusta pääsee aloittamaan puoli viideltä. Terävin kärki on päivän energiasta syöty. Mutta se on se aika, joka täytyy käyttää, jos haluaa kehittyä.

SKEETIN MAAJOUKKUE on leireillyt parina talvena tiiviisti päävalmentaja **Pietro Gengan** kotimaassa Italiassa. Vallioniemi on viihtynyt suht’ samanikäisistä miehistä koostuvassa maajoukkueporukassa sekä leireillä.

– Yhteishenki toimii kaikkien kanssa. Leireillä Italiassa päivät harjoitellaan ammuntaa, iltapäivällä saatetaan käydä porukalla lenkillä tai pelata padelia. On hyvä juttu, kun tulee kilpailua harjoitusten sisällä. On hyvä asia, että Suomen kärki on niin korkealla tasolla.

Vahvuudekseen hän laskee rauhallisuuden ja kovan kilpailuvietin. Kehityskohteista näkemys on yhtä selkeä:

– Suurin kehityskohde on tekninen osaminen. Sitä on viidentoista vuoden ajan hiottu ja hiotaan vieläkin. Se on sellainen, jossa asioita voi helpottaa.

harjoitusten sisällä”

i edusti Suomea Euroopan kisoissa Wroclawissa.

Tänä vuonna Vallioniemi on ollut ensimmäistä kertaa maailmancupissa Suomen joukkueessa, aiemmin hän on ollut rankingpisteampujana. Tämän kauden kilpailut ovat näyttäneet, että tekniikkaan tullut kehitys on auttanut hyvin tuloksiin.

– Vuoden sisään on tullut aika paljon teknistä kehitystä. Kaikenlaista pientä hiomista tekniikkaan, kuten miten reagoi kiekkoon, mikä liike lähtee ekana suoritukseen. Se on pientä hiomista siihen tekniikkaan, mikä on vuosien varrella itselleni juurtunut.

Muutaman vuoden tavoitteena Vallioniemellä on ensin päästä olympialaisiin ja sittemmin menestyä niissä.

– Kovin kärki ei kovin kaukana ole. Ehkä se tulee tuosta harjoitusmäärästä, itselläni tulee vaihtelua tuloksissa. Tällä kaudella olen itsellenikin näyttänyt, että pystyn maailmancupeissa ampumaan kärjen tasoille.

Ehkä (kyse) on tasaisuuden löytämisestä, että sen pystyy toistamaan ja pysyy kärjen tahdissa.

KANSAINVÄLISIÄ KILPAILUJA on myös jo päässyt kiertämään pikkusisko **Nea Vallioniemi**, joka asuu ja opiskelee Helsingissä rakennusarkkitehdiksi. Veljet toimivat valmentajana, ja kesäisin Vallioniemet ovatkin usein samaan aikaan Lopella harjoittelemassa.

Kun Timiltä kysyy, millainen valmennettava sisko on, vastaus tulee hymyn kera:

– Itsepäinen. Ihan hyvin sisäistää asioita silloin, kun haluaa sisäistää.

Nea Vallioniemelle, 20, ampumaurheiluun ajautuminen kävi luontevasti. Kun molemmat veljet ampuivat, radalla tuli vietettyä aikaa.

– Iskä opetti mua ampumaan. Kun se

alkoi sujua paremmin, veljet rupesivat valmentamaan minua. Ensin ammuin Metsästäjälähtö lajeja, mutta sitten skeet valikoitui luontevasti. Se oli aika itsestäänselvä valinta, viisi vuotta sitten skeetin aloittanut Nea sanoo.

Hän harrasti nuorempana myös balettia sekä muutaman vuoden ajan jääkiekkoa.

– Koen, että baletista on tullut hyvä liikkuvuus ja kehonhallinta, hän poimii lajien antia skeetissäkin hyödyllisistä taidoista.

AMMUNTA SUJUI alusta asti hyvin, mikä loi uskoa siihen, että hänestä voisi tulla hyvä ampuja. Minkälaisista kehitystä viidessä vuodessa on tullut?

– Tosi paljon. Koen, että valmentajilla on ollut aika iso merkitys siinä, että olen pystynyt kehittymään niin nopeasti ja tekniikka on aika hyvällä tasolla jo nyt.

Vuoden aikana hän sanoo erityisesti nostossa tulleen tosi paljon kehitystä. Nykyään apuna Neankin valmennuksessa on myös Jaakko Louhelainen. Veljiensä valmennuspanosta Nea kiittää:

– He ovat tosi hyviä valmentajia. Tulee suoraa palautetta. He antavat tosi hyviä vinkkejä, kertovat selkeästi ja paljon. Neuvovat paljon tekniikkaa.

Kuinka paljon keskustelte ja olette eri mieltä asioista?

– Aika paljon keskustellaan, aika paljon ollaan eri mieltä. Yleensä päästään harjoituksissa yhteisymmärrykseen, Nea sanoo hymyillen.

Vahvuudekseen hän sanoo keskittymiskyvyn, mikä auttaa siinä, ettei mieli harhaile ammunnan aikana.

– Tekniikassa on vielä tosi paljon hiottavaa.

Tulostasonsa kehitystä hän kuvaa nopeaksi. Viime kauden jälkeen Nea on nostanut laukaisumääriään ja myös tekniikkaa on hiottu paljon. Viiden vuoden päästä hän toivoo olevansa naisten maajoukkueessa ja kiertävänsä maailmancupeja ja arvokisoja sekä myös menestyvänsä niissä.

– Naisten maailman kärki on ihan tavoitettavissa. Tavoitteenani on tänä vuonna arvokisat ja niissä menestyminen, hän sanoo.

TOSISSAAN SKEETIIN panostavia naisia on Suomessa harmittavan vähän. Vallioniemi toivoo mukaan enemmän naisia ja haluaa-kin kannustaa kaikkia kokeilemaan. Matkan kynnyksen esimerkki löytyy omasta seurasta:

– **Eetun (Kallioinen)** haulikkokoulu on tosi hyvä tapa tutustua lajiin, hän kehui.

Vaikka Lopelle on matkaa nykyisiltä asuinpaikoilta, saa rata harjoituspaikkana kiitosta molemmilta:

– Täällä on tosi hyvät puitteet. Kellonajat ovat väljät. Ei (kehittyminen) jää harjoittelupaikasta kiinni, Vallioniemet tuumivat. 🚩

A-HA tähyää kansainvälisyyteen kuten skeet-huippunsa

Nimet Eetu Kallioinen, Timi Vallioniemi, Nea Vallioniemi, Samuli Ahokas ja Eino Peltomäki ovat tulleet skeetiä seuraaville tutuiksi. Viisikko edustaa Ala-Hämeen Ampujia, joka juhlii ensi vuonna 20-vuotistaivaltaan.

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Kuva ANSSI MÄKINEN

open Ampumaurheilukeskuksessa on alkanut moni hyvä tarina. Seuran Ala-Hämeen Ampujat (A-HA) on kuitenkin vielä nuori: se täyttää ensi vuonna vasta 20 vuotta. Seuran alkuaikoina mukana oli jo ”pieni kasa” haulikkoampujia, kertoo pitkän linjan seuratoimija **Timo Suni**.

Suni tuli seuratoimintaan vuosi perustamisen jälkeen ja oli sittemmin puheenjohtajana vuodesta 2011 vuoteen 2021. Kun hän muistelee radalla alkuvuosia, hän muistaa hyvin **Timi** ja **Janne Vallioniemen** sekä **Eetu Kallioisen**.

– He eivät olleet isoja silloin 2006 ja 2007. Vaikkapa Eetu oli semmoinen, että puupörsyn kanssa kulki isänsä perässä. Ei silloin tiennyt, mihin tämä johtaa, Suni sanoo.

SEURASSA ON aina ollut hyviä ampujia, jotka ovat Suomen kisoissa menestyneet. Kun Suni tuli puheenjohtajaksi vuonna 2011, hän alkoi miettiä, mihin ampumaseuraa pitäisi lähteä viemään vai ”meneekö tämän itsekseen”.

– Emme lähteneet ohjaamaan, vaan ajattelimme, että antaa mennä haulikkoammunnan ehdoilla aika pitkään. Siitä parin-kolmen vuoden päästä näimme, että se keskittyminen olikin meidän juu, kun emme lähteneet ”haahuilemaan” koko lajisektorille, Suni muistaa.

Jäseniä seurassa on 80–90. Urheilijat ovat menestyneet Suomessa ja maailmalla, seura puolestaan skeet-kisojen järjestäjänä.

– Vuonna 2013 pidimme näillä radoilla ensimmäiset skeetin SM-kisat. Siellä seuran miehet saivat pronssia. Sitten alkoi nuorten eteenpäin meno.

Timo Suni iloitsee, että Lopen rata sai lopullisen ympäristöluvan. Se merkitsee neljännän skeet-radan rakentamista entisten jatkeeksi. Se puolestaan parantaa mahdollisuuksia järjestää korkean tason skeet-kilpailuja. Vieressä Vallioniemet.

Suni on iloisesti hämmästynyt siitä, kuinka nopeasti nuoret ampujat etenivät maa-joukkueyhtymiin ja kansainvälisiin kilpailuihin. Aloittelevilla nuorilla on käynyt onni myös siinä, että he ovat päässeet hyvään valmennukseen heti alussa.

– Valmennuksella on ollut iso merkitys. Vallioniemen veljekset saivat omaksi valmentajakseen **Jaakko Louhelaisen** ja Eetu sai **Laitisen Timon**. Sillä on ollut iso merkitys, että valmennus on ollut lähtiessä hollittaan. Pidän sitä aivan ensiarvoisen tärkeänä.

SUNI JUTTELEE haastattelupäivänä radalla Vallioniemen Timin ja **Nean** kanssa. Hän kuuntelee kaksikon kuulumisia ilolla. Pitkän linjan seuratoimijat seuraavat ilolla ja ylpeydellä omia urheilijoitaan, joista on kasvanut kansainvälisen tason ampujia. Myös seuralla on kansainvälisiä tavoitteita ja haaveita:

– Monta vuotta minulla on ollut ajatuksena, että (radalla) pitäisi päästä yksi hyppäys eteenpäin. Olemme järjestäneet kymmenen vuotta hyvin kotimaan kisojen aikana. Toiveenani on ollut monta vuotta, että joskus päästäisiin siihen, että olisi täällä joku kansainvälinen kisa. Edellytykset on, Suni sanoo.

Skeetin osalta radalla voitaisiin hyvin järjestää kansainvälinen kilpailu. Trapin osalta

ratoja on vain yksi, eikä se kansainväliseen kilpailuun riitä.

– Skeet-puolella kyllä riittää. Näkisin, että pystyisimme järjestämään ja ihan pysyvästi. Sako-Franchi GP:llä tulee nyt kymmenen vuotta täyteen. Toiveena olisi, että saisimme kansainväliselle puolelle tällaisen toistuvan kilpailun, Suni sanoo.

JOKA TAPAUKSESSA seuran taival on jo nyt ollut merkittävä:

– Se mitä tänä aikana on tapahtunut, on yllättänyt meidät itsemme. Seuran kehitys on ollut ainakin Suomen oloissa merkittävä. Näen, että seuraavina vuosina kehitys tulee edelleen olemaan nousujohteista. Olemme välillä luulleet, että johonkin juniorikasvatus oli tässä, mutta sieltä tulee uusia kasvoja.

Uusia kasvoja Lopen Ampumaurheilukeskukseen on tuonut myös olympialaisten 2021 jälkeen perustettu Eetun Haulikkokoulu. Heidänkin on hyvä aloitella ampumaurheilua radalla, jota Sunikin kehuu.

– Ratatilanne on erittäin hyvä. Skeet-radat ovat olleet kymmenen vuoden ajan täysin edustuskelpoiset. Rataa laajennetaan koko ajan, harjanteen takana ollaan tekemässä kivääriratoja. Näen tilanteen erittäin positiivisena.

– Jos katsotaan varauskalenteria, on aika huima määrä mitä täällä päivittäin pyörii. 🚩

Hae mukaan
koulutukseen!

VALMENNA URHEILIJAKSI

Seuraavat **Valmenna urheilijaksi -koulutukset** järjestetään **Kisakalliossa syksyllä 2023** – tulossa koulutukset sekä lasten (5-12 vuotiaiden) että valintavaiheen (12-15 vuotiaiden) urheilijoiden valmentajille!

Mikä Valmenna urheilijaksi?

Koulutukset ovat syntyneet seuravalmentajien tarpeesta syventää erityisosaamistaan urheilijan polun eri ikä- ja kehitysvaiheissa. Koulutuksissa eri alojen asiantuntijat ja ammattivalmentajat tukevat valmentajien osaamisen kehittymistä valmentajan polulla käytännönläheisesti yksilölliseen palautteeseen, tiiviiseen vuorovaikutukseen ja mentorointiin perustuvassa prosessissa. Koulutus järjestetään yhteistyössä TAITOC-taitovalmennuskonseptin kanssa.

Mihin koulutukset pohjautuvat?

- Lasten koulutuksen sisällöt pohjautuvat Suomen Olympiakomitean lasten ja nuorten liikunnan laatulupauksiin ja niistä johdettuihin teemoihin sekä Kisakallion liikuntataitojen oppimisen ja kehittämisen erityistehtävään
- Valintavaiheen koulutuksen sisällöt pohjautuvat Olympiakomitean Kasva Urheilijaksi -sisältöihin, joita toteutetaan yläkoululeirityksissä sekä yläkoulujen urheiluluokkatoiminnassa

Kenelle koulutukset on tarkoitettu?

- Lasten koulutus: Täydennyskoulutus on suunnattu lapsuusvaiheen lasten ohjaajille, valmentajille ja ikäkausivastaaville sekä muille lasten valmentamisen parissa toimiville
- Valintavaiheen koulutus soveltuu valmentaja- ja ohjaajakoulutuksia (VOK) käyneille valmentajille, joilla on tarve syventää osaamistaan urheilijan polun valintavaiheen urheilijoiden kokonaisvaltaisessa ammattitaitoisessa valmennuksessa

Koulutuksen hinta

420 €/hlö

Sisältää 2 lähijaksoa (pe-la) täyshoidolla 2hh:ssa sekä kahdeksan etäopetuskertaa. Yhteensä 50 oppitunnin laajuiseen koulutuskokonaisuuteen sisältyy osana Taitoc-perustaitokoulutus ja Taitoc-käyttölisenssi.

Koulutus alkaa
elokuussa viikolla 33 ja
päättyy lokakuussa –
ilmoittautuminen ja tarkemmat
lisätiedot QR-koodin takana

KISAKALLION URHEILUOPISTO

Kaarina Karin tie 4, 08360 LOHJA
asiakaspalvelu@kisakallio.fi | www.kisakallio.fi

Yleisön pyynnöstä: Timo Nissi

Kenestäkään ampuma-urheilijasta ei ole tullut niin paljon juttupyynnöjä kuin Timo Nissilästä.

Teksti & kuva LASSI PALO

Sähköpostiini kilahti pian Orimattilassa toukokuussa järjestetyn Polar GP -kilpailun jälkeen viesti, jossa pyydettiin tekemään henkilöjuttu trap-ampuja **Timo Nissilästä**.

– Se olisi ihan oikeasti hieno asia. Timo on hyvin vaatimaton ja kohtelias mies, eikä tee itsestään mitään numeroa, perusteluissa todettiin.

– Timolla taitaa olla yli 40 henkilökohtaista SM-kultaa ja joukkueestaruuksia varmaan saman verran. Hän on ollut myös trapin valmennusryhmässä joskus 1990-luvun alussa. Timon huomioimisesta on ollut paljon puhetta ampujien keskuudessa.

Eikä tämä ollut suinkaan ainoa pyyntö, vaan viimeisin. Se tuli eräältä Nissilän kilpakumppanilta. Vastaavanlaisia pyyntöjä on tullut aiemmin useilta muiltakin ampumaurheilijoilta ja valmentajilta.

– Eikä olisi huono asia palkita Timoa vaikka jollain kunniakirjalla syksyn Grande Finalessa trapin ei-olympialajeissa kotimaassa menestyneimpänä ampujana miesten sarjoissa.

MILTÄ NÄMÄ kommentit ja pyynnöt kuulostavat, Timo Nissilä?

– Jaa-a... On vaikea sanoa oikein mitään. Oletko otettu?
– Kyllä joo.

Mitä jutun alussa todettiin: ”Timo on hyvin vaatimaton ja kohtelias mies, eikä tee itsestään mitään numeroa.” Ei tee myöskään nyt.

Entä mikä on hänen tarinansa? Nissilä täyttää 60 vuotta ensi vuoden syyskuussa ja on toiminut taksiryttäjänä kotiseudullaan Kälviässä pian 40 vuoden ajan.

– Sain taksiluvan vuonna 1986. Ajoin aiemmin isälleni, mutta nyt minulla on kaksi autoa. Toinen kuski ajaa vain päivisin, minä milloin tahansa, eri vuorokauden aikoina.

Nissilä ei ole koskaan laskenut ajamiaan kilometrejä. Avoimeksi siis jää, kuinka monta kertaa maapallon ympäri hän olisi jo ajanut. Ei ole vaikea veikata, että aika monta.

Nissilän vaimo menehtyi syöpään viisi vuotta sitten. Hänellä on kaksi poikaa, jotka eivät ole innostuneet ampumaurheilusta isänsä tavoin.

– Eikä lajia kannata lapsille tuputtaa, jos se ei kiinnosta, Nissilä sanoo.

AMPUMAHARRASTUKSENSA pariin Nissilä ehtii kaiken muun ohessa, normaalisti kerran tai kaksi viikossa.

– Mutta jos on paljon ajoja, en käy ampumassa lainkaan. Käyn myös metsästämissä ja kalastamassa.

Nissilä ampuu vuodessa kolmisentuhatta kiekkoa. Luvussa ovat mukana myös kilpailuissa ammutut kiekot.

Kilpailulaukauksia kertyy yhtä paljon kuin harjoituslaukauksia, hän kertoo. Harjoituspaikkana on useimmiten Lohtajan Houraatin ampumarata, jonne Nissilällä on 11 kilometrin ajomatka.

Tällä ”reseptillä” ja ajankäytöllä menestystä ja mitaleja on kertynyt roppakaupalla. Tarkemmin sanottuna 41 henkilökohtaista Suomen mestaruutta ja yhtä monta joukkueestaruutta.

– Olympiatrapin yleisen sarjan SM-kultaa minulla ei ole, ikäkausisarjojen mestaruuksia sen sijaan on. Lisäksi on kaksoistrapin, 1-trapin ja auto-

maattitrapin kultamitaleja.

Nissilä osallistui ensimmäisen kerran SM-kilpailuihin vuonna 1987 ja saavutti ensimmäisen SM-joukkueemitalinsa kaksi vuotta myöhemmin. Vuodesta 1991 lähtien jonkin värinen SM-mitali on tullut joka vuosi – eli peräti jo 32 perättäisen vuoden ajan!

– Paras vuosi on ollut 2014, jolloin voitin kahdeksan SM-mitalia. Puolet niistä taisi olla kultaisia ja puolet hopeisia.

Entä ensi vuoden tavoitteet? Täytät pyöreitä vuosia.

– Ampumaurheilijan urani jatkuu, jos hengissä pysytään. Ehkä voi myös sanoa, että työ hivenen haittaa harrastuksiani.

Nissilän olympiatrapin ennätys on kelpo 120, jonka hän teki muutama vuosi sitten Orimattilassa. Nissilä edustaa Ruotsalon Metsästysyhdistystä (RMY). Samaa seuraa edustaa Eemil

URHEILUAMPUJAN ARKISTO

Timo Nissilä ei muista milloin ja missä tämä kuva on hänestä otettu.

Timo Nissilä kilpailemassa toukokuuisessa Polar GP:ssä Orimattilassa.

lä!

Pirttisalo, joka kuuluu trapin maajoukkueeseen.

– Eemil asuu Kälviän toisella puolella kylää, parinkymmenen kilometrin päässä.

NISSILÄ NOUSI trapin maajoukkueeseen vuosiksi 1992–1993. Huippu-urheilijan ura ei kuitenkaan lähtenyt niin sanotusti lentoon, vaan Nissilä jäi maajouk-

kuetoiminnasta pois eräiden harmillisten tapahtumien takia. Sen jälkeen hän on ampunut paitsi omaksi ilokseen myös muiden kiusaksi, kuten hän naurahti.

– Hyvin on mennyt. Kilpaileminen kouttaa! Ampumaurheilu on hyvä harrastus ja mukavaa vaihtelua työlleni. Menestys on sitten mukava lisä kaikkeen muuhun. Häviäminen ei ole koskaan kivaa, mutta sekin tunne täytyy aina välillä kokea.

Nissilän kalenteriin on kirjattu tälle vuodelle kymmenkunta eri lajien kilpailua – niitä samoja lajeja, joista menestystä on tullut edellisinä vuosina. Jos vanhat merkit pitävät paikkansa, Nissilän palkintokaappi täyttyy tänäkin vuonna vähintään yhdellä SM-mitalilla.

Mitalin – tai mitalien – väri on tätä kirjoittaessa vielä arvoitus. Jos pitää veikata, kultainen ei ole yhtään huono vaihtoehto. 🍀

PERTTI KÖNÖNEN:

Omien kehitystä kiehtovaa seurata

Teksti & kuva LASSI PALO

"Kait se vaan on niin, että Orimattilassa on kautta aikojen ollut useita erinomaisia ampujia, joiden kilpailuvietti on vienyt kovassa keskinäisessä kilpailussa eteenpäin." Näin sanoo Orimattilan Seudun Urheiluampujien (OSU) puheenjohtaja **Pertti Könönen, 77.**

Hän on toiminut ampumaurheilun parissa niin ampujana, seura-toimijana kuin liiton luottamustehtävissäkin.

Könönen on syntynyt Helsingissä, mutta muuttanut Orimattilaan vuonna 1971.

– Ampumaurheilu alkoi Lions-toiminnasta. **Seppo Vohlonen** piti Orimattilan Urheilutalolla illan, jossa päästiin kokeilemaan ilma-aseilla ampumista. Tyttäreni **Päivi** oli mukana ja innostui asiasta. Hän oli sitä ennen pelannut koripalloa, mutta yksilölaji tuntui kiinnostavammalta, ja siitä se sitten alkoi 1990-luvun alussa.

Toinen tytär **Eija** ampui muutaman vuoden ajan.

– Silloin liityimme Orimattilan Jymyn ampumajaostoon. Ensinnä hankittiin ilmapistoolit ja muutaman vuoden kuluttua (1994) Päiville ruutiasen lupa. Jymyssä olin lähinnä taustajoukoissa sponsorina ja autokuskina. Vuonna 1996 olin yhtenä perustamassa Orimattilan Seudun Urheiluampujat ry:tä, siitä sitten seuran hallitukseen ja varapuheenjohtajaksi ja nyt jo seitsemättä vuotta puheenjohtajana.

Könönen on ollut SAL:n liittovaltuustossa pari kautta jäsenenä ja sitten varajäsenenä. Hän on nyt eläkkeellä. Hän toimi teknisenä johtajana Keraplast Oy:ssä, jonka yksi perustajista hän oli vuonna 1970.

OSU:n puheenjohtaja Pertti Könönen kuvattuna kotiradallaan Orimattilassa.

1 Mitä kuuluu OSU:n kesään?

Vuosi on ollut kiireinen, riistapolkua, kilpailuja ja neljännen radan viimeistelyä. Järjestimme kesäkuussa nuorten kansainvälisen haulikkokilpailun International Junior Shotgun Cupin jo 13. kerran.

2 Millaisia koronavuodet olivat?

Ilma-asepuolella korona puri pahimmin, koska se tapahtui sisätiloissa, mutta ulkoilmalajit pystyimme osittain järjestämään koronaturvallisesti. Isoja kisoja jäi pitämättä, mutta seuran jäsenet järjestivät useita pienimuotoisia kilpailuja ja harjoitustoimintaakin jatkettiin. Nytemmin toiminta on palannut normaaleihin uomiinsa.

3 Millaista on toimia ampumaurheiluseuran puheenjohtajana?

Toiminta on haastavaa, mutta mielenkiintoista. Seurassamme on kuitenkin toistaiseksi löytynyt osaavat tekijät oikeille paikoille, mikä on ehto. Jatkoon kannalta on kuitenkin huomioitava, että vapaaehtoistyö ei tahdo kiinnostaa samassa määrin kuin aikaisemmin, ja tekijöitä on entistä vähemmän.

4 Mitkä ovat OSU:n vahvuudet ja kehittämisen kohteet?

"Oma tupa, oma lupa" -sanonta pitää paikkansa myös meillä. Haulikossa toimimme omilla radoilla, tosin kaupungin vuokramaalalla, mutta yhteistyö on sujunut Olympiavoittajantiellä hienosti. Sen sijaan, kun aloimme suunnitella uutta Orimattila Areenaa ja tällöin myös purkaa Urheilutaloa, alkoivat ongelmat ilma-asepuolella. Lupauksia tuli vaikka kuinka toiminnan jatkumisesta uusissa tiloissa. Hienoista lupauksista huolimatta punakynä oli valttia ja suunnitellut lupaukset petettiin. Nyt meillä on kyllä hienot yhdeksän elektronista rataa, mutta luvut 21 isompia kilpailuja varten suunnitellut siirrettävät radat puuttuvat. Näin ollen emme pysty enää järjestämään

mitään suurempia kilpailuja. Reserviläisten ruutiradoilla toimii yhteistyö, ja niillä ammutaan pistoolilla ja kiväärillä entiseen malliin.

5 Millainen on OSU:n ratatilanne?

Edellä tuli jo kerrottua tilanne. Haulikkoradat ovat ainoat, joiden kehittämiseen meillä nykyisin on isommin mahdollisuus. Tokihan olemme reserviläisten mukana heidän ratojensa kunnossapidossa ja Areenalla harjoittelemme ilma-aseilla ja pidämme ne hyvässä kunnossa. Toiveena kuitenkin olisi saada sinne parempia vuoroja, mutta kun se on "monitoimitila", siinä tuntuu olevan ongelmia. Haulikkoradoilla kunnossapito jatkuu osaavissa käsissä, ja olemme saamassa 4. radan (SATU-radan) hankkeen valmiiksi.

6 Millainen puheenjohtaja olet?

Yritän olla neuvotteleva ja kuunnella kaikkia, olla asioista ajan tasalla sekä valmistella kokousasiat hyvin etukäteen.

7 Miksi Orimattila on niin vahva trapissa? On sanottu, että se johtuu juomavedestä.

Kait se vaan on niin, että Orimattilassa on kautta aikojen ollut useita erinomaisia ampujia, joiden kilpailuvietti on vienyt kovassa keskinäisessä kilpailussa eteenpäin.

8 Kuinka paljon käytät aikaasi ampumaurheilun parissa?

Vuodenajasta ja kaudesta riippuen. Joskus tuntuu siltä, että aivan liikaa. Useita tunteja viikossa.

9 Onko sinua pyydetty muihinkin tehtäviin ampumaurheilun parissa? Mikä tehtävä voisi kiinnostaa?

Taitaa olla näissä tehtävissä aivan tarpeeksi ja ikääkin jo riittävästi siirtyäkseni taustajoukkoihin.

10 Millaisena näet suomalaisen huippuampumaurheilun tilanteen ja matkan kohti Pariisin olympialaisia 2024?

Ympäristölupasekoilu aiheutti ainakin ammunnan ulkolajeille hallaa, kun jouduttiin sulkemaan ampumaratoja urakalla. Tulevaisuus näyttää paremmalta ja harrastajienkin on vastedes taas helpompaa aloittaa, kun saadaan ratoja lisää. Meillä on potentiaalisia mitalisteja omassakin seurassa muutamia, joten jäädään jännäämään ja kannustamaan.

11 Näkemyksesi tulevista vuosista, jolloin OKM:n jakamat valtionavut hyvin todennäköisesti pienenevät?

Toivottavasti avustukset eivät enää pienene, tosin eiväthän ne kummoisia ole juuri koskaan olleet muutamiin muihin lajeihin verrattuna. Ampumaurheilu ei ole tähän asti ollut ”mediaseksikästä”. Tilanne tarkentuu kuitenkin aina olympiadeittain jos ja kun...

12 Kommenttisi lyijytilanteesta?

Tiukemmaksi tuntuu menevän vuosi vuodelta. Rauta-hauleihin on jo joillakin paikkakunnilla siirrytty. Toivon päättäjiltä sopuisia ja lajien kannalta ratkaisuja, jotka sallivat perinteisten lajien jatkuvan.

13 Mikä on arviosi siitä, mitä lyijyn kanssa lopulta tapahtuu niin Suomessa kuin kansainvälisestikin?

Minun tietämykseni ei riitä tähän arviointiin. Päätökset tullaan maailmanlaajuisesti tekemään isommissa pöydissä. Toivon vain järjellisiä ja tasapuolisia päätöksiä.

14 Miten luonnehdit Ampumaurheiluliiton toimiston, hallituksen ja alueiden välistä yhteistyötä?

Sanoisin sen olevan kohtuullisen. Parantamisen varaa aina on, ja kaikki toimintahan on kiinni siitä, että löydetään oikeita, aktiivisia ja yhteistyökykyisiä ihmisiä oikeille paikoille.

15 Toiminnanjohtaja Anne Laurila on sanonut: ”Me kaikki olemme liitto – vain yhteistyöllä voimme onnistua. Jokainen meistä, jokainen yksittäinen harrastaja on liitto. Yhteistyö on korvaamattoman tärkeää, jotta saamme vietyä tavoitteita eteenpäin entistä positiivisemmassa hengessä.” Kommenttisi.

Viittaen edelliseen kohtaan, ja omasta mielestäni ymmärrän asian niin, että seura tekee ensin parhaansa omissa asioissaan ja sitten lähialueilla (kuten esimerkiksi me, kun teemme yhdessä asioita Lahden Ampumaseuran kanssa). Tästähän jo sitten seuraa, että koko laji voi hyvin, jos asiat tehdään kunnolla ja yhdessä.

16 Mikä motivoi sinua toimimaan aktiivisesti ampumaurheilun parissa?

Lajin parissa työskentely ja seuran kehittäminen sekä asioiden vieminen eteenpäin.

17 Miten saat aikasi riittämään?

Sanotaan, että eläkeläisellä on vain aikaa...

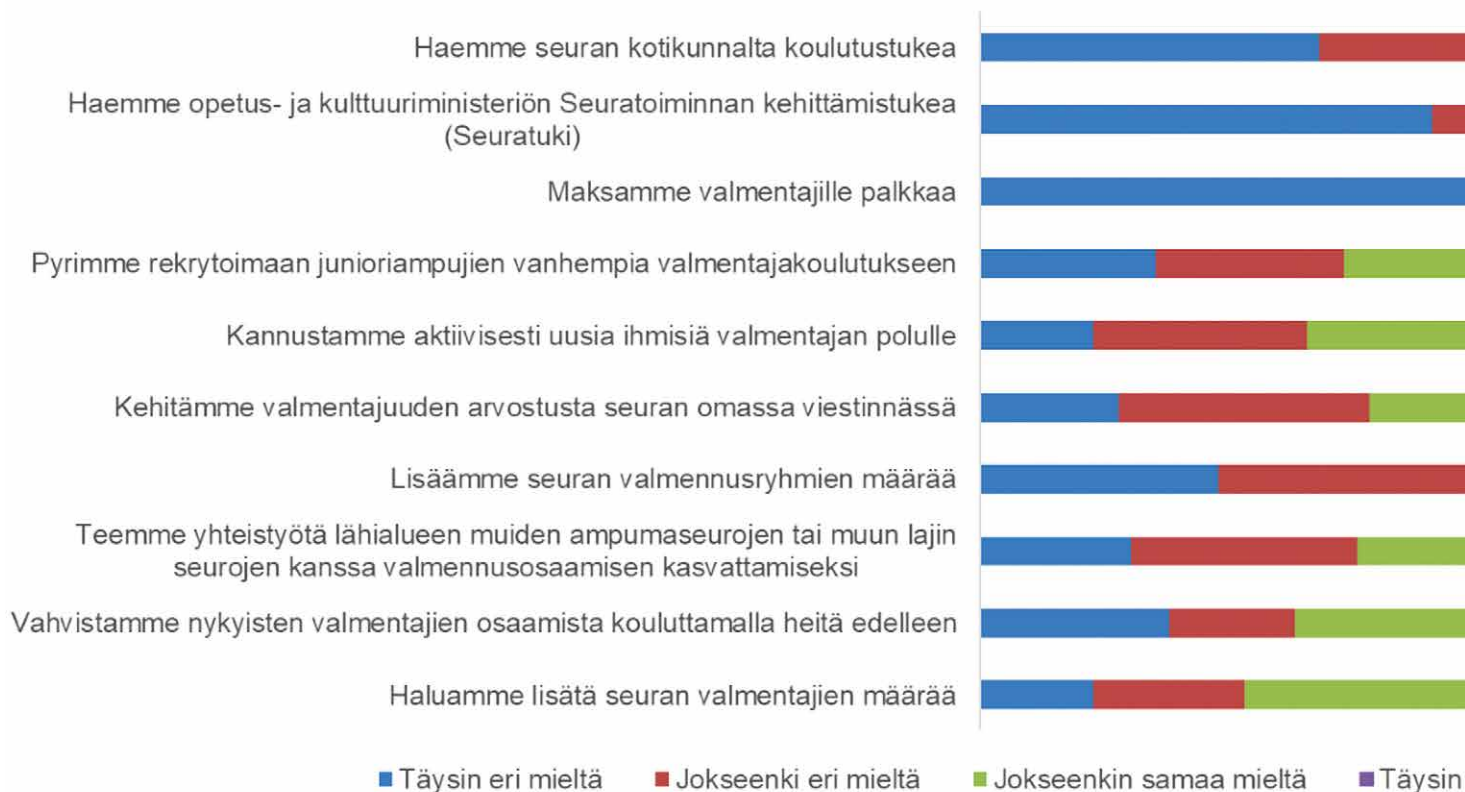
18 Mikä on kiehtovin asia ampumaurheilussa?

Oman seuran ampujien ja harrastajien kehityksen seuraaminen.

19 Mikä voisi olla tämän vuoden napakymppi?

Olympiapaikka. Myös pikkukymppi, ettei sääntömuutoksia tehtäisi yhtenä, vaan ne olisivat voimassa ainakin olympiadin ajan! 🌀

Mitkä ovat tulevaisuuden suunnitelmat seurassanne valmennuksen ja valmentajien kehittämiseksi ja millaisia panostuksia olette sitä varten valmiita tekemään?

Seurakyselystä pohjaa strategian la

Teksti LASSI PALO

Ampumaurheiluliitossa on aloitettu uuden strategian (2025–2028) tekeminen. Työ alkoi virallisesti kesäkuun 16. päivänä, jolloin Sporttitaloon Helsinkiin kokoontui paitsi liiton hallituksen myös liittovaltuuston jäseniä sekä toimiston henkilökuntaa. Etäyhteyden päässä oli myös useita henkilöitä.

Aloituspäivänä kuultiin viiden osa-alueen tilannekuva eli missä mennään nyt ja mitkä ovat tämän vuosikymmenen kehitysnäkymät. Katsauksen osa-alueet olivat talous, ympäristö ja olosuhteet, seuratoiminta, huippu-urheilu, lainsäädäntö ja yhteiskunta sekä nuorisotyö.

Tilaisuudessa nimettiin neljä selvitysryhmää valmistelemaan strategiatyötä. Ne pohjivat toimintaympäristön muutosta, tekevät perinteisen swot-analyysin, miettivät mitkä ovat must win battles sekä pyrkivät ajattelemaan out of the box -tavalla.

Selvitysryhmät tekevät työtään ensi vuoden tammikuun loppuun asti, ja niiden työt yhdistetään 15. maaliskuuta mennessä. Laaja lausuntokierros päättyy toukokuun puolivälissä, jonka jälkeen saatekeskustelu käydään kevään liittovaltuuston kokouksessa. Strategia viimeistellään 15. syyskuuta mennessä ja hyväksytään liittovaltuuston

syyskokouksessa 2024.

– Nyt yhteinen ponnistus alkaa! Meillä on todella hyvät eväät lähteä liikkeelle, eikä meillä ole kiire. Tästä tulee hyvä, olen siitä varma, Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja **Vesa Nissinen** sanoi avauspuheenvuorossaan.

STRATEGIATYÖLLE ANTAA nyt kuultujen tilannekuvien lisäksi pohjaa myös kolmen vuoden välein toteutettava seurakysely, joka toteutettiin sähköisenä kyselynä maaliskuun 16. päivänä. Vastanneita seuroja oli 78, joten seurojen vastausprosentti oli 26 (2020: 26 %, 2017: 23 %).

Eniten vastauksia saatiin seuroilta, joilla on 101–300 jäsentä (28). Vastanneissa seuroissa harrastetaan kaikkia Ampumaurheiluliiton lajeja.

Kolme seuraa kertoi aikuisten jäsenmaksunsa olevan alle 30 euroa. Suurin osa seuroista (41) kertoo aikuisten jäsenmaksunsa olevan 30–50 euroa. Neljässä seurassa aikuisten jäsenmaksu on 71–90 euroa. Junioreiden jäsenmaksu on alle puolet aikuisten jäsenmaksusta 33 seurassa.

Yhdellä seuralla on työntekijöitä (koko-aikaisia ja osa-aikaisia). Kahdeksalla seuralla on palveluksessaan henkilöitä, joille maksetaan palkkaa. 46 seuraa kertoo, että ne eivät ole harkinneet työntekijän palkkaamis-

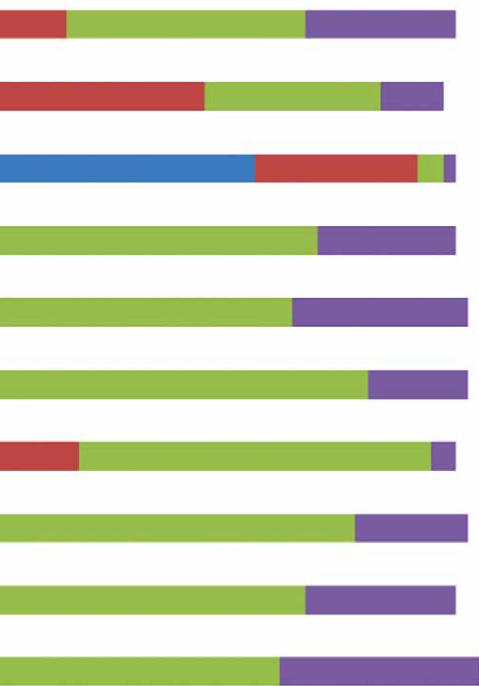
ta tai sille ei ole seurassa tarvetta. Rahapula on suurin syy, miksei seuran ole palkkattu työntekijöitä.

Rataolosuhteet ovat luonnollisesti seurojen tärkeimpiä kehittämisen kohteita. Myös ohjatun toiminnan lisääminen ja viestinnän kehittäminen ovat jäsenmäärän kasvattamisen, talouden kehittämisen ja kouluttamisen lisäksi seurojen tärkeimpinä kehittämistavoitteina tämän vuoden kyselyn perusteella.

ISO OSA SEUROISTA ei kysy jäsenistöltään palautetta (45 %). Kolmannes seuroista on kiinnostunut jäsenkyselyn toteuttamisesta (28,7 %). Noin puolet seuroista ei ole tehnyt seuralleen strategiaa (47,5 %). Strategia on tehty kolmannekselle seuroista (32,5 %), ja viidennes vastaajista on kiinnostunut sen tekemisestä.

Suurin osa seuroista ei maksa valmentajille palkkaa (79 %). Vastauksissa heijastuvat myös haasteet löytää seuran valmentajia. Toimijoiden kiittämisessä korostuvat ansiomerkit ja julkiset kiitokset. Suurimmassa osassa seuroissa uusien toimijoiden etsiminen ei ole suunnitelmallista (64,1 %).

Parhaimpia keinoja saada uusia jäseniä ovat vastausten perusteella seuran omien ampujien menestys ja näkyvyys (48,7 %), omat alkeiskurssit (43,3 %), yhteistyö lä-

samaa mieltä

atimiseen

hialueen metsästysseuran tai muun lajin seuran kanssa (42,2 %) ja koululaisryhmien tutustumiset (40,8 %).

SUURELLA OSALLA seuroista ei ole käytössä toimintamallia epäasiallisen toiminnan ennaltaehkäisyyn (65,8 %). Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelmaa ei ole vielä käytössä suurimmalla osalla seuroista (83,8 %), mutta sen on kiinnostunut hankkimaan noin kymmenesosa.

Seurojen hallituksien jäsenten keski-ikä on noin 50 vuotta. Naisten osuus hallituksen jäsenistä vaihtelee 0–60 prosentin välillä. Seurojen sääntöjä on pääsääntöisesti päivitetty 2010-luvulla, mutta vaihtelu on suurta.

Seurahenki ja yhteisöllisyys, olosuhteet ja uusien toimijoiden matalan kynnyksen mukaan tulo sekä aktiiviset talkoolaiset ovat seurojen mainitsemia myönteisiä puolia. Vastausten perusteella myös seuran hyvä ilmapiiri ja yleinen asenne ampumaurheiluun lisäävät lajin houkuttelevuutta.

AMPUMAUURHEILULIITON tärkeimmiksi arvoiksi nostetaan vastauksissa turvallisuus, avoimuus ja läpinäkyvyys ja vastuullisuus. Tärkeimmiksi toimenpiteiksi nostettiin ampumarataverkoston turvaaminen (67,9 %) ja nuorten saaminen lajin pariin (65,4 %).

KOUKKIN KORNERI

Ajatuksia on pakko haastaa

Olosuhteet, olosuhteet, olosuhteet. Teema, joka toistuu usein meidänkin lajistamme puhuttaessa. Elämme niin yhteiskunnassa kuin urheilussakin supistuvien resurssien ja kasvavien kulujen maailmassa. Se on asia, jota emme voi tulevaisuudessa paeta.

Miten saavuttaa sama tai mieluummin parempi tulos pienemmällä panoksella? Se vaatii asioiden tekemistä eri lailla ja uutta ajatuskulmaa. Tämän päivän huippu-urheilussa ei voi antaa juurikaan tasoitusta harjoittelun suhteen, harjoiteltava on, lähes läpi vuoden.

Jokaisen on kyettävä löytämään omat ja itselle sekä omiin olosuhteisiin sopivat ratkaisut siihen, että se on mahdollista. Haastan kaikki meidän urheilijamme käymään tämän ajatusprosessin itsensä kanssa läpi ja miettimään, miten tehostaa omaa harjoitteluaan ja tekemistään käytettävissä olevin resurssein. Tarjoan alla muutaman työkalun ja ajatuksen poikasen lähtökohdaksi.

KIRJOITAN TÄTÄ kolumnia Puolan Wroclawissa järjestettävissä Euroopan kisoissa. Luen **Juhani Tammisen** kirjaa Peli, jossa hän käsittelee eri tulokulmia huippu-urheiluun. Kuten tunnettua, ”Tami” ampuu usein yli mutta aina kovaa, mutta ajatuksissa on silti vissi perä. Me joudumme Suomessa puhuman harjoitusolosuhteista lähes koko ajan ja yleensä emme kehuvaassa mielessä. Tammisen haastaa miettimään miten voimme kääntää olosuhdehaitan omaksi eduksemme. Voimmeko kääntää ajatuksen siihen suuntaan, että olosuhteemme olisikin minulle etu. Tammisen kertoo jääkiekon kehityskulusta lajin kehityksimaasta maailman johtavaksi maaksi.

Vielä 1980-luvulla halleja oli vähän ja jääajat olivat talvikaudella todella kortilla. Ratkaisuna joukkueelleen hän otti kesäkaudet, jolloin kysyntä oli vähäisempää. ”Luiselimme treenejä heinäkuussa varastoon.” Voimmeko me ampua ”varastoon” silloin, kun olosuhteet ovat vielä hyvät, mutta perinteinen tapa on ollut pitää harjoitustaukoa?

Ampumaurheilussa tämä tarkoittaa syksyä arvokisakauden jälkeen. Ulkona voi ampua vielä syys-lokakuussa, jolloin perinteisesti on pidetty taukoa tai valmistauduttu sisäratakauteen. Kun keväällä voidaan harjoitella osin lämmitetystä tai suojaista kopeista tai säteilylämmittimen alta, samalla tavalla voi toimia myös pitkälle syksyyn. Varsinkin jos on mahdollisuus hieman valikoida harjoituspäiviä ja aikoja sään mukaan.

VILLE HÄYRINEN
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

HAULIKKOLAJEISSA LUMI ja sen myötä muuttuva kontrasti ovat ongelmia. Kevät kun usein tulee kun tulee, ja ampuminen voidaan aloittaa silloin kun rata on sulanut. Luotilajeissa päästään ulkoradoille jo vähän aiemmin, jos ampumasuojaan ja katokseen on tehty edes alkeellisia suoja- ja lämmitysratkaisuja. Ulkoradoillakin kevään tuloa pystyy vähän jouduttamaan. Muistan jo 1990-luvun lopulla ampuneeni liikkuvaa maalia

maaliskuun lopulla. Se vaati radan lapioimista lumesta ja tuhkan kylvämistä jäljelle jääneen jään ja lumen päälle. Kevätaurinko hoitaa loput aika nopeasti. Väitän, että tämä toimii myös muissa lajeissa. Yli kahdenkymmenen vuoden takaisen ideani saa varastaa. Etenkin nuorilla ja eteenpäinpyrkivillä urheilijoilla nämä toteutustavat ovat erittäin tärkeitä ja jopa harjoittelun ja kehityksen kannalta aivan keskeisiä asioita. Ei ole järkeä tuhkata rajallisia resursseja matkustamiseen ja ulkomaille leireilyyn, mikäli se ei ole aivan välttämätöntä. Ja joka tapauksessa harjoitusmäärät jäävät näin alhaisemmiksi kuin omia kotiolosuhteita parantamalla ja paremmin hyödyntämällä. Toki ideaalitapauksessa pystyy tekemään molemmat.

FAKTA ON myös se, että etenkin huipuilamme ei pelkästään omien harjoituspaikkojen hyödyntäminen riitä, vaan ulkolajeissa on pakko päästä pois Suomen talvesta ja harjoittelemaan kesäisempiin olosuhteisiin. Euroopan kisoissa menestynyt skeet-ampujamme ovat tästä oiva esimerkki. He olivat läpi talven kuukausittain Italiassa, mutta myös kotimaassa on ammuttu heti, kun se vain on mahdollista – ja mikä oleellisinta, tämän mallin kautta on ammuttu paljon.

Suomalainen malli voi toimia ja toimii, mutta se vaatii paljon myös itse urheilijalta. Ajatuksia on pakko haastaa ja omaa toimintatapaa laajentaa.

Huipuille on yhteistä se, että ei tyydytä tekemään niin kuin muut, vaan tehdään omalla tavalla, kovalla asenteella ja tarpeellisen itsekästä.

Hyvää ja osumarikasta kesää! 🌸

”Voimmeko me ampua
’varastoon’ silloin, kun
olosuhteet ovat
vielä hyvät?”

Aluetoiminta tarvitsee selkeyttä ja merkitystä

Ampumaurheiluliiton aluekiertue vieraili kevään aikana viidellä paikkakunnalla.

Teksti MARKO KESKITALO

Ampumaurheiluliiton aluekiertueella keskusteltiin vaihtelevista teemoista, jotka olivat nousseet esiin seuroille vuodenvaihteessa järjestetystä aluetoiminnan kyselystä. Näiden lisäksi keskusteltiin ajankohtaisista teemoista ja tutustuttiin kyseisen alueen tilastoihin.

Neljässä ensimmäisessä tilaisuudessa oli myös mahdollisuus tutustua liittoon hankittuun simulaattoriin.

Tilaisuudet sijoittuivat usein myös liikunta-alan opistoihin tai urheiluakatemioiden, joten ennen seurojen tilaisuutta voitiin järjestää opiskelijoille ja henkilökunnalle opastusta turvalliseen aseenkäsittelyyn, onnistuneen laukausmahdollistaviin tekijöihin sekä erilaisiin ampumaurheilun lajeihin.

Kiertueen kokoava keskustelutilaisuus pidettiin toukokuussa Helsingin Sporttitalossa. Mukana paneelissa olivat Urheiluliiton toimitusjohtaja Harri Aalto (oik.), Golfliiton toiminnanjohtaja Juha Korhonen, SAL:n puheenjohtaja Vesa Nissinen ja Hihtoliiton seurakehittäjä Kari-Pekka Seppänen.

Tampereella (15.2.) järjestetyn tilaisuuden perusteella alueen hyvä tuki seuroille on: 1) valmennusta, 2) nuorten ryhmiä ja tiedotusta sekä 3) koordinoitua

Kuortaneen (8.3.) tilaisuuden perusteella

alue edistää erilaisia lajeja parhaiten: 1) järjestämällä alueellisia leirejä, 2) valmentajien alueellisella verkostolla ja 3) aluekisoilla / matalan kynnyksen kisoilla

Turun (22.3.) tilaisuuden perusteella alueilla tulisi järjestää etenkin nuorten ja matalan kynnyksen kisoja aloittelijoilla. Koulutukset tulee olla lähellä valmentajia ja tuomareita. Tämä luultavasti antaisi myös parempaa vertaistukea osallistujille.

Joensuun (5.4.) tilaisuuden vastauksista näkyy, että seurat kaipaavat yhteisiä ja yhteisesti toteutettuja tapahtumia ja leirejä. Leirit voisivat olla kokonaisvaltaista pitäen sisällään muutakin kuin ammuntaa mutta kuitenkin suhteellisen lyhyitä.

Helsinki (3.5.) eli viimeinen tilaisuus oli kiertueen kokoava keskustelutilaisuus, jossa oli mukana esimerkkejä muidenkin lajien aluetoiminnasta. Tilaisuuden alussa kerrattiin, millaisista aiheista aiemmissa tapahtumissa oli puhuttu sekä millaisia vastauksia kolmen vuoden välein suoritettussa kyselyssä saatiin aluetoimintaa koskeviin kysymyksiin.

SEUROILLE JÄRJESTETTYJEN kyselyiden sekä kiertueelta saadun palautteen perus-

Nuorista aktiivisia vaikuttajia

Nuorista halutaan vaikuttajia Ampumaurheiluliiton seurojen alueelliseen ja valtakunnalliseen toimintaan. Hanke alkoi kesäkuun alussa.

Teksti MARKO KESKITALO

Ampumaurheiluliiton hakemus nuorten aktiivisuutta ja kasvua ampumaurheilun seura- ja valtakunnallisen tason vaikuttajiksi vahvistamaan pyrkivän ACTYOUNG-hankkeelle on myönnetty rahoitusta runsaat 39 000 euroa.

Rahoitusta käytetään muun muassa matkoihin, majoituksiin, ruokailuihin ja osallistuvien nuorten tukemiseen ja koulutuksiin. Hankkeen toiminta-aika on 1.6.2023–30.11.2024.

Toimintaa järjestetään 15–29-vuotiaille nuorille.

Valtakunnalliset tapaamiset ydinjoukon nuorille järjestetään Jyväskylässä ja Tampereella. Alueellisia tapaamisia on Oulussa, Turussa, Lappeenrannassa, Seinäjoella ja Hämeenlinnassa.

Hanketta on valmisteltu viime syksystä alkaen. Urheiluampujassa 1/2023 julkaistiin aihetta käsittelevä artikkeli, jossa kerrottiin tapaamisesta Jyväskylässä.

VALTAKUNNALLISIIN tapaamisiin osallistuu viiden ydinryhmän jäsenen lisäksi liiton työntekijöitä ja hallituksen edustajia tapauskohtaisesti sekä kehitysprosessia fasilitoivat henkilöt. Ensimmäinen ja kolmas ovat kaksipäiväisiä tapahtumia, toinen yksipäiväinen. Päivän kestäviin alueellisiin tilaisuuksiin (2x5) osallistuu 10–12 nuorta/alue ja alueelta nimetty yhteyshenkilö.

TAVOITTEIDEN EDISTYMISTÄ SEURATAAN:

1. Seurataso: kartoitamme, miten monessa seurassa on perustettu omia nuorten parlamentteja tai muita nuorten ryhmiä nuorten toiminnan ja osallisuuden lisäämiseksi.
2. Alueataso: aluejaostojen toimintakerto-

muksista ja aluetuen raporteista seuraamme nuorten toiminnan määrää.

3. Valtakunnallinen taso: arvioimme, miten nuorisovalioikunnan toiminnassa ja liiton viestinnässä on näkynyt nuorten osallisuus. Onko hallituksen kokouksissa käsitelty nuorten esiin nostamia asioita säännöllisesti?

4. Liiton viestintä: analysoimme liiton viestinnän (erityisesti some) muutosta, miten paljon nuorten aktiivisuus on näkynyt someseuraajien määrässä ja postausten tiheydessä sekä uusien viestintäkanavien käyttöönnotossa.

Tavoitteiden saavuttamiseen on laadittu viisi erillistä työpakettia, jotka on aikataulutettu hankkeen toiminta-ajalle. Hankkeen tavoitteiden toteutuessa uskomme myös nuorten harrastajien määrän kasvavan.

MITEN?

Valtakunnallisissa tapaamisissa nuorten ydinjoukko ideoi ja kehittää tiimioppimisen kautta nuorten alueellisia tapaamisia, joissa he kokeilevat ja tekevät muiden nuorten kanssa toimenpiteitä, jotka antavat yhteenkuuluvuutta lajin harrastajien kesken

Onko osittain näkövammaisilla näöstään hyötyä ammunassa?

teella aluetoiminta tarvitsee selkeyttä ja merkitystä, jotta seurat saisivat siitä entistä enemmän hyötyä ja tukea toimintaansa. Monet seurat eivät nyt koe saavansa alueelta tukea eikä sen toiminnasta tiedetä eikä sen toimijoita tunneta.

Lajien tasa-arvoa ja viestintää alueella halutaan kehittää.

Luontainen rooli alueilla voisikin tulevaisuudessa olla enemmän toiminnallisempaan suuntaan, esimerkiksi lasten, nuorten ja/tai aloittelevien ampujien leirien ja niin sanottujen tekniikkailtojen ja ampumaurheilun esittelyjen järjestäminen, alueella toimivia seuroja ja ampumalajeja yhdistäen.

Jotta seurojen ja lajiemme välistä vuorovaikutusta ja keskustelua syntyisi enemmän, tulee yhteisiä kohtaamisia järjestää. Tähän voisi olla vastauksena lajien yhteiset tapahtumat, joissa alueen seurat ja alueiden toimijat pääsisivät näkemään toisiaan muutenkin kuin kisoissa. Eri lajien harrastajathan eivät näe toisiaan edes alueen kisoissa, jolloin ei synny isoa yhteisöllisyyden tunnetta, ja tällä olisi suuri vetovoima ja merkitys lajillemme.

Kirjoittaja on Ampumaurheiluliiton seurakehittäjä.

ja kehittävät heidän osallisuuttaan lajin parissa.

Prosessiin kuuluu myös jatkuva kehittäminen (Plan, Do, Study, Act), näin saamme suhteellisen lyhyessä ajassa testattua monia erilaisia toimenpiteitä ja vietyä niitä havaintojen perusteella pidemmälle.

Nuoret ovat itse aktiivisessa roolissa tehtävien valinnassa ja toimenpiteiden kehittämisessä. Valtakunnallisissa tapaamisissa mukana myös fasilitoinnin ammattilaisia, alueellisissa tapaamisissa myös liiton toimihenkilöitä tukemassa ja auttamassa nuoria.

AIKATAULUSTA:

Alueellisiin tapaamisiin toivotaankin mahdollisimman paljon nuoria ampumaurheilun lajejamme harrastavia nuoria mukaan. Harrastamisen aiemmalla kestolla ei ole niinkään merkitystä. Tulemme informoimaan ja kutsumaan nuoria lähempänä mukaan alueellisiin tapaamisiin, kunhan ensin suunnittelemme ydinryhmän nuorten kanssa niiden sisältöjä.

*Seuraa viestintää:
#ActYoung #NuoretToimii*

Satu Luoto on ammuntaa harrastava fysiatrian erikoislääkäri ja lääketieteen tohtori, joka on perehtynyt ihmiskehon liikkeiden säätelyyn liittyvään tutkimukseen 1990-luvun alkupuolelta lähtien.

Teksti SATU LUOTO

Kuva LASSI PALO

Suomen Paralympiakomitean nettisivuilla paralympia.fi kerrotaan, että näkövammaiset ampuvat ilma-aseella makuu- ja pystyasennoista. Näkövammaisten ampumaurheilu on mukana Kansainvälisen Paralympiakomitean alaisissa MM-kilpailuissa, mutta ei vielä ole osa paralympiaohjelmaa.

Näkövammaisten ampumaurheilun lajiliittona toimii Suomen Paralympiakomitea. Lajia pääsee harrastamaan Suomen Ampumaurheiluliiton alaisissa ampumaseuroissa ja -kilpailuissa.

NÄKÖVAMMAISTEN liiton nettisivuilla nkl.fi kerrotaan, että näkövammaisen urheilijan luokkaan vaikuttavat näöntarkkuus ja näkökentän laajuus; luokkia on kolme. Urheilupiireissä on kritisoitu sitä, että luokitus perustuu Maailman terveysjärjestö WHO:n yleiseen näkövammaluokitukseen eikä se ole urheilulajispesifi. Jotkut lajijärjestöt ovatkin jo tehneet päätöksen siitä, että kaikki näkövammaiset kilpailevat samassa luokassa.

Ampumaurheilussa 3-portainen luokitusjärjestelmä on edelleen käytössä. Jotkut ovat sen tarkoituksenmukaisuuden kyseenalaistaneet, koska näkövammaisten ammunassa tähtäys perustuu näön sijaan kuuloon. Mitä korkeamman äänentaajuuden ampuja kuulokkeiden kautta kuulee, sitä keskemällä tähtäys on. Hyötyykö vähän näkevä siis näöstään vaikkapa täysin sokeaan verrattuna?

Myint ym. otti tutkimukseensa kansainvälisen tason näkövammaisia ampujia. Heidän näkönsä tutkittiin tarkasti: näöntarkkuuden ja näkökenttien lisäksi testattiin kontrastinäkö. Tutkimuksessa tarkistettiin myös, että tutkimukseen osallistuvien kuulo oli riittävän hyvä äänipalautteessa tapahtuvien muutosten havaitsemiseen.

Ampumatulosvertailuun otettiin ampujien suoriutuminen GP-kilpailussa sekä makuu- että pystyammunnassa, jotka ammuttiin eri päivinä. Tulos oli hyvin selkeä. Ampujat eivät hyötynyt jäljellä olevasta näöstään. Pikemminkin viitettä oli siitä, että ne, joilla oli näköä enemmän jäljellä, ampuivat huonommin kuin huonommin näkevät.

Tutkijat pohtivat tämän johtuvan mahdollisesti siitä, että tähtäyksen perustuessa kuuloon, voi aivojen rekisteröimä näköpalaute

Fysiatrian erikoislääkäri Satu Luoto.

häiritä tähtäyksen kannalta kriittiseen kuulopalauteeseen keskittymistä. Tutkijat esittivät, että kaikki näkövammaiset voisivat ampua samassa luokassa.

Tutkimus on julkaistu vuonna 2015, mutta edelleen ampumaurheilussa käytetään 3-luokkaista jakoa.

TUTKIMUS HERÄTTI kysymyksiä siitä, hyötyisivätkö normaalisti näkevät ampujat äänipalautteeseen perustuvasta tähtäyksestä harjoittelussaan. Tätäkin on jonkin verran tutkittu. Palatkaamme aiheeseen jossakin tulevaisuuden Satunurkassa. 🌱

VIITE: MYINT J, LATHAM K, MANN D, GOMERSALL P, WILKINS AJ, ALLEN PM. THE RELATIONSHIP BETWEEN VISUAL FUNCTION AND PERFORMANCE IN RIFLE SHOOTING FOR ATHLETES WITH VISION IMPAIRMENT. BMJ OPEN SPORT EXERC MED 2016;2:E000080. DOI:10.1136/BMJSEM-2015-000080

"Tulos oli hyvin selkeä. Ampujat eivät hyötynyt jäljellä olevasta näöstään. Pikemminkin viitettä oli siitä, että ne, joilla oli näköä enemmän jäljellä, ampuivat huonommin kuin huonommin näkevät."

Aamuposti sai liiton mediapalkinnon

Ampumaurheiluliitto palkitsi Aamupostin urheilutoimituksen Vuoden ampumaurheilumedia -kunniakirjalla.

Teksti & kuva LASSI PALO

Suomen Ampumaurheiluliitto myönsi ensimmäisen Vuoden ampumaurheilumedia -palkinnon Aamupostille. Viime vuoden parhaiden palkinnot myönnettiin jo lokakuussa järjestetyssä Grande Finale -gaalassa, mutta Aamupostista ei tuolloin päästy vastaanottamaan palkintoa.

Ampumaurheiluliiton edustajat kävivät Aamupostin Hyvinkään toimituksessa toukokuussa ja ojensivat kunniakirjan urheilutoimituksen Kaisa Estola-Haaraselle, Toni Vähämaalle ja Terhi Collinille. He laittoivat sen heti näkyvälle paikalle toimitukseen.

Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Anne Laurilan mukaan tunnustus on kautta aikain ensimmäinen Vuoden ampumaurheilumedia -palkinto.

– Aamuposti sai tämän kunniainninnan aktiivisesta, säännöllisestä ja monipuolisesta ampumaurheiluun liittyvien asioiden uutisoinnista, hän sanoi.

Aamupostissa julkaistun uutisen mukaan

Aamupostin urheilutoimituksen Terhi Collin (vas.), Kaisa Estola-Haaranen ja Toni Vähämaa ottivat Ampumaurheiluliiton kunniakirjan tyytyväisinä vastaan.

urheilutoimitus oli ”erittäin ylpeä saadessaan tällaisen huomionosoituksen”.

– Samalla kiitämme myös Ampumaurheiluliittoa erinomaisesta viestinnästä, jonka avulla eri lajien kilpailuja on helppo seurata ja uutisointi niistä on nopeaa, urheilutoimituksen päällikkö Estola-Haaranen sanoi Aamupostissa.

Aamupostissa todettiin myös, että sen levikkialueella toimii useita aktiivisia ampumaurheiluseuroja, joista muun muassa lopplainen Ala-Hämeen Ampujat, hyvinkääläiset Hyvinkään Metsästysampujat ja Hyvinkään Metsästys- ja Ampumaseura sekä riihimäkeläinen Riihimäen Ampumaseura eli Rassi ovat myös ahkeria kilpailujen järjestäjiä.

Joko hyödynsit urheilukelloetusi?

NYT KESÄLLÄ ON MUKAVA viettää aikaa urheillen muutoinkin kuin vain ampumaradoilla.

Muistathan, että yhteistyökumppanimme Polar tarjoaa SAL:n lisenssin ostaneille 15 prosentin alennuksen Polarin omasta verkkokaupasta www.polar.com/fi ostetuista urheilukelloista ja muista tuotteista. Alennuksen piirissä ovat lähes kaikki tuotteet verkkokaupassa.

Tarkemman luettelon alennuksen piiriin kuuluvista tuotteista löydät liiton nettisivuilta ampumaurheiluliitto.fi/liitto/jasenpalvelut/edut-yhteistyokumppaneilta

Etu on voimassa 31.12. 2023 asti. Saat alennuksen käyttämällä alennuskoodia, joka toimitetaan lisenssin saatekirjeessä, muovikortillisen lisenssin osalta paperisessa ja sähköisen lisenssin osalta sähköpostitse tullessa. Jos olet hukannut saamasi saatekirjeen, voit tiedustella koodia liiton toimistosta.

Ampumaurheiluliiton pilottihanke Talenttiryhmä alkaa

TALENTTIRYHMÄ on tarkoitettu kansalliselle ja/tai kansainväliselle huipulle tähtääville kivääri- ja pistooliampujille.

Ryhmässä ei ole ikärajaa ja ainoana vaatimuksena on tavoitteellisuus, joka näkyy urheilijan arjessa ja arjen valinnoissa. Talenttiryhmä keskittyy ilma-aselajeihin. Ryhmän vastuuvallmentajana toimii **Janne Terkola**, ja ryhmä toimii yhteistyössä Ampumaurheiluliiton muiden valmennusryhmien kanssa.

Hakuaika päättyi kesäkuun viimeisenä päivänä. Valinnat tehtiin hakemusten ja mahdollisten haastattelujen perusteella heinäkuun alussa. Toiminnan on tarkoitus alkaa heinäkuun aikana ja jatkua vuoden ympäri.

Ryhmään valituilta odotetaan sitoutumista ryhmän toimintaan ja omaan kehittymiseen.

Ryhmän toiminta sisältää noin kuusi yhteisleiriä vuodessa, henkilökohtaisen kehityssuunnitelman, ominaisuustestausta leirien yhteydessä, harjoitus-/kausuunitelman, etäharjoituksia ja henkilökohtaista valmennusta.

Hankkeen arviointiin käytetään tehoryhmän kanssa yhtenevää arviointitapaa keskittyen ensisijaisesti harjoitusmäärien (tunnit/laukaukset) ja kilpailumäärien lisääntymisen arviointiin ja toissijaisesti lajitekniikan osaamisen kasvamisen arviointiin. Hankkeen ensimmäinen arviointi on toukokuussa 2024 ja loppuarviointi toukokuussa 2025.

Lisätietoja: Janne Terkola, 040-6616531
janne.terkola@ampumaurheiluliitto.fi

Kultahippukysely: Nuoret ovat tyytyväisiä seuransa valmennukseen

Teksti KUSTAA YLITALO

Nuorille tehdyn Kultahippukyselyn mukaan tärkeimpiä asioita nuorille omassa ampumaharrastuksessa ovat uuden oppiminen ja kehittyminen, oma ampumaseura ja kaverit. Avoimissa vastauksissa korostui selvästi hauskuuden, ilon ja hyvän yhteishengen merkitys omassa harrastuksessa.

Ampumaurheiluliitto toteutti keväällä kyselyn nuorille Kultahipputoiminnasta.

Kultahipputoiminnalla tarkoitetaan alle 15-vuotiaiden ampumaurheilu- ja seuratoimintaa.

Saatuja vastausten avulla kehitetään Kultahipputoimintaa enemmän nuorten toiveiden mukaiseksi. Kyselyyn vastasi 31 nuorta.

71 PROSENTTIA VASTAAJISTA oli sitä

mieltä, että heillä on tosi hyvät valmentajat, joilta he saavat paljon tukea omaan harrastukseensa.

Kukaan vastaajista ei ollut tyytymätön oman seuransa valmennukseen, mutta muutama toivoi saavansa ohjausta ja valmennusta nykyistä enemmän. Nuoret toivoivat myös enemmän kisoja ja leirejä.

Osa nuorista koki haasteelliseksi siirtyä 15-vuotiaana Kultahippukisoista ylempiin sarjoihin ja toivoi, että 15–17-vuotiaille olisi oma Kultahippusarja.

Vastaajista 87 prosenttia olisi valmis siirtymään sähköisen kultahippupassin käyttämiseen.

Vain vajaa 13 prosenttia halusi edelleen paperisen painetun passin. Kultahippukisoja (aluekisat ja valtakunnallinen finaali) nuoret pitivät tärkeinä.

Tarkemman yhteenvedon kyselyn tuloksista löydät SAL:n verkkosivuilta.

Haminan Ampumaseuran (HAS) 100-vuotisjuhlat pidettiin huhtikuussa. Alekski ja Marko Leppä luovuttivat Anschütz-ilmakiväärin seuran nuorisotoimintaan. Aseen ottivat vastaan HAS:n varapuheenjohtaja Mika Suortti (vas.) ja puheenjohtaja Ville Puhakka.

Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Anne Laurila ja Nammo Lapuan markkinointipäällikkö Erkki Seikkula Lapuan patruunatehtaan 100-vuotisjuhlissa.

Merikarvian Seudun Ampujien 50-vuotisjuhlat olivat maaliskuussa.

Ampumaurheilukoulun ohjaajakoulutusta alkusyksyllä

ELO-SYYSKUUN vaihteessa järjestetään useampi ohjaajakoulutus kattavasti ympäri Suomea.

Monilajisen ampumaurheilukoulun ohjaajakoulutus on rakennettu meneillään olevan ohjaaja- ja valmentajakoulutuksen sekä valmennuskulttuurin kehittämishankkeen puitteissa ja toimii ohjaajakoulutuksena myös yksiläisiin ampumaurheilukouluihin.

Koulutus on kaksipäiväinen ja on hinnaltaan 80 €. Hinta ei sisällä ruokailuja eikä matka- ja majoituskuluja. Koulutusten sijainnit ja päivämäärät vahvistuvat heinäkuun aikana, ja niistä tiedotetaan Ampumaurheiluliiton nettisivuilla ja Facebookissa.

Lisätietoja: **Jaana Joutsenkorpi**, jaana.joutsenkorpi@ampumaurheiluliitto.fi ja **Kustaa Ylitalo**, kustaa.ylitalo@ampumaurheiluliitto.fi

Kymppigolf Wiurila Golfissa elokuussa

AMPUMAUHEILIJOIDEN perinteinen joulukinainen golfkilpailu Kymppigolf pelataan Wiurila Golfissa Salossa maanantaina 7. elokuuta. Kilpailu alkaa klo 10.00 tiiaikalähtöinä, kisainfo on klo 9.40.

Kilpailumuotona on pistebogey. Myös paras scratch-tulos palkitaan. Lisäksi on erikoiskilpailuja. Suurin kilpailussa huomiotava tasoitus on 36. Osallistumisoikeus: SAL:n seuran jäsenyys tai kutsuvieras sekä SGL:n golfseuran jäsenyys.

Ilmoittautuminen 24.7. mennessä: tero.hovila@gmail.com. Kerro ilmoittautumisen yhteydessä myös ampumaseurasi, golfseurasi ja tasoituksesi (hcp).

Kaikkia ilmoittautuneita pyydetään tuomaan mukanaan pieni palkinto, joita jaetaan kisan jälkeen osallistujille sen mukaan, kuin niitä riittää.

HINTA ON 69 EUROA sisältäen tulokahvit ja lounaan kisan jälkeen, golfkärret sekä saunan pyyhkeineen. Jos haluat tutustua kenttään etukäteen, harjoituskierroksen voi pelata sunnuntaina 6.8. hintaan 50 euroa (norm. 65 €), kun ilmoittaa olevansa ampujien Kymppigolfin osallistuja.

Wiurilassa sijaitsee pukuhuoneiden yläpuolella pieni hotelli, jossa on neljä huonetta. Kyselyt numerosta: 0400 121900. Salossa on lisäksi Hotelli Fjalar sekä Sokos Hotelli Rikala.

Wiurila Golfin osoite: Viurilantie 126, 24910 Halikko.

"Kauanko nää treenit enää"

Kesä on perinteisesti lasten ja nuorten harrastuksissa leireilyn kulta-aikaa. Näin on myös ampumaurheilussa.

Teksti KUSTAA YLITALO

Kuvat KUSTAA YLITALO, AARO VUORIMAA, MINEA TERKOLA / NELLI MANSALA

Kesäkuun alussa Ampumaurheiluliitto järjesti yhteistyössä Kisakallion Urheiluopiston kanssa 10–14-vuotiaille ampumaurheilun harrastajille matalan kynnyksen kesäleirin.

Liiton nuorisopäällikkönä oli ilo seurata, kuinka pieni yhdeksän hengen leiriläisporukka osallistui innokkaasti kaikkiin leirin ohjelmiin ja ryhmässä säilyi kannustava ja reipas asenne koko leirin ajan.

Leirin aikana melottiin, ammuttiin jousella, pelattiin pallopelejä, nyrkkeiltiin, kiipeiltiin, suoritettiin ongelmanratkaisutehtäviä, rentouduttiin elokuvaillaan, saunomisen ja uimisen parissa ja koeteltiin taitoja simulaattoriammunnassa.

KAIKKEIN PARASTA leirillä taisi kuitenkin olla se oma laji eli ampuminen ilma-asera-dalla. Tästä hyvä esimerkki oli, kun kahden tunnin ampumaharjoitusten loppuvaiheessa yksi nuorimmista leiriläisistä kysyi, että "kauanko nää treenit enää kestää?" Kysyjä vaikutti silminnähdessä väsyneeltä, joten vastasin, että "puoli tuntia vielä, mutta voit hyvin pitää taukoa tai lopettaa aikaisemmin, jos et jaksa enää ampua".

– Huh, hyvä! Ehdin sitten vielä ampua mun tavoitteen kuusikymmentä pistettä, kuului huojentunut vastaus.

Ja niinhän siinä kävi, että treenin loppuun kuusikymmentä pistettä napsahti näytölle, tavoite täyttyi ja nuori ampuja poistui radalta hymy huulillaan. On se ampuminen vaan niin kivaa!

LEIRILÄISILTÄ SAATUJEN kommenttien mukaan leiri oli varsin onnistunut. "Oli hauska leiri!" "Kivaa oli!" "Tuun ensi vuonnakin, jos on rahaa." "Ammuntaa lisää!"

Iso kiitos leirin onnistumisesta kuuluu Kisakallion leiriohjaajalle Nellille sekä ennen kaikkea meidän omille huippuhyville nuorille leiriohjaajillemme Minea Terkolalle ja Olga Lähteenmäelle. Mukavaa lisäväriä ja vankkaa kokemusta leirille toi ampumaurheilulegen-da Juha Hirven vierailu.

Ensi vuonna otetaan ehdottomasti uudestaan vähän isommalla porukalla!

Aikukesän aikana järjestettiin nuorille toimintaa niin Tyrrissä (kuva yllä), Kisakalliossa (pikkukuva)

KYLLÄ AMPUJATKIN juoksevat ja jumppaavat! Luotilajien tehoryhmät kokoontuivat leireilemään Kouvolan Tyrriin 7.–9. kesäkuuta. Vaihtelevassa säässä parikymmentä nuorta kivääriampujaa ja pari pistooliampujaa sai vinkkejä muun muassa tuuliammuntaan ja asentoharjoitteluun kiväärivalmentajilta Jari Lehtiseltä, Marko Mäkelältä ja Mari Backman-Hyrkkäältä sekä pistoolivalmentaja Juhani Forsmanilta.

Arvokkaan lisän leirille toivat myös Hirven Juhan vinkit ja kannustus sekä aseseppä Veijo Sivulan ammattitaitoinen opastus aseiden huoltoon ja säätöihin liittyen.

Liikkuvan maalin valmentaja ja maajouk-

kueurheilija Aaro Vuorimaa oli myös mukana leirillä ja ohjasi ennen ampumaharjoittelua alkulämmittelyt.

Menestyvältä urheiluampujalta edellytetään tänä päivänä yhä enemmän yleistä urheilullisuutta ja hyvää yleiskuntoa. Hienoa, että tämä puoli oli leirillä myös huomioitu. Tosin kuvaajalle ampujat, jotka eivät pysy paikallaan, vaan säntäävät valmentajan perään ja koettavat juosta tämän ohi, tuottavat hieman lisähaasteita.

Leirin jälkeen osa kivääriampujista jäi vielä pariiksi päiväksi Tyrrin radalle 6A Open-kisoihin.

Kiitos Kuusankosken Ampujat yhteistyös-

Leirillä oli myös ampumakisa, jossa häviäjälle oli ”palkintona” illan tiskivuoro. Onneksi siihen kisaan minun ei tarvinnut osallistua, koska muuten tiskaaajasta tuskin olisi jäänyt epäselvyyttä. 🌀

Pitkä ulkomaanleiri

Suomalaiset pistoolilampujat ovat kirjaimellisesti vaihtaneet maisemaa kevään aikana – heistä Karri Turunen pisimmäksi aikaa. Kolme kuukautta Montenegrossa on sujunut nopeasti ja kovaa harjoitellen.

Teijstä LASSI PALO, Kuntat ja KOKKALA, ZELIKO TODOROVIC, KARI TUURINEN

Suomalaiskansallista herättämistä Montenegrossa: Risto Karri (vas.) Anette Källi, Ari Muhtamäki, Anna Anttila ja Karri Turunen.

[illegible]

rovikin johdolla ja tulee takaisin Suomeen tökökäräksä. Turunen ei osallistunut Turussa järjestettyihin ilma-aseiden SM-kisoihin, jossa ilmapistoolin mestaruuden voitti kollegat Kai Lehtonen.

ENNEN EM-KISOJA Suomen valmennus-
johto arveli Turun seuran yltyvän sijalle 10-25.
- Kymmenes sija oli jo erinomainen
suoritus, Karri on vielä niin nuori ampuja.
Karriin pääpaino ei ole EM-kisoissa, vaan

Montenegron Barissa sijaitsevalta Todon valmistus- ja klinikalta löytyy muun muassa 50 metrin sisärata ja elektronisin laittein varustettu 10 metrin rata (xii).

Karri Turunen on harjoittelun lomassa ottanut myös rennosti ja nauttinut Montenegron maisemista.

RADOILTA KERÄTTYÄ

KAHDEKSAN VUOTTA SITTEN...

**Seuraamme historiasarjassa
Urheiluampujan vaiheita
eri vuosikymmeniltä.**

Turunen keskittyi Montenegrossa ainoastaan harjoitteluun. Projekti alkoi maajoukkueleirillä, kun Turunen saapui sinne **Ari Huhtamäen, Anna Anttilan, Ritva Karrin** ja **Anette Källin** kanssa. Myös **Konsta Kivi** kävi leirillä. Suomalaiset reissasivat useaan otteeseen Montenegroon. Välikillä käytiin kotimaassa pääsykokeissa, koska ”tulevaisuus on syytä taata, sillä pelkällä ammunalla on vaikea lyödä rahaksi”

EDELLISENÄ KESÄNÄ "Todo" Todo-rovic ehdotti Turuselle, että tämä voisi tulla pidemmäksi aikaa Montenegroon valmennettavaksi, kun saa asepalveluksen suoritettua. Turusella oli kynnys lähteä,

mutta mieli muuttui, kun hän oli keskustellut läheistensä kanssa.

– Tajusin itsekkin paremmin, että kyllä tällainen tilaisuus pitää käyttää hyödyksi.

Harjoitusolosuhteet olivat hyvät. ”Hyvä oli myös ollut elää arkea.” Päävalmentaja ”Todon” Barissa sijaitseva valmennuskliinikka oli armeijan tiloissa, joissa pystyi ampumaan 10m, 25m ja 50m sisätiloissa.

Herätys oli kahdeksan aikaan aamulla, ja radalle suomalaiset lähtivät puoli kymmeneltä. He tulivat takaisin ”kämpille” yhden aikaan iltapäivällä ja lähtivät takaisin radalle kello 16.30. He olivat takaisin kotona puoli kahdeksalta illalla. Sunnuntai oli viikon ainoa vapaapäivä.

NÄIN PITKÄ ja tiivis leiritys oli ”osittain raskaskin”. Treenirythmi antoi kuitenkin kuvan siitä, millainen treenimäärän pitää olla, kun halutaan huipulle.

– Kovasti pitää töitä tehdä. Eikä se riitä, että tekee pelkästään töitä. Eikä se, että ymmärtää saadut neuvot ja ohjeet. Ne pitää myös sisäistää ja toteuttaa itse, jotta niistä saa tarvittavan hyödyn. En voi sanoa vielä oikeastaan mitään maailman huipusta, kun en siellä vielä ole, mutta viimeiset kaksi kuukautta ovat antaneet vuoren siitä, millaista harjoittelun pitää olla, Turunen sanoi.

PISTOOLIAMMUNNAN nykytilasta on artikkeli tämän lehden sivuilla 38–39. Kukaan tässä Radioilta kerättyä -jutussa mainituista pistooliampujista ei ole enää Ampumaurheiluliiton maajoukkueryhmissä.

LASSI PALO

Jäsenpalvelut

Suomen Ampumaurheiluliittoon kuuluu noin 300 jäsenseuraa, joita varten liitto on olemassa. Seuroille tarjotaan kattavia jäsenpalveluita ja -etuja, joista osaa seura voi tarjota suoraan myös omille jäsenilleen etuna. Henkilöjäseniä liitolla ei ole. Tähän on koottu suosituimmat jäsenpalvelut ja -edut:

YMPÄRISTÖLUPAPALVELU. Ampumaradan ympäristölupahakemus ammattilaistemme tekemänä voimakkaasti tuettuun jäsenhintaan.

ASELUPANEUVONTA. Aselupaneuvonta on Ampumaurheiluliiton jäsenseuroille ja niiden jäsenille suunnattu palvelu, jota tarjottiin jäsenetuna ilman veloitusta määrääjän aselain muuttumisen aikaan. Jäsenet saattoivat soittaa palveluneuvojalle puhelinaikoina ja tiedustella aselain muutosten vaikutusta omiin nykyisiin aselupiin sekä pyytää neuvoa aselupien hakemiseen liittyen. Aselupaneuvonta palveluna on päättynyt, mutta olemme koonneet vastaukset yleisimpiin kysymyksiin.

TUPLATURVA-VAKUUTUS. Ilmainen vakuutus, joka kattaa seuran vapaaehtoisten tapaturmavakuutuksen ja seuran vastuuvakuutuksen.

URHEILUAMPUJA-LEHTI. Ilmainen, viisi kertaa vuodessa ilmestyvä lehti kaikille seuran jäsenille (norm. 50 €/vuosikerta)

KEHITTÄMISAPURAHAT. Jäsenseura voi hakea liitolta apurahaa kehitysprojektin mahdollistamiseksi. Hakuaika alkaa vuosittain toukokuussa ja päättyy elokuussa.

VALMENTAJAKOULUTUSTUET. Tukea valmentajakoulutuksen suorittamiseen, SAL subventoi: I-taso 100€, II-taso 200€ ja III-taso 300€

KULTAHIPPUFINAALITUKI. SAL maksaa tukea kultahippufinaalien järjestäjille 1000€ (ilma-aseet) tai 500 € (ruutiaseet) ja kustantaa lisäksi palkinnot, diplomit ja teknisen asiantuntijan kulut

TEOSTO- JA GRAMEX-SOPIMUKSET. Ilmainen musiikin julkinen esittäminen: sopimukset antavat seuroille oikeuden käyttää musiikkia järjestämässään liikunta- ja urheilutoiminnassa (esimerkiksi kilpailuissa, harjoituksissa, kilpailu- ja harjoitusalueella sekä liikunta- ja urheilutapahtumissa) sekä pienimuotoisissa oheistapahtumissa (esimerkiksi myyjäisissä, juhlissa ja illanvietoissa, näytöksissä sekä leiritilaisuuksissa)

ALENNUKSET JA EDUT YHTEISTYÖKUMPPANEILTA.

Liitolla on useita yhteistyökumppaneita, joilta seurat ja niiden jäsenet saavat rahanarvoisia etuja ja alennuksia: **Corrosafe, Holiday Club, Polar, Avis, Viking Line, SimWay Hunt, Rantalainen.** Katso yhteistyökumppaneiden edut osoitteesta www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/jasenpalvelut/edut-yhteistyokumppaneilta/

MUITA LIITON NYKYISIÄ PALVELUITA

- o Tähtiseuratoiminta ja seurakehityksen tuki
- o Jäsenrekisteripalvelu seurakäyttöön
- o Tapahtumahallintapalvelu seurakäyttöön
- o Edunvalvonta, lausunnot, kehitystyö ja neuvonta ympäristö- ja rata-asioissa sekä lakiasioissa
- o Lajin näkyvyyden edistäminen
- o Viestintä: yli 180 mediatiedotetta/vuosi
- o Kilpailu- ja tilastopalvelu Kiti
- o SAL netti: uutiset, ennätykset, kilpailukalenteri, kilpailutiedottaminen, urheilijaprofiilit, mediaseuranta, ostetaan/myydään...
- o Facebook, Instagram, YouTube
- o Uutiskirjeet
- o Messut: SAL:n osastot mm. Erämessut, GoExpo
- o Simulaattori- ja Noptel-lainaukset
- o Kouluvierailuohjeistukset ja mallit
- o Ampumaurheilukoulut ja kultahipputoiminta, mallit ja materiaalit
- o Kultahippupäälliköt 9 kpl
- o Maajoukkue toiminta
- o Kansainvälinen kilpailutoiminta
- o Tehoryhmätoiminta
- o Alue- ja jaostotuet
- o Yläkoululeiritykset
- o Oppilaitos- ja urheiluopistoyhteistyö, urheiluakatemit
- o Tutkimustoiminta KIHU
- o Materiaalit (mm. sääntökirjat, oppaat, esittelymateriaalit, ansiomerkit, viirit)
- o Koulutukset (mm. tuomarikoulutus, ohjaaja- ja valmentajakoulutukset, seuratoiminnan koulutukset)
- o Käytettyjen välineiden myyntipalvelu
- o Kilpailukalenteri, mm. SM-kilpailut
- o SE:t, TA-toiminta
- o Lisenssit ja lisenssivakuutukset
- o Kokeilijavakuutus
- o Urheilijoiden matkavakuutus
- o Urheilijoiden yhteistyösopimukset (Valmennusrahaasto)

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
 Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

Ilmoituksesi palveluhakemistoon?

Laita viestiä: lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2023 kolmas
Urheiluampuja ilmestyy 14.7.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN ILMAPISTOOLI HÄMMERLI AP20 PRO. Uudenveroinen, alle 500 laukausta ammuttu. Oikeakätinen kahva koko S. 2500 kpl Walther finalematch luoteja. Alkuperäinen salkku, mukana kaikki työkalut ja tarvikkeet. Noin 2000kpl 14x14 ilmapistoolitauluja, RIKKA WORLD verkkovirtakäyttöinen taulun kuljetuslaite 10m radalle. Laite toimii moitteettomasti ja katkaisee momentista, narut ja osat irrallaan tällä hetkellä. Mukaan myös led-valaisin taulua varten. Kaupan päälle vielä 1000 kpl 14x14 ilmaki-väritauluja ja omatekoinen ratakiikari. Lisäkuvia saa pyynnöstä. Kaikki yhteensä 1350€. Ilmoittaja: Leinonen Jyrki, jykeleinen@gmail.com, 0504580019. Ilmoitus jätetty: 27.06.2023

MYYDÄÄN MORINI CM162EI 4,5MM ILMAPISTOOLI. Lähes käyttämätön Morinin ilmapistooli. Ostettu 2006. Ilmoittaja: Jannika Salmi, jannika.salmi@gmail.com, 0408649766. Ilmoitus jätetty: 26.06.2023

MYYDÄÄN PIENOISPISTOOLI, WALTHER GSP kal. 22 Naisten/nuorten kahvalla. Ei ole ammuttu 15 vuoteen, tarpeettomana. Ollut yhdellä omistajalla, kunto hyvä. Ilmoittaja: Anneli Lappalainen, anneli.m.lappalainen@gmail.com, 0400 652266. Ilmoitus jätetty: 30.04.2023

MYYDÄÄN TOZ35 vasenkätinen kahva. Koko M. Kahvassa merkintä TOZ MLB0. Kiinnitysruuvit mukana. Uuden veroinen, tarpeettomana. Uuden hinta 328€, tämä 150€! Ilmoittaja: Jorma Väättäinen, jovaanta@dnainter-net.net, 0405753585 Ilmoitus jätetty: 04.04.2023

MYYDÄÄN AMPUMAHIIHTO PIENOISKIVÄÄRI Käytetty kunnoltaan erinomainen Anschutz Fortner 1827 22LR varustineen - asepuusi työkaluineen - käsivarsihihna - käsivarsinauha 2kpl Hp 3200€ Myynnissä myös panoksia Biathlon Sport 22 LR. Ilmoittaja: Ilpo Alasauko-oja, ilpo.ilmaster@gmail.com, 040-8433187. Ilmoitus jätetty: 14.03.2023

OSTETAAN FEINWERKBAU TAI ANSCHULTZ Hakusessa olisi Feinwerkbau 800 evolution ilmakivääri tai anschultz vastaava Ilmoittaja: Ulla Korkeamäki, ulla.katriina@hotmail.com, 0465343770. Ilmoitus jätetty: 24.04.2023

OSTETAAN ILMAPISTOOLI Ostetaan urheiluilmapistooli. Ilmoittaja: Olga Trink, vkiironen@hotmail.com, 0503590554. Ilmoitus jätetty: 07.03.2023

OSTETAAN KILPAPISTOOLI BENELLI KITE YMS...Vasenkätinen,kilpapistooli lapselle 8v. Hyväkuntoinen,mielellään 2 säiliöllä jotka, ei mene lähiaikoina ns.käyttöikä umpeen. Ilmoittaja: Maarit Suomi, maarit.suomi@netikka.fi, 0407630406/iltaisin 16-21 välillä parhaiten. Ilmoitus jätetty: 04.03.2023

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

lauottua

"MIKSI KANNATTAA harrastaa pistooliammuntaa? Petri Eteläniemi punnitsee pitkään vastausta.

– Kyllä se on se onnistumisen riemu omasta kehitymisestä, kun askel askeleelta oppii ensiksi osumaan tauluun ja vähitellen saa laukaukset pysymään mustassa. Siitä tulee niin paljon mielihyvää eikä radalla ollessa mieti, onko maitoa jääkaapissa vai pitäisikö käydä kaupassa. Ja pitkä harrastusura on mahdollinen. Lajin parissa pystyy olemaan nuoresta pitkälle seniorisarjoihin."

* Pistoolivalmentaja Petri Eteläniemi, sivut 24–25

ONNITTELUT

85 VUOTTA				• Jarkko Saari SäSA 8.8.			
Aaro Aitamäki	TSA	29.8.		• Hemmo Selonen	TSA	17.8.	
Esko Sandell	TSA	28.9.		• Raimo Heinonen	SäSA	19.8.	
80 VUOTTA				• Asko Hirvensalo	TSA	28.8.	
Markku Kaiti	TSA	3.8.		• Mikko Taussi	SäSA	5.9.	
Heikki Leino	TSA	5.9.		• Jouko Tamminen	TSA	21.9.	
Heino Vänskä	LL	27.9.		50 VUOTTA			
75 VUOTTA				• Ari Virtanen	SäSA	2.7.	
Matti Lappalainen	KaA	31.7.		• Mika Penttilä	LL	21.7.	
Tor Bergman	TSA	7.8.		• Mikko Yli-Jaukkari	LL	3.9.	
60 VUOTTA				• Jonne Orrensalo	TSA	6.9.	
Harri Lahti	LL	13.7.		• Pekka Söderlund	LL	8.9.	
Jari Hallgren	TSA	16.7.		30 VUOTTA			
Isto Lindström	SäSA	24.7.		• Samu Kantola	SäSA	20.9.	

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

"EETU KALLIOINEN, Tommi Takanen ja Timi Vallioniemi voittivat tiistaina Puolassa Euroopan kisoissa skeet-ammunnan joukkuekilpailun, kun he kukistivat kultaottelussa Italian. Yksi italialainen juhli myös Suomen voittoa, sillä maajoukkuetta valmentaa saapasmaan Pietro Genga.

Genga voitti omalla urallaan skeetin maailmanmestaruudet henkilökohtaisesta kisasta ja joukkuekisasta Tampereella 1999, ja on valmentanut useita arvokisamitalisteja.

Vuoden 2021 alussa maajoukkueen ruoriin hypännyt, kokenut ja vaativa valmentaja on suomalaisampujien mukaan merkittävä tekijä tiistain voiton taustalla.

– Pietro on rautainen ammattilainen, jonka osaaminen on jättävää. Hän on todella hieno ihminen ja persoona, joka huolehtii, että kaikki on viimeisen päälle, Kallioinen kuvailee.

Takasen mukaan Genga pyrkii siihen, että radalla tehdään tiukasti parhaat mahdolliset suoritukset, jotta tavoitetaan maailman huipputaso."

* Yle Urheilu 28.6.

Urheiluampuja 2023

Lehden numero	Varaus-päivä	Aineisto-päivä	Ilmestymis-päivä
4/2023	18.8.	1.9.	28.9.
5/2023	1.11.	15.11.	15.12.

Seniorer och juniorer på vä

Sedan senaste nummer har SFS-skyttarna deltagit i några världscuper. Gevärsskyttarna har tävlat i Baku, Azerbajdzjan och Suhl, Tyskland. Seniorerna tävlade i Baku och juniorerna i Suhl. På hagel har ingen SFS-skytt tävlat i världscupen, sedan senaste nummer.

I Baku deltog Kyrkslätt Skytteförenings duo, **Henna Viljanen** och **Sebastian Långström**.

Viljanen tävlade i damernas luftgevärstävling och ställningstävling. På luftgevär sköt Viljanen 624,7 poäng med det var hon 81:a i en mycket högklassig tävling med så många som 158 idrottare på startlinjen. För att nå finalen behövde man hela 631,5 poäng.

I finalen segrade **Jiayu Han** från Kina. 3x20 med miniatyrgevär sköt man i mycket blåsiga förhållanden. I kvalet sköt Viljanen 572 och var 15:e, 30 från varje kvalheat gick vidare till grundtävlingen.

I grundtävlingen var Viljanen 33:e efter att hon skjutit 570 poäng. Finalgränsen var 578 poäng, i finalen var **Seonaid McIntosh** från Storbritannien etta.

Långström tävlade i herrarnas motsvarande grenar som Viljanen. På luftgevär var Långström 110:e bland med 127 skyttar med 617 poäng. 630,3 poäng krävdes för att nå finalen.

Ungerns **Zalan Pekler** segrade i finalen. På 3x20 skott tog Långströms tävling slut i kvalet, han sköt 574 poäng i det första kvalheatet, med det var Långström 40:e. För att gå vidare skulle det ha krävts fem poäng mera.

Rosenlew tävlade i Suhl

ESBO SKYTTEFÖRENINGEN **Alexandra Rosenlew** deltog i juniorernas världscup i Suhl. Rosenlew tävlade i damjuniorernas luftgevär och 3x20 och också i partävlingen på luftgevär.

Partävlingen var först på schemat, där tävlade Rosenlew tillsammans med **Aleksi Kasi** de sköt 615,3 poäng.

Med det resultatet var Rosenlew-Kasi 32:a, till medaljmatcherna skulle det ha krävts 626,6 poäng.

Indien segrade i tävlingen efter att de vunnit över Frankrike i guldmedaljmatchen.

I den individuella luftgevärstävlingen kom Rosenlew in på en 40:e plats med 622,7 poäng. För att nå finalen skulle det ha krävts 628 poäng.

PER-OLE LINDELL

Alexandra Rosenlew

PER-OLE LINDELL

Lumi Saikkonen

I finalen segrade **Oceanne Muller** från Frankrike. På 3x20 skott sköt Rosenlew 579 poäng. Det gav henne en 22:a plats i tävlingen, för att nå final krävdes det 583 poäng.

Emely Jäggi från Schweiz segrade i finalen.

Andra internationella tävlingar

FÖRUTOM världscupstävlingarna så har SFS-skyttarna också tävlat i andra internationella tävlingar, med goda framgångar.

På rörligt mål har Raseborgs Skyttars **Krister Holmberg** och **Niklas Hyvärinen** tävlat i Walldorf i Tyskland, i slutet av maj.

Båda två fick ställa sig på prispallen, Hyvärinen två gånger och Holmberg en gång. Hyvärinen var andra på normalloppet på 50 meter efter att han sköt 585 poäng. Segrade gjorde Polens **Lukasz Czapla** med 591 poäng.

Holmberg var fjärde med 578 poäng. Holmberg knep också en andra plats, han var andra på blandloppet på 10 meter, med 385 poäng, endast en poäng efter segraren, Czapla.

Här var Hyvärinen fjärde med 374 poäng. På normalloppet på 10 meter var Hyvärinen tredje efter att han skjutit 570 poäng.

Segrade gjorde denna gång **Jonas Bedrich** från Tjeckien med 583 poäng. I denna tävling var Holmberg åttonde med 563 poäng. På blandloppet på 50 meter var Holmberg fjärde och Hyvärinen femte de sköt 382 respektive 380 poäng. Czapla segrade med 393 poäng.

Man har också ordnat en internationell tävling på rörligt mål i Ingå. Där hade SFS-skyttarna också framgångar. På normalloppet på 50 meter segrade både **Krister Holmberg** och **William Wilkman**, RS. Wilkman var bäst i herrjuniorerna med 558 poäng.

Holmberg var bäst i herrarnas tävling med ett mycket bra resultat, 593 poäng. I samma tävling var Niklas Hyvärinen tredje med 585 poäng.

På blandloppet på 50 meter segrade Hyvärinen på fina 396 poäng, här var Holmberg fjärde med 388 poäng.

I herrjuniorernas motsvarande tävling sköt **William Wilkman** 379 poäng och var andra, sju poäng bakom **Frans Laukka**.

Man tävlade också i motsvarande grenar på 10 meter. I herrklassen tog sig Hyvärinen till medaljmatcherna efter att han skjutit bästa resultatet i grundtävlingen, 577 poäng.

I medaljmatcherna tog han sig till guldmedaljmatchen var han mötte Jesper Nyberg från Sverige, här var Nyberg starkare och vann 6-4.

Holmberg var femte med 571 poäng. I herrjuniorernas tävling var Wilkman bäst i grundserien med 554 poäng. I medaljmat-

ldscup

cherna förlorade Wilkman i sin semifinal så han fick tävla om bronset, den matchen vann han.

Henri Karlsson segrade i guldmedaljmatchen. På blandloppet var Wilkman etta med 368 poäng.

Herrarna var nu längre från täten Hyvärinen kom in på en femte plats och Holmberg på en åttonde plats när de sköt 375 respektive 367 poäng. **Aaro Vuorimaa** segrade med 380 poäng.

Rosenlew andra i Hannover

ALEXANDRA ROSENLEW, ESF tävlade i början av maj i Hannover i en internationell skyttetävling för gevär- och pistolskyttar. I damjuniorernas luftgevär knep Rosenlew ett silver.

I grundserien sköt Rosenlew 622,2 poäng, med det var hon femte. I finalen lyckades alltså Rosenlew ännu bättre när hon efter en jämn kamp mot **Alicia Delabre** från Frankrike kom in på en andra plats.

På 3x20 skott med miniatyrgevär kom Rosenlew in på en 10:e plats med 574 poäng. Till final skulle det ha krävts fyra poäng till, Tysklands **Jana Meinheit** var bäst i grundserien med 583 poäng och finalen vann hon också.

Man sköt också ett kval till själva grundserien där sköt Rosenlew 580 poäng. På liggande med miniatyrgevär sköt Rosenlew 613,4 poäng, med det var hon femte.

Segrade gjorde Sveriges **Mathilda Gustafsson** med 625,5 poäng. I partävlingen på luftgevär kom Rosenlew in på en sjunde plats tillsammans med Aleks Kasi, deras resultat var 617,4 poäng. Till medaljmatcherna krävdes det 622,4 poäng.

Bröderna Friman på Europacupen

BRÖDERNA BJÖRN och **Cristian Friman** tävlade i slutet av maj i Europacupen på 300 meter i Eskilstuna, Sverige.

Esbo Skytteförenings brödernas bästa placeringar kom på 3x20 med frigevär. Björn sköt där 574 poäng och Cristian 573 poäng, med dessa resultat kom de in på en åttonde respektive tionde plats.

Guldkornsfinalen ordnades av Kyrkslätt Skytteförening i Lojo

GULDKORNS FINALEN
15.-16.4. KISAKALLIO, LOJO

FINLANDS SKYTTESPORTS framtid tävlade med luftgevär och luftpistol i Guldkorns finalen som ordnades i Kisakallio i Lojo.

I de individuella tävlingarna på invigningsdagen, på lördagen, kunde man se skarp koncentration, glädje då man lyckades, glada uttryck och livlig stämning. På söndag ordnades lagtävlingarna och då höjdes stämningen ytterligare. I Guldkornstävlingarna tävlar pojkar och flickor tillsammans i alla åldersklasserna.

Raseborgs Skyttar hade som enda SFS förening deltagare med i tävlingen. Walton Hommas Raseborgs Skyttar tog tredje plats i klassen 10 IT för luftgevär med resultatet 197,6 p, Aston Hommas Raseborgs Skyttar blev andra i klassen 12 VT för luftgevär med resultatet 187,4 p. Här är ett mål för SFS föreningarna till nästa år, eftersom tävlingarna ordnas då igen på samma plats av KSF.

135 unga deltog i SAL:s största evenemang för barn och unga skyttar, som

Karl Olsson från Sverige segrade med 585 poäng. På 3x20 med standardgevär var Björn 14:e och Cristian 16:e, deras resultat var 565 poäng respektive 563 poäng.

Gilles Dufaux från Schweiz vann med 582 poäng.

På liggande sköt man först kval var Cristian sköt 584 poäng och Björn 582 poäng.

Båda gick vidare till grundtävlingen. I grundtävlingen kom Cristian in på en 20:e plats med 576 poäng, Björn hamnade avbryta sin tävling och han fick inget slutresultat.

representerade totalt 23 klubbar.

Skjutbanan hade byggts i det fina Susi Training Center, där det tidigare har ordnats bland annat finska mästerskapstävlingar och EM-tävlingar. Guldkorns finalen arrangeras av Kyrkslätt Skytteförening (KSF) och Simpeleen Hahlo. Tävlingsledare är Lennart Långström från KSF, och som tävlingarnas huvuddomare fungerade Karl-Georg Björkqvist.

Nationella Guldkorns finaler har anordnats i Finland sedan 1994. Den första finalen arrangerades i Pieksämäki. Finalerna fick ställas in på grund av korona epidemin 2020 och 2021.

Guldkorns verksamhet kallas skyttesportens klubbverksamhet för unga under 15 år. Syftet med verksamheten är att skapa goda möjligheter för barn att delta i skyttesportens klubb- och tävlingsverksamhet. Tävlingen är utformad med hänsyn till barns och ungas behov och möjligheter att börja med skyttesport redan från unga år.

Skytte med stöd är en träningsform som gör att nybörjare och barn lätt kan komma igång med skyttet. Stöden som stöder geväret och pistolen gör det lättare att lära sig grunderna i skytte, som att sikta och avfyr. I guldkorns tävlingarna är det tillåtet att använda stöd.

Finaltävlingarna för Guldkorns verksamheten består av klasserna (IT – sittande med stöd, VT – motvikts stöd, HT – rem stöd):

Luftgevär: 8IT, 10IT, 12VT, 12HT, 14VT och 14HT

Luftpistol: 8IT, 10IT, 12VT, 14VT

Resultaten från Guldkorns finalen finns på tävlingsarrangörernas KSF:s hemsida.

PER-OLE LINDELL

SFS har premierat idrottare för sina bragder under 2022

SFS PREMIERADE tre idrottare, som tävlar inom ISSF-grenar. Premieringen gjordes på SFS vårmöte 25.4.

Till årets skytt valdes gevärsskytten, Alexandra Rosenlew från Esbo Skytteförening.

Till årets damjunior skytt valdes pistolskytten, **Lumi Saikkonen** från Raseborgs Skyttar och till årets herrjunior skytt valdes pistolskytten Lasse Kurkela från Raseborgs Skyttar. 🇸🇫

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Per-Ole Lindell
Verksamhetsledare
per-ole.lindell@idrott.fi

Joni Stenström, Svenska sidor skribent
050 405 5573
joni.stenstrom@gmail.com

SFS:s hemsida
www.sfs.idrott.fi

10 napakkaa

Viialalainen ammattisotilas Mikko Saarinen, 42, toimii Ampumaurheiluliitossa maajoukkueen hierojana. Saarinen on suomalaisten ampumaurheilijoiden kanssa noin 25–45 päivää vuodessa leireillä ja kisamatkoilla.

1 EKA ENNAKOIVA:

Mikä ampumaurheilussa viehättää?

Se on taitolaji.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Kuinka paljon aikaa käytät lajin parissa?

Viikosta riippuen 0–7 päivää viikossa.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Luonnehdi työtäsi kolmella adjektiivilla?

Mielenkiintoinen, loputon ja monipuolinen.

4 NELJÄS NALLITUS:

Mistä ammennat sammumattoman energiasi ja huumorisi?

Vitsaile, syö, lepää, toista.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Mikä on suosikkilausahduksesi?

"Koskaan ei ole liian myöhäistä luovuttaa."

6 KUODES KUJEILEVA:

Miksi Tappara eikä Ilves eikä SaiPa, vaikka asuit Lappeenrannassa pitkään?

Olen aina halunnut olla heikkojen puolella.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Mitä muuta teet elämässäsi tai harrastat?

Isäilen, pelaan harrastelätkää ja kohta myös opiskelen raivokkaasti.

8 KAHDEKSAS KULTAHIPPU:

Millaisia ajatuksia Pariisin olympialaiset (2024) juuri nyt herättävät?

Niiden on oltava sitten jo ensi vuonna.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Kuinka paljon itse ammut?

Jos nyt 3000 laukasta saisi kasaan vuodessa.

10 NAPAKYMPPI:

Mikä voisi olla tämän vuoden napakymppi vai oliko se jo?

Olihan se 27.4. 2023. (Tosin harmittaa vähän, kun Pelicans voitti kuitenkin yhden ottelun vaikkei pitänyt).

LASSI PALO

Teksti & kuva LASSI PALO

Maija Hopusta tehtiin edellisen kerran juttu Urheiluampujaan tasan kolme vuotta sitten. Uusi juttu tuli ajankohtaiseksi, kun hänet nimettiin keväällä Ampumaurheiluliiton trapin lajivalmentajaksi. Tehtävä on määräaikainen, se päättyy marraskuun 30. päivänä.

Hoppu on edennyt ampumaurheilun parissa innostuneesti ja määrätietoisesti. Ampumarataharjoittelu alkoi, kun hän hankki ensimmäisen haulikkonsa vuonna 2007. Trap valikoitui lajiksi ajan myötä. Hän toimi vuosina 2018–2019 huolto- ja valmennustehtävissä, kunnes aloitti trapin nuorten tehoryhmän valmennustiimissä keväällä 2020. Hoppu on suorittanut 2-tason valmentajakurssin.

Tuusulasta kotoisin oleva Hoppu asuu perheineen Vesilahdessa. Perheeseen kuuluvat aviomies ja kaksi poikaa, jotka molemmat harrastavat ampumaurheilua. **Kaarlo** on edustanut Suomea nuorten arvokisoissa trapissa.

"LAJIVALMENTAJAN TEHTÄVÄT tuntuvat mielenkiintoisilta kokeilla. Syksyllä tiedän asiasta enemmän. Paljon on opeteltavaa ja opittavaa.

VALMENTAJANA TOIMIMINEN on jatkuvaa oppimista. Superhienoa, että aina tulee uutta asiaa.

MARRASKUUN JÄLKEEN jatkan toivottavasti trapin tehoryhmän kanssa toimimista!

NÄEN ITSENI VALMENTAJANA erilaisille ihmisille, erilaisissa tilanteissa. Mutta urheilijaa tai harrastajaa kuunnellen ja hahmottaen yksilöt kokonaisuuksina.

AMPUMAUURHEILUSSA PARASTA ovat nuoret. Toki myös aikuiset, joita pystyy auttamaan harrastuksen parissa eteenpäin.

KALENTERINI ON tällä hetkellä täysi.

HALUAN EDETÄ VALMENTAJANA, mutta mihin suuntaan, sen saan selville ajan kanssa.

VAIKEINTA ON... hmm, paljon on vaikeita asioita, mutta ylipääsemättömiä vielä vähän.

OMA JAKSAMISENI on tärkeää. Huolehtimalla jaksamisestani pystyn luomaan omalla toiminnallani myönteistä ilmapiiiriä, jossa

on paremmat mahdollisuudet urheilijoiden onnistua.

YMMÄRTÄVÄINEN KOTIVÄKI on tosi tärkeää. Iso kiitos heille, että pystyn toimimaan harrastukseni parissa.

PARIISIN OLYMPIALAISSA nähdään toivottavasti suomalaisia haulikkoampujia.

TÄMÄN VUODEN NAPAKYMPPI on tähän mennessä ollut Italian harjoitusleiri, jossa oli mukana niin tehoryhmäläisiä, nuorten maajoukkue kuin paratrapin maajoukkue. Tosi hieno reissu!" 🛠️

A photograph of two Finnish shotgun shooters, a woman on the left and a man on the right, standing outdoors in a grassy field with trees in the background. They are both wearing dark blue athletic tracksuits with white drawstrings and logos. The woman's jacket has a 'TL' logo and 'FINLAND' text. The man's jacket has 'LAPUA' and 'FINLAND' logos. He is also wearing a blue cap with 'FIN+' and red-tinted shooting glasses. Both are holding their shotguns over their shoulders. The background is a soft-focus green field and forest.

AMPUMAUURHEILUA TUKEMASSA – NONAME

SEURA-ASUASIOISSA YHTEYDENOTOT:

kari.arponen@nonamesport.com

040 5527 988

www.nonamesport.com